

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

2. Ο Κανόνας της διαγωγής (2. Vinaya Piṭaka)

3. Το μεγάλο κεφάλαιο (3. Mahāvaggaṭṭhi)

1. Η μεγάλη ενότητα (1. Mahākhandhako)

[Kd 1, PTS 1.1-1.100]

PaliVerse

3. Το μεγάλο κεφάλαιο

Κανόνες μοναστικής διαγωγής

Το μεγάλο κεφάλαιο

1. Η μεγάλη ενότητα

1. Πραγματεία για τη φώτιση

1. Εκείνη την περίοδο ο Βούδας, ο Ευλογημένος, διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, στη βάση του δένδρου της φώτισης, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Τότε ο Ευλογημένος κάθισε στη βάση του δένδρου της φώτισης για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, βιώνοντας την ευδαιμονία της απελευθέρωσης. Τότε ο Ευλογημένος την πρώτη περίοδο της νύχτας στοχάστηκε την Εξαρτώμενη Γένεση κατά σειρά και αντίστροφα - «Με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή, με την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα, με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία, με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση, με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίνεσθαι, με το γίνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση, με τη γέννηση ως συνθήκη προκύπτουν γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσαρέσκεια και άγχος - Έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. «Αλλά ακριβώς από την πλήρη φθίση και παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων, από την παύση των δραστηριοτήτων υπάρχει η παύση της συνείδησης, από την παύση της συνείδησης υπάρχει η παύση της νοητικότητας και υλικότητας, από την παύση της νοητικότητας και υλικότητας υπάρχει η παύση των έξι αισθητήριων βάσεων, από την παύση των έξι αισθητήριων βάσεων υπάρχει η παύση της επαφής, από την παύση της επαφής υπάρχει η παύση του αισθήματος, από την παύση του αισθήματος υπάρχει η παύση της επιθυμίας, από την παύση της επιθυμίας υπάρχει η παύση της προσκόλλησης, από την παύση της προσκόλλησης υπάρχει η παύση του γίνεσθαι, από την παύση του γίνεσθαι υπάρχει η παύση της γέννησης, από την παύση της γέννησης καταπαύουν τα γηρατειά και ο θάνατος, η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσαρέσκεια και το άγχος - έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όταν πράγματι εμφανίζονται τα φαινόμενα,
στον ενεργητικό, διαλογιζόμενο βραχμάνο·
τότε όλες οι αβεβαιότητές του εξαφανίζονται,

επειδή κατανοεί τα φαινόμενα μαζί με την αιτία τους».

2. Τότε ο Ευλογημένος τη μεσαία περίοδο της νύχτας στοχάστηκε την Εξαρτώμενη Γένεση κατά σειρά και αντίστροφα - «Με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα... κ.λπ... έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... υπάρχει η παύση».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όταν πράγματι εμφανίζονται τα φαινόμενα,
στον ενεργητικό, διαλογιζόμενο βραχμάνο·
τότε όλες οι αβεβαιότητές του εξαφανίζονται,
επειδή κατανόησε την εξάλειψη των συνθηκών».

3. Τότε ο Ευλογημένος την τελευταία περίοδο της νύχτας στοχάστηκε την Εξαρτώμενη Γένεση κατά σειρά και αντίστροφα - «Με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα... κ.λπ... έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... υπάρχει η παύση».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όταν πράγματι εμφανίζονται τα φαινόμενα,
στον ενεργητικό, διαλογιζόμενο βραχμάνο·
στεκέται διαλύοντας τον στρατό του Μάρα,
όπως ο ήλιος φωτίζοντας τον ουρανό».

Τέλος της πραγματείας για τη φώτιση.

2. Πραγματεία για τον Ατζαπάλα

4. Τότε ο Ευλογημένος, μετά την παρέλευση επτά ημερών, αφού αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση, από τη βάση του δένδρου της φώτισης πήγε εκεί όπου ήταν η ινδοσυκιά του γιδοβοσκού· αφού πλησίασε, κάθισε στη βάση της ινδοσυκιάς του γιδοβοσκού για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, βιώνοντας την ευδαιμονία της απελευθέρωσης. Τότε κάποιος περιφρονητικός βραχμάνος πλησίασε τον Ευλογημένο. Αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, εκείνος ο βραχμάνος είπε στον Ευλογημένο: «Σε ποιο βαθμό άραγε, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιος είναι βραχμάνος, και ποιες είναι οι ιδιότητες που κάνουν κάποιον βραχμάνο;» Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτός που είναι βραχμάνος, που έχει απορρίψει το κακό·
χωρίς περιφρόνηση, χωρίς διαφθορά, με συγκρατημένο εαυτό·
έχοντας φτάσει στο τέλος της γνώσης, έχοντας ολοκληρώσει την άγια ζωή·

αυτός δικαίως θα μπορούσε να διακηρύξει τον υπέρτατο λόγο·
αυτός που δεν έχει υπερβολές πουθενά στον κόσμο».

Τέλος της πραγματείας για τον Ατζαπάλα.

3. Πραγματεία για τον Μουτσαλίντα

5. Τότε ο Ευλογημένος, μετά την παρέλευση επτά ημερών, αφού αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση, από τη βάση της ινδοσυκιάς του γιδοβοσκού πήγε εκεί όπου ήταν το δένδρο μουτσαλίντα· αφού πλησίασε, κάθισε στη βάση του δένδρου μουτσαλίντα για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, βιώνοντας την ευδαιμονία της απελευθέρωσης. Εκείνη την περίοδο εγέρθηκε ένα μεγάλο σύννεφο εκτός εποχής, επτά ημέρες συνεχούς βροχής με κρύο άνεμο και συννεφιά. Τότε ο Μουτσαλίντα, ο βασιλιάς των ερπετών, αφού βγήκε από την κατοικία του, τύλιξε το σώμα του Ευλογημένου επτά φορές με τις σπείρες του και αφού έκανε μεγάλη κουκούλα πάνω από την κορυφή του κεφαλιού του, στάθηκε - «Ας μην ενοχλήσει τον Ευλογημένο το κρύο, ας μην ενοχλήσει τον Ευλογημένο η ζέστη, ας μην ενοχλήσει τον Ευλογημένο η επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά». Τότε ο Μουτσαλίντα, ο βασιλιάς των ερπετών, μετά την παρέλευση επτά ημερών, γνωρίζοντας ότι ο ουρανός ήταν καθαρός και χωρίς σύννεφα, αφού ξετύλιξε τις σπείρες του από το σώμα του Ευλογημένου, αφού απέσυρε τη δική του μορφή και δημιούργησε τη μορφή νεαρού άνδρα, στάθηκε μπροστά στον Ευλογημένο με ενωμένες παλάμες, προσκυνώντας τον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Ευχάριστη είναι η απομόνωση για τον ικανοποιημένο, για αυτόν που έχει ακούσει τη Διδασκαλία και βλέπει·
η μη επιβλάβεια είναι ευτυχία στον κόσμο, ο αυτοέλεγχος απέναντι στα έμβια όντα.

«Ευχάριστη είναι η απουσία πάθους στον κόσμο, η υπέρβαση των ηδονών·
η απομάκρυνση της αλαζονείας του 'εγώ είμαι', αυτή πράγματι είναι η υπέρτατη ευδαιμονία».

Τέλος της πραγματείας για τον Μουτσαλίντα.

4. Πραγματεία για το δέντρο Ρατζαγιατάνα

6. Τότε ο Ευλογημένος, μετά την παρέλευση επτά ημερών, αφού αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση, από τη βάση του δένδρου Μουτσαλίντα πήγε εκεί όπου ήταν το δένδρο Ρατζαγιατάνα· αφού πλησίασε, κάθισε στη βάση του δένδρου Ρατζαγιατάνα για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, βιώνοντας την ευδαιμονία της απελευθέρωσης. Εκείνη την περίοδο οι έμποροι Ταπούσσα και Μπαλλίκα από την Ουκκαλά ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο προς εκείνη την περιοχή. Τότε μια θεότητα, συγγενής και ομόαιμη των εμπόρων Ταπούσσα και Μπαλλίκα, είπε στους εμπόρους Ταπούσσα και Μπαλλίκα: «Αυτός, αγαπητοί, ο Ευλογημένος διαμένει στη βάση του δένδρου Ρατζαγιατάνα, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του·
πηγαίνετε και αποδώστε ευλάβεια σε εκείνον τον Ευλογημένο με αλεύρι ρυζιού και μελόπιτα· αυτό θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία σας για πολύ καιρό». Τότε

οι έμποροι Ταπούσσα και Μπαλλίκα, αφού πήραν αλεύρι ρυζιού και μελόπιτα, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενοι στο πλάι, οι έμποροι Ταπούσσα και Μπαλλίκα είπαν στον Ευλογημένο: «Ας δεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος από εμάς αλεύρι ρυζιού και μελόπιτα, αυτό που θα ήταν για την ευημερία και την ευτυχία μας για πολύ καιρό». Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Οι Τατχάγκατα δεν δέχονται στα χέρια τους. Σε τι άραγε να δεχθώ το αλεύρι ρυζιού και τη μελόπιτα;» Τότε οι τέσσερις μεγάλοι βασιλιάδες, αφού αντιλήφθηκαν με τον νου τους τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου, από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα πρόσφεραν στον Ευλογημένο τέσσερα κύπελλα από πέτρα: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ας δεχθεί ο Ευλογημένος το αλεύρι ρυζιού και τη μελόπιτα». Ο Ευλογημένος δέχθηκε στα ολοκαίνουργια πέτρινα κύπελλα το αλεύρι ρυζιού και τη μελόπιτα, και αφού τα δέχθηκε, τα κατανάλωσε. Τότε οι έμποροι Ταπούσσα και Μπαλλίκα, γνωρίζοντας ότι ο Ευλογημένος είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, αφού έπεσαν με το κεφάλι τους στα πόδια του Ευλογημένου, είπαν στον Ευλογημένο: «Εμείς, σεβάσμιε κύριε, καταφεύγουμε στον Ευλογημένο ως καταφύγιο και στη Διδασκαλία· ας μας θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκούς ακολούθους που έχουν καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Και αυτοί ήταν οι πρώτοι λαϊκοί ακόλουθοι στον κόσμο με διπλή ανακοίνωση.

Τέλος της πραγματείας για το δέντρο Ρατζαγιάτανα.

5. Ομιλία για την παράκληση του Βράχμα

7. Τότε ο Ευλογημένος, μετά την παρέλευση επτά ημερών, αφού αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση, από τη βάση του δένδρου ράτζα πήγε εκεί όπου ήταν η ινδοσυκιά του γιδοβοσκού. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη βάση της ινδοσυκιάς του γιδοβοσκού. Τότε στον Ευλογημένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: 'Αυτή η Διδασκαλία που έχω ανακαλύψει είναι βαθιά, δυσδιάκριτη, δυσνόητη, γαλήνια, εξάισια, απρόσιτη μέσω απλής λογικής, λεπτή, κατανοητή μόνο από τους σοφούς. Αυτή όμως η γενιά απολαμβάνει την προσκόλληση, ευχαριστιέται με την προσκόλληση, αγάλλεται στην προσκόλληση. Για μια γενιά που απολαμβάνει την προσκόλληση, που ευχαριστιέται με την προσκόλληση, που αγάλλεται στην προσκόλληση, αυτή η κατάσταση είναι δυσδιάκριτη, δηλαδή η συγκεκριμένη συνθηκοκρατία, η Εξαρτώμενη Γένεση· αυτή η κατάσταση επίσης είναι πολύ δυσδιάκριτη, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Αν εγώ δίδασκα τη Διδασκαλία και οι άλλοι δεν με καταλάβαιναν· αυτό θα ήταν κούραση για μένα, αυτό θα ήταν βλάβη για μένα». Και επίσης στον Ευλογημένο εμφανίστηκαν αυτοί οι αυθόρμητοι στίχοι που δεν είχαν ακουστεί πριν -

‘Με δυσκολία το ανακάλυψα, αρκετά τώρα να το φανερώσω·
από αυτούς που κυριεύονται από πάθος και μίσος, αυτή η Διδασκαλία δεν
γίνεται εύκολα κατανοητή.

Αυτό που πάει ενάντια στο ρεύμα, λεπτό, βαθύ, δυσδιάκριτο, εκλεπτυσμένο·
αυτοί που είναι βαμμένοι από πάθος δεν θα το δουν, καλυμμένοι από τη μάζα
του σκότους».

Έτσι, καθώς ο Ευλογημένος στοχαζόταν, η συνείδησή του έκλινε προς την αδράνεια, όχι προς τη διδαχή της Διδασκαλίας.

8. Τότε στον Βράχμα Σαχάμπατι, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου, ήρθε αυτή η σκέψη: «Αλίμονο, πράγματι, ο κόσμος χάνεται, αλίμονο, πράγματι, ο κόσμος καταστρέφεται, αφού η συνείδηση του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, κλίνει προς την αδράνεια, όχι προς τη διδαχή της Διδασκαλίας». Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι -όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε μπροστά στον Ευλογημένο. Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού ακούμπησε το δεξί γόνατό του στη γη, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Ας διδάξει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία, ας διδάξει ο Καλότυχος τη Διδασκαλία. Υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία". Αυτά είπε ο Βράχμα Σαχάμπατι· αφού είπε αυτά, είπε επιπλέον αυτό:

«Εμφανίστηκε στους Μαγκάντα παλαιότερα,
Μια διδασκαλία ακάθαρτη, επινοημένη από ακάθαρτους·
Άνοιξε αυτή την πύλη της αθανασίας,
Ας ακούσουν τη Διδασκαλία που ανακαλύφθηκε από τον αμόλυντο.

«Όπως κάποιος που στέκεται στην κορυφή ενός βραχώδους βουνού,
Θα μπορούσε να δει τον κόσμο ολόγυρα·
Έτσι, σοφέ, αφού ανέβηκες στο παλάτι φτιαγμένο από τη Διδασκαλία,
Εσύ που βλέπεις παντού·
Χωρίς λύπη ο ίδιος, παρατήρησε τον κόσμο βυθισμένο στη λύπη,
Κατανικημένο από τη γέννηση και το γήρας.

«Σήκω, ήρωα, νικητή της μάχης,
Αρχηγέ του караβανιού, χωρίς χρέος, περιπλανήσου στον κόσμο·
Ας διδάξει ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία,
Θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον Βράχμα Σαχάμπατι: «Και σε μένα, Βράχμα, ήρθε αυτή η σκέψη - "Αυτή η Διδασκαλία που έχω ανακαλύψει είναι βαθιά, δυσδιάκριτη, δυσνόητη, γαλήνια, εξαίσια, απρόσιτη μέσω απλής λογικής, λεπτή, κατανοητή μόνο από τους σοφούς. Αυτή όμως η γενιά απολαμβάνει την προσκόλληση, ευχαριστείται με την προσκόλληση, αγάλλεται στην προσκόλληση. Για μια γενιά που απολαμβάνει την προσκόλληση, που ευχαριστείται με την προσκόλληση, που αγάλλεται στην προσκόλληση, αυτή η κατάσταση είναι δυσδιάκριτη, δηλαδή η συγκεκριμένη συνθηκοκρατία, η Εξαρτώμενη Γένεση· αυτή η κατάσταση επίσης είναι πολύ δυσδιάκριτη, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Αν εγώ δίδασκα τη Διδασκαλία και οι άλλοι δεν με καταλάβαιναν· αυτό θα ήταν κούραση για μένα, αυτό θα ήταν βλάβη για μένα». Και επίσης, Βράχμα, σε μένα εμφανίστηκαν αυτοί οι αυθόρμητοι στίχοι που δεν είχαν ακουστεί πριν -

«Με δυσκολία το ανακάλυψα, αρκετά τώρα να το φανερώσω·
από αυτούς που κυριεύονται από πάθος και μίσος, αυτή η Διδασκαλία δεν
γίνεται εύκολα κατανοητή.

Αυτό που πάει ενάντια στο ρεύμα, λεπτό, βαθύ, δυσδιάκριτο, εκλεπτυσμένο·
αυτοί που είναι βαμμένοι από πάθος δεν θα το δουν, καλυμμένοι από τη μάζα
του σκότους».

Έτσι, Βράχμα, καθώς στοχαζόμουν, η συνείδησή μου έκλινε προς την αδράνεια, όχι
προς τη διδαχή της Διδασκαλίας».

Για δεύτερη φορά ο Βράχμα Σαχάμπατι είπε στον Ευλογημένο: «Ας διδάξει, σεβάσμιε
κύριε, ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία, ας διδάξει ο Καλότυχος τη Διδασκαλία·
υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη
Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία». Αυτά είπε ο
Βράχμα Σαχάμπατι· αφού είπε αυτά, είπε επιπλέον αυτό:

«Εμφανίστηκε στους Μαγκάντα παλαιότερα,
Μια διδασκαλία ακάθαρτη, επινοημένη από ακάθαρτους·
Άνοιξε αυτή την πύλη της αθανασίας,
Ας ακούσουν τη Διδασκαλία που ανακαλύφθηκε από τον αμόλυντο.

«Όπως κάποιος που στέκεται στην κορυφή ενός βραχώδους βουνού,
Θα μπορούσε να δει τον κόσμο ολόγυρα·
Έτσι, σοφέ, αφού ανέβηκες στο παλάτι φτιαγμένο από τη Διδασκαλία,
Εσύ που βλέπεις παντού·
Χωρίς λύπη ο ίδιος, παρατήρησε τον κόσμο βυθισμένο στη λύπη,
Κατανικημένο από τη γέννηση και το γήρας.

«Σήκω, ήρωα, νικητή της μάχης,
Αρχηγέ του караβανιού, χωρίς χρέος, περιπλανήσου στον κόσμο·
Ας διδάξει ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία,
θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν».

Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος είπε στον Βράχμα Σαχάμπατι: «Και σε μένα,
Βράχμα, ήρθε αυτή η σκέψη - "Αυτή η Διδασκαλία που έχω ανακαλύψει είναι βαθιά,
δυσδιάκριτη, δυσνόητη, γαλήνια, εξάισια, απρόσιτη μέσω απλής λογικής, λεπτή,
κατανοητή μόνο από τους σοφούς. Αυτή όμως η γενιά απολαμβάνει την
προσκόλληση, ευχαριστείται με την προσκόλληση, αγάλλεται στην προσκόλληση. Για
μια γενιά που απολαμβάνει την προσκόλληση, που ευχαριστείται με την
προσκόλληση, που αγάλλεται στην προσκόλληση, αυτή η κατάσταση είναι
δυσδιάκριτη, δηλαδή η συγκεκριμένη συνθηκοκρατία, η Εξαρτώμενη Γένεση· αυτή η
κατάσταση επίσης είναι πολύ δυσδιάκριτη, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των
δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της
επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Αν εγώ δίδασκα τη Διδασκαλία και οι
άλλοι δεν με καταλάβαιναν· αυτό θα ήταν κούραση για μένα, αυτό θα ήταν βλάβη για
μένα». Και επίσης, Βράχμα, σε μένα εμφανίστηκαν αυτοί οι αυθόρμητοι στίχοι που
δεν είχαν ακουστεί πριν -

«Με δυσκολία το ανακάλυψα, αρκετά τώρα να το φανερώσω·

από αυτούς που κυριεύονται από πάθος και μίσος, αυτή η Διδασκαλία δεν γίνεται εύκολα κατανοητή.

Αυτό που πάει ενάντια στο ρεύμα, λεπτό, βαθύ, δυσδιάκριτο, εκλεπτυσμένο· αυτοί που είναι βαμμένοι από πάθος δεν θα το δουν, καλυμμένοι από τη μάζα του σκότους».

Έτσι, Βράχμα, καθώς στοχαζόμουν, η συνείδησή μου έκλινε προς την αδράνεια, όχι προς τη διδαχή της Διδασκαλίας».

Για τρίτη φορά ο Βράχμα Σαχάμπατι είπε στον Ευλογημένο: «Ας διδάξει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία, ας διδάξει ο Καλότυχος τη Διδασκαλία. Υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία". Αυτά είπε ο Βράχμα Σαχάμπατι· αφού είπε αυτά, είπε επιπλέον αυτό:

«Εμφανίστηκε στους Μαγκάντα παλαιότερα,
Μια διδασκαλία ακάθαρτη, επινοημένη από ακάθαρτους·
Άνοιξε αυτή την πύλη της αθανασίας,
Ας ακούσουν τη Διδασκαλία που ανακαλύφθηκε από τον αμόλυντο.

«Όπως κάποιος που στέκεται στην κορυφή ενός βραχώδους βουνού,
Θα μπορούσε να δει τον κόσμο ολόγυρα·
Έτσι, σοφέ, αφού ανέβηκες στο παλάτι φτιαγμένο από τη Διδασκαλία,
Εσύ που βλέπεις παντού·
Χωρίς λύπη ο ίδιος, παρατήρησε τον κόσμο βυθισμένο στη λύπη,
Κατανικημένο από τη γέννηση και το γήρας.

«Σήκω, ήρωα, νικητή της μάχης,
Αρχηγέ του караβανιού, χωρίς χρέος, περιπλανήσου στον κόσμο·
Ας διδάξει ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία,
Θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν».

9. Τότε ο Ευλογημένος, γνωρίζοντας την παράκληση του Βράχμα και εξαρτώμενος από τη συμπόνια προς τα όντα, επισκόπησε τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα. Επισκοπώντας τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα, ο Ευλογημένος είδε όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Όπως ακριβώς σε μια λίμνη με μπλε λωτούς ή σε μια λίμνη με κόκκινους λωτούς ή σε μια λίμνη με λευκούς λωτούς, ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, δεν έχουν βγει από το νερό και τρέφονται βυθισμένοι μέσα σε αυτό· ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, στέκονται στο ίδιο επίπεδο με το νερό· ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, έχοντας υψωθεί πάνω από το νερό, στέκονται αλέκιστοι από το νερό· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο ο Ευλογημένος, επισκοπώντας τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα, είδε όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη

στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο· αφού είδε, απάντησε στον Βράχμα Σαχάμπατι με στίχο:

«Ανοιχτές είναι γι' αυτούς οι πύλες της αθανασίας·
Όσοι έχουν αυτιά ας απελευθερώσουν την πίστη τους·
Αντιλαμβανόμενος βλάβη δεν μίλησα για αυτό που γνώριζα καλά,
την εξαίσια Διδασκαλία μεταξύ των ανθρώπων, Βράχμα».

Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, σκεπτόμενος «Μου δόθηκε η ευκαιρία από τον Ευλογημένο για τη διδαχή της Διδασκαλίας», αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τέλος της πραγματείας για την παράκληση του Βράχμα.

6. Πραγματεία για την ομάδα των πέντε

10. Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε ποιον άραγε να διδάξω πρώτα τη Διδασκαλία; Ποιος θα κατανοήσει αυτή τη Διδασκαλία γρήγορα;» Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο Αλάρα Καλάμα είναι σοφός, έμπειρος, ευφυής, για πολύ καιρό με λίγη σκόνη στα μάτια του· γιατί να μη διδάξω πρώτα τη Διδασκαλία στον Αλάρα Καλάμα, αυτός θα κατανοήσει αυτή τη Διδασκαλία γρήγορα». Τότε μια θεότητα που είχε εξαφανιστεί ανακοίνωσε στον Ευλογημένο: «Ο Αλάρα Καλάμα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε πριν από επτά ημέρες». Και στον Ευλογημένο εγέρθηκε γνώση: «Ο Αλάρα Καλάμα πέθανε πριν από επτά ημέρες». Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Μεγάλη απώλεια υπέστη ο Αλάρα Καλάμα· αν πράγματι αυτός άκουγε αυτή τη Διδασκαλία, θα την κατανοούσε γρήγορα». Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε ποιον άραγε να διδάξω πρώτα τη Διδασκαλία; Ποιος θα κατανοήσει αυτή τη Διδασκαλία γρήγορα;» Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο Ουντάκα, ο γιος του Ράμα, είναι σοφός, έμπειρος, ευφυής, για πολύ καιρό με λίγη σκόνη στα μάτια του· γιατί να μη διδάξω πρώτα τη Διδασκαλία στον Ουντάκα, τον γιο του Ράμα, αυτός θα κατανοήσει αυτή τη Διδασκαλία γρήγορα». Τότε μια θεότητα που είχε εξαφανιστεί ανακοίνωσε στον Ευλογημένο: «Ο Ουντάκα, ο γιος του Ράμα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε χθες το βράδυ». Και στον Ευλογημένο εγέρθηκε γνώση: «Ο Ουντάκα, ο γιος του Ράμα, πέθανε χθες το βράδυ». Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Μεγάλη απώλεια υπέστη ο Ουντάκα, ο γιος του Ράμα· αν πράγματι αυτός άκουγε αυτή τη Διδασκαλία, θα την κατανοούσε γρήγορα».

Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε ποιον άραγε να διδάξω πρώτα τη Διδασκαλία; Ποιος θα κατανοήσει αυτή τη Διδασκαλία γρήγορα;» Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Οι πέντε μοναχοί της ομάδας μου προσέφεραν πολλή βοήθεια, αυτοί που με φρόντισαν όταν ήμουν αποφασισμένος στην επίμονη προσπάθεια· γιατί να μη διδάξω πρώτα τη Διδασκαλία στους πέντε μοναχούς της ομάδας». Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Πού άραγε τώρα διαμένουν οι πέντε μοναχοί της ομάδας;» Ο Ευλογημένος με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, είδε τους πέντε μοναχούς της ομάδας να διαμένουν στη

Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Ουρουβέλα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Μπαρνασί.

11. Ο Ουπάκα ο γυμνός ασκητής είδε τον Ευλογημένο μεταξύ Γκαγιά και Μπόντχι καθώς ταξίδευε στον κεντρικό δρόμο· αφού είδε τον Ευλογημένο, είπε: «Οι ικανότητές σου, φίλε, είναι γαλήνιες, το χρώμα του δέρματός σου είναι αγνό και λαμπερό. Αφιερωμένος σε ποιον εσύ, φίλε, έγινες αναχωρητής; Ή ποιος είναι ο Διδάσκαλός σου; Ή ποιανού τη Διδασκαλία εγκρίνεις;» Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον Ουπάκα τον γυμνό ασκητή με στίχους:

«Είμαι ο κυρίαρχος όλων, ο γνώστης όλων,
σε όλα τα φαινόμενα αμόλυντος·
έχοντας εγκαταλείψει τα πάντα, απελευθερωμένος με την εξάλειψη της
επιθυμίας,
έχοντας ο ίδιος γνωρίσει άμεσα, ποιον να υποδείξω;

«Δεν έχω δάσκαλο, κανείς ίσος με μένα δεν υπάρχει·
στον κόσμο μαζί με τους θεούς, δεν υπάρχει κανείς ίσος με μένα.

«Διότι εγώ είμαι ο Άξιος στον κόσμο, εγώ είμαι ο ανυπέρβλητος Διδάσκαλος·
είμαι ο μόνος πλήρως αυτοφωτισμένος, κατασβεσμένος είμαι, κατασβεσμένος
στα πάθη μου.

«Για να θέσω σε κίνηση τον τροχό της Διδασκαλίας, πηγαίνω στην πόλη των
Κάσι·
στον κόσμο που έχει τυφλωθεί, θα χτυπήσω το τύμπανο της αθανασίας».

«Όπως εσύ, φίλε, διακηρύσσεις, αξίζεις να είσαι ο άπειρος νικητής!»

«Όμοιοι με μένα πράγματι είναι οι νικητές, αυτοί που έχουν φτάσει στην
εξάλειψη των νοητικών διαφθορών·
έχω νικήσει τις κακές νοητικές καταστάσεις, γι' αυτό, Ουπάκα, είμαι
νικητής».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ουπάκα ο γυμνός ασκητής, αφού είπε «μπορεί να είναι έτσι, φίλε», αφού κούνησε το κεφάλι του, αφού πήρε παράδρομο, έφυγε.

12. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, κατευθύνθηκε προς τη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, εκεί όπου ήταν οι πέντε μοναχοί της ομάδας, και τους πλησίασε. Οι πέντε μοναχοί της ομάδας είδαν τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά· αφού τον είδαν, συμφώνησαν μεταξύ τους: «Αυτός, φίλοι, ο ασκητής Γκόταμα έρχεται, αυτός που επιδίδεται στην πολυτέλεια, που παρέκκλινε από την επίμονη προσπάθεια, που επέστρεψε στην πολυτέλεια. Αυτός δεν πρέπει ούτε να χαιρετηθεί με σεβασμό, ούτε να σηκωθούμε γι' αυτόν, δεν πρέπει να δεχτούμε το κύπελλο και τους χιτώνες του· αλλά όμως ας τοποθετηθεί ένα κάθισμα· αν επιθυμήσει, θα καθίσει». Όσο όμως ο Ευλογημένος πλησίαζε τους πέντε μοναχούς της ομάδας, τόσο οι πέντε μοναχοί της ομάδας δεν μπόρεσαν να τηρήσουν τη δική τους συμφωνία. Μη μπορώντας να τηρήσουν τη συμφωνία, αφού πήγαν να προϋπαντήσουν τον Ευλογημένο, ο ένας δέχτηκε το κύπελλο και τους χιτώνες του Ευλογημένου, ο ένας ετοίμασε κάθισμα, ο ένας έβαλε κοντά νερό για το πλύσιμο των

ποδιών, ο ένας υποπόδιο, ο ένας στήριγμα ποδιών. Ο Ευλογημένος κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα· αφού κάθισε, ο Ευλογημένος έπλυνε τα πόδια του. Αλλά όμως του απευθύνονταν με το όνομα και με την προσφώνηση «φίλε». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στους πέντε μοναχούς της ομάδας: «Μην απευθύνεστε, μοναχοί, στον Τατχάγκατα με το όνομα και με την προσφώνηση 'φίλε'. Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος· ανοίξτε τα αυτιά σας, μοναχοί· η αθανασία έχει επιτευχθεί· εγώ καθοδηγώ, εγώ διδάσκω τη Διδασκαλία. Ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παραμείνετε». Όταν αυτό ειπώθηκε, οι πέντε μοναχοί της ομάδας είπαν στον Ευλογημένο: «Ούτε με εκείνη τη συμπεριφορά, φίλε Γκόταμα, με εκείνη την πρακτική, με εκείνη την εκτέλεση αυστηρού ασκητισμού δεν έφτασες σε υπερανθρώπινο επίτευγμα, σε διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών· πώς τώρα εσύ που επιδίδεσαι στην πολυτέλεια, που παρέκκλινες από την επίμονη προσπάθεια, που επέστρεψες στην πολυτέλεια, θα φτάσεις σε υπερανθρώπινο επίτευγμα, σε διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών;» Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στους πέντε μοναχούς της ομάδας: «Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, δεν επιδίδεται στην πολυτέλεια, δεν παρέκκλινε από την επίμονη προσπάθεια, δεν επέστρεψε στην πολυτέλεια· ο Τατχάγκατα, μοναχοί, είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Ανοίξτε τα αυτιά σας, μοναχοί· η αθανασία έχει επιτευχθεί· εγώ καθοδηγώ, εγώ διδάσκω τη Διδασκαλία. Ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παραμείνετε». Για δεύτερη φορά οι πέντε μοναχοί της ομάδας είπαν στον Ευλογημένο... κ.λπ... Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος είπε στους πέντε μοναχούς της ομάδας... κ.λπ... Για τρίτη φορά οι πέντε μοναχοί της ομάδας είπαν στον Ευλογημένο: «Ούτε με εκείνη τη συμπεριφορά, φίλε Γκόταμα, με εκείνη την πρακτική, με εκείνη την εκτέλεση αυστηρού ασκητισμού δεν έφτασες σε υπερανθρώπινο επίτευγμα, σε διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών· πώς τώρα εσύ που επιδίδεσαι στην πολυτέλεια, που παρέκκλινες από την επίμονη προσπάθεια, που επέστρεψες στην πολυτέλεια, θα φτάσεις σε υπερανθρώπινο επίτευγμα, σε διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών;» Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στους πέντε μοναχούς της ομάδας: «Θυμάστε, μοναχοί, ότι πριν από τώρα είχα εκφράσει κάτι τέτοιο;» «Όχι βέβαια, σεβάσμιε κύριε». Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος· ανοίξτε τα αυτιά σας, μοναχοί· η αθανασία έχει επιτευχθεί· εγώ καθοδηγώ, εγώ διδάσκω τη Διδασκαλία. Ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παραμείνετε. Ο Ευλογημένος κατάφερε να πείσει τους πέντε μοναχούς της ομάδας. Τότε οι πέντε μοναχοί της ομάδας άκουσαν τον Ευλογημένο, έδωσαν προσοχή, εδραίωσαν τον νου για την τελική απελευθερωτική γνώση.

13. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους πέντε μοναχούς της ομάδας:

«Αυτά τα δύο άκρα, μοναχοί, δεν πρέπει να ακολουθούνται από έναν αναχωρητή. Ποιες δύο; Αυτή η επιδίωξη της ηδονικής ευτυχίας στις ηδονές, που είναι κατώτερη, χωριάτικη, κοινή, μη ευγενής, μη επωφελής, και αυτή η επιδίωξη της αυτοταπείνωσης, που είναι οδυνηρή, μη ευγενής, μη επωφελής. Μη προσεγγίζοντας αυτά τα δύο άκρα, μοναχοί, η μέση πρακτική έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα, που δημιουργεί όραση, που δημιουργεί γνώση, που οδηγεί στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα. Και ποια είναι, μοναχοί, αυτή η μέση πρακτική που έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα, που δημιουργεί όραση, που δημιουργεί γνώση, που οδηγεί στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι, μοναχοί, η μέση πρακτική που έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα, που δημιουργεί όραση, που δημιουργεί γνώση, που οδηγεί στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

14. «Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου. Η γέννηση είναι υπαρξιακός πόνος, το γήρας είναι υπαρξιακός πόνος, η ασθένεια είναι υπαρξιακός πόνος, ο θάνατος είναι υπαρξιακός πόνος, η συσχέτιση με τα μη αγαπημένα είναι υπαρξιακός πόνος, ο χωρισμός από τα αγαπημένα είναι υπαρξιακός πόνος, το να μην αποκτά κανείς αυτό που επιθυμεί είναι επίσης υπαρξιακός πόνος. Συνοπτικά, τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι υπαρξιακός πόνος. «Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου - αυτή η επιθυμία που οδηγεί σε επαναγέννηση, συνοδευόμενη από απόλαυση και πάθος, που βρίσκει ευχαρίστηση εδώ κι εκεί, δηλαδή - ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη.

«Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου - η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση αυτής της ίδιας της επιθυμίας χωρίς υπόλοιπο, η γενναιοδωρία, η παραίτηση, η ελευθερία, η μη προσκόλληση. «Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση.

15. «Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου έχει γίνει πλήρως κατανοητή», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή

όμως η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να εγκαταλειφθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου έχει εγκαταλειφθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να συνειδητοποιηθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου έχει συνειδητοποιηθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

16. «Όσο καιρό, μοναχοί, σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες η γνώση και ενόραση όπως πραγματικά είναι, έτσι με τρεις κύκλους και δώδεκα τρόπους, δεν ήταν πλήρως καθαρή σε μένα, τόσο καιρό εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Όταν όμως, μοναχοί, σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες η γνώση και ενόραση όπως πραγματικά είναι, έτσι με τρεις κύκλους και δώδεκα τρόπους, ήταν πλήρως καθαρή σε μένα, τότε εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και η γνώση και η ενόραση εγέρθηκαν σε μένα - ακλόνητη είναι η απελευθέρωσή μου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι πέντε μοναχοί της ομάδας, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου.

Και όταν αυτή η ανάλυση εκφωνούνταν, στον σεβάσμιο Κοντάνια εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης».

17. Και όταν ο τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον Ευλογημένο, οι γήινοι θεοί διακήρυξαν με δυνατή φωνή: «Αυτός ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον Ευλογημένο στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο». Ακούγοντας τον ήχο των γήινων θεών, οι θεοί που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς διακήρυξαν με δυνατή φωνή... κ.λπ... Ακούγοντας τον ήχο των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, οι Τριάντα Τρεις θεοί... κ.λπ... οι θεοί Γιάμα... κ.λπ... οι θεοί Τουσίτα... κ.λπ... οι δημιουργοχαρείς θεοί... κ.λπ... οι θεοί που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων... κ.λπ... οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα διακήρυξαν με δυνατή φωνή: «Αυτός ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον Ευλογημένο στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο». Έτσι εκείνη τη στιγμή, εκείνο το λεπτό, εκείνη την ώρα, ο ήχος ανέβηκε μέχρι τον κόσμο του Βράχμα. Και αυτό το δεκαχιλιαπλάσιο κοσμικό σύστημα έτρεμε, σειόταν και δονούνταν· και απεριόριστο μεγαλειώδες φως εμφανίστηκε στον κόσμο, υπερβαίνοντας τη θεϊκή δύναμη των θεών. Τότε ο Ευλογημένος εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Κατάλαβε πράγματι, αγαπητέ, ο Κοντάνια, κατάλαβε πράγματι, αγαπητέ, ο Κοντάνια!» Έτσι πράγματι του σεβάσμιου Κοντάνια το όνομα έγινε «Ανιασικοντάνια».

18. Τότε ο σεβάσμιος Ανιασικοντάνια, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενος από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπε στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβω, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβω την πλήρη χειροτονία». «Έλα, μοναχέ», είπε ο Ευλογημένος - «η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, άσκησε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνου του σεβάσμιου.

19. Τότε ο Ευλογημένος πρότρεψε και καθοδήγησε τους υπόλοιπους μοναχούς με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε στον σεβάσμιο Βάππα και στον σεβάσμιο Μπαντίγια, καθώς προτρέπονταν και καθοδηγούνταν από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης.

Αυτοί, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβουμε, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία». «Ελάτε, μοναχοί», είπε ο Ευλογημένος - «η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ασκείτε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνων των σεβασμίων.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού τελείωσε το γεύμα του, πρότρεψε και καθοδήγησε τους υπόλοιπους μοναχούς με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Αυτό που οι τρεις μοναχοί έφεραν αφού περιφέρονταν για προσφερόμενη τροφή, με αυτό συντηρούνταν η

ομάδα των έξι. Τότε στον σεβάσμιο Μαχανάμα και στον σεβάσμιο Ασσατζί, καθώς προτρέπονταν και καθοδηγούνταν από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης. Αυτοί, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβουμε, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία». «Ελάτε, μοναχοί», είπε ο Ευλογημένος - «η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ασκείτε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνων των σεβασμίων.

20. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους πέντε μοναχούς της ομάδας:

«Η ύλη, μοναχοί, είναι μη-εαυτός. Αν πράγματι, μοναχοί, η ύλη ήταν εαυτός, η ύλη δεν θα οδηγούσε σε πάθηση, και θα ήταν δυνατόν σχετικά με την ύλη - 'ας είναι η ύλη μου έτσι, ας μην είναι η ύλη μου έτσι'. Επειδή όμως, μοναχοί, η ύλη είναι μη-εαυτός, για αυτό η ύλη οδηγεί σε πάθηση, και δεν είναι δυνατόν σχετικά με την ύλη - 'ας είναι η ύλη μου έτσι, ας μην είναι η ύλη μου έτσι'. Το αίσθημα είναι μη-εαυτός. Αν πράγματι, μοναχοί, το αίσθημα ήταν εαυτός, το αίσθημα δεν θα οδηγούσε σε πάθηση, και θα ήταν δυνατόν σχετικά με το αίσθημα - 'ας είναι το αίσθημά μου έτσι, ας μην είναι το αίσθημά μου έτσι'. Επειδή όμως, μοναχοί, το αίσθημα είναι μη-εαυτός, για αυτό το αίσθημα οδηγεί σε πάθηση, και δεν είναι δυνατόν σχετικά με το αίσθημα - 'ας είναι το αίσθημά μου έτσι, ας μην είναι το αίσθημά μου έτσι'. Η αντίληψη είναι μη-εαυτός. Αν πράγματι, μοναχοί, η αντίληψη ήταν εαυτός, η αντίληψη δεν θα οδηγούσε σε πάθηση, και θα ήταν δυνατόν σχετικά με την αντίληψη - 'ας είναι η αντίληψή μου έτσι, ας μην είναι η αντίληψή μου έτσι'. Επειδή όμως, μοναχοί, η αντίληψη είναι μη-εαυτός, για αυτό η αντίληψη οδηγεί σε πάθηση, και δεν είναι δυνατόν σχετικά με την αντίληψη - 'ας είναι η αντίληψή μου έτσι, ας μην είναι η αντίληψή μου έτσι'. Οι δραστηριότητες είναι μη-εαυτός. Αν πράγματι, μοναχοί, οι δραστηριότητες ήταν εαυτός, οι δραστηριότητες δεν θα οδηγούσαν σε πάθηση, και θα ήταν δυνατόν σχετικά με τις δραστηριότητες - 'ας είναι οι δραστηριότητές μου έτσι, ας μην είναι οι δραστηριότητές μου έτσι'. Επειδή όμως, μοναχοί, οι δραστηριότητες είναι μη-εαυτός, για αυτό οι δραστηριότητες οδηγούν σε πάθηση, και δεν είναι δυνατόν σχετικά με τις δραστηριότητες - 'ας είναι οι δραστηριότητές μου έτσι, ας μην είναι οι δραστηριότητές μου έτσι'. Η συνείδηση είναι μη-εαυτός. Αν πράγματι, μοναχοί, η συνείδηση ήταν εαυτός, η συνείδηση δεν θα οδηγούσε σε πάθηση, και θα ήταν δυνατόν σχετικά με τη συνείδηση - 'ας είναι η συνείδησή μου έτσι, ας μην είναι η συνείδησή μου έτσι'. Επειδή όμως, μοναχοί, η συνείδηση είναι μη-εαυτός, για αυτό η συνείδηση οδηγεί σε πάθηση, και δεν είναι δυνατόν σχετικά με τη συνείδηση - 'ας είναι η συνείδησή μου έτσι, ας μην είναι η συνείδησή μου έτσι'.

21. «Τι νομίζετε, μοναχοί, η ύλη είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, είναι οδυνηρό ή ευχάριστο;» «Οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, οδυνηρό, υποκείμενο σε μεταβολή, είναι άραγε κατάλληλο να το θεωρεί κανείς - 'αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου';» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Το αίσθημα είναι μόνιμο ή παροδικό;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, είναι

οδυνηρό ή ευχάριστο;» «Οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, οδυνηρό, υποκείμενο σε μεταβολή, είναι άραγε κατάλληλο να το θεωρεί κανείς - 'αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου';» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Η αντίληψη είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, είναι οδυνηρό ή ευχάριστο;» «Οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, οδυνηρό, υποκείμενο σε μεταβολή, είναι άραγε κατάλληλο να το θεωρεί κανείς - 'αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου';» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Οι δραστηριότητες είναι μόνιμες ή παροδικές;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, είναι οδυνηρό ή ευχάριστο;» «Οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, οδυνηρό, υποκείμενο σε μεταβολή, είναι άραγε κατάλληλο να το θεωρεί κανείς - 'αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου';» «Όχι, σεβάσμιε κύριε».

22. «Γι' αυτό, μοναχοί, οποιαδήποτε ύλη παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη η ύλη - 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό πρέπει να θεωρείται όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Οποιοδήποτε αίσθημα παρελθόν, μελλοντικό ή παρόν, εσωτερικό ή εξωτερικό, χονδροειδές ή λεπτοφυές, κατώτερο ή ανώτερο, μακριά ή κοντά, όλο το αίσθημα - 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό πρέπει να θεωρείται όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Οποιαδήποτε αντίληψη παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη η αντίληψη - 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό πρέπει να θεωρείται όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Οποιοδήποτε δραστηριότητες παρελθούσες, μελλοντικές ή παρούσες, εσωτερικές ή εξωτερικές, χονδροειδείς ή λεπτοφυείς, κατώτερες ή ανώτερες, μακριά ή κοντά, όλες οι δραστηριότητες - 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό πρέπει να θεωρείται όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Οποιαδήποτε συνείδηση παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη τη συνείδηση - 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό πρέπει να θεωρείται όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία.

23. «Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από την ύλη, αποστασιοποιείται από το αίσθημα, αποστασιοποιείται από την αντίληψη, αποστασιοποιείται από τις δραστηριότητες, αποστασιοποιείται από τη συνείδηση· αποστασιοποιούμενος απαλλάσσεται από το πάθος· μέσω του μη πάθους απελευθερώνεται· στον απελευθερωμένο υπάρχει η γνώση: 'υπάρχει απελευθέρωση', κατανοεί: 'η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'».

24. Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι πέντε μοναχοί της ομάδας, ευχαριστημένοι, αγκαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου. Και όταν αυτή η ανάλυση εκφωνούνταν, οι συνειδήσεις των πέντε μοναχών της ομάδας, μέσω της μη προσκόλλησης, απελευθερώθηκαν από τις νοητικές διαφθορές. Εκείνη την περίοδο υπήρχαν έξι Άξιοι στον κόσμο.

Τέλος της πραγματείας για την ομάδα των πέντε.

Πρώτο μέρος της απαγγελίας.

7. Πραγματεία για την αναχώρηση

25. Εκείνη την περίοδο στη Μπαρνασί υπήρχε ένας γιος καλής οικογένειας ονόματι Γιάσα, γιος εμπόρου, λεπτοφυής. Αυτός είχε τρία παλάτια - ένα για τη χειμερινή εποχή, ένα για τη θερινή εποχή, ένα για τη βροχερή εποχή. Αυτός στο παλάτι της βροχερής εποχής για τέσσερις μήνες, ψυχαγωγούμενος με μουσικά όργανα χωρίς άνδρες, δεν κατέβαινε από το παλάτι. Τότε στον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας, προικισμένο και εφοδιασμένο με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, ενώ απολάμβανε τη ζωή, ήρθε πρόωρα ο ύπνος· και στους υπηρέτες επίσης ήρθε ο ύπνος· και η λάμπα με λάδι έκαιγε όλη τη νύχτα. Τότε ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας, αφού ξύπνησε πρόωρα, είδε τους δικούς του υπηρέτες να κοιμούνται - μιας στη μασχάλη η βίνα, μιας στον λαιμό το τύμπανο, μιας στη μασχάλη το μεγάλο τύμπανο, μια με ανακατεμένα μαλλιά, μια με σάλια, άλλες να παραμιλούν· σαν νεκροταφείο που μπορεί να αγγίξει κανείς με το χέρι, θα έλεγα. Βλέποντας, ο κίνδυνος του φανερώθηκε, η συνείδησή του εδραιώθηκε στην αποστασιοποίηση. Τότε ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Αλίμονο, πράγματι, είναι ταραγμένο· αλίμονο, πράγματι, είναι πληγωμένο».

Τότε ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας, αφού φόρεσε χρυσά σανδάλια, κατευθύνθηκε προς την πόρτα της κατοικίας. Τα μη ανθρώπινα πνεύματα άνοιξαν την πόρτα -ας μη δημιουργήσει κανείς εμπόδιο στον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας για την αναχώρηση από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή. Τότε ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας κατευθύνθηκε προς την πύλη της πόλης. Τα μη ανθρώπινα πνεύματα άνοιξαν την πόρτα -ας μη δημιουργήσει κανείς εμπόδιο στον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας για την αναχώρηση από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή. Τότε ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας κατευθύνθηκε προς το Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών.

26. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκώθηκε, περπατούσε στο ύπαιθρο. Ο Ευλογημένος είδε τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, κατέβηκε από το μονοπάτι περιπάτου και κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας, κοντά στον Ευλογημένο, εξέφρασε έναν εμπνευσμένο λόγο: «Αλίμονο, πράγματι, είναι ταραγμένο· αλίμονο, πράγματι, είναι πληγωμένο». Τότε ο Ευλογημένος είπε στον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας: «Αυτό, Γιάσα, είναι αταραχο· αυτό είναι απλήγωτο. Έλα, Γιάσα, κάθισε· θα σου διδάξω τη Διδασκαλία». Τότε ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας -«Αυτό λοιπόν είναι αταραχο, αυτό είναι απλήγωτο», χαρούμενος και ενθουσιασμένος, αφού κατέβηκε από τα χρυσά σανδάλια, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας που

καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας είχε εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, στον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης.

27. Τότε η μητέρα του Γιάσα του γιου καλής οικογένειας, αφού ανέβηκε στο παλάτι και μη βλέποντας τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας, πήγε εκεί όπου ήταν ο πλούσιος οικοδεσπότης· αφού πλησίασε, είπε στον πλούσιο οικοδεσπότη: «Ο γιος σου, οικοδεσπότη, ο Γιάσα δεν φαίνεται». Τότε ο πλούσιος οικοδεσπότης, αφού έστειλε έφιππους αγγελιαφόρους στις τέσσερις κατευθύνσεις, ο ίδιος κατευθύνθηκε προς το Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Ο πλούσιος οικοδεσπότης είδε τα χρυσά σανδάλια εναποτεθειμένα· αφού τα είδε, ακολούθησε ακριβώς εκείνο το ίχνος. Ο Ευλογημένος είδε τον πλούσιο οικοδεσπότη να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην εκτελέσω τέτοια επίδειξη υπερφυσικών δυνάμεων ώστε ο πλούσιος οικοδεσπότης, καθισμένος εδώ, να μη δει τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας καθισμένο εδώ». Τότε ο Ευλογημένος εκτέλεσε τέτοια επίδειξη υπερφυσικών δυνάμεων. Τότε ο πλούσιος οικοδεσπότης πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Μήπως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος έχει δει τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας;» «Τότε λοιπόν, οικοδεσπότη, κάθισε· ίσως καθισμένος εδώ να δεις τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας καθισμένο εδώ». Τότε ο πλούσιος οικοδεσπότης - «Λοιπόν εγώ καθισμένος εδώ θα δω τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας καθισμένο εδώ», χαρούμενος και ενθουσιασμένος, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισε στο πλάι. Στον πλούσιο οικοδεσπότη που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι ο πλούσιος οικοδεσπότης είχε εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, στον πλούσιο οικοδεσπότη, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης. Τότε ο πλούσιος οικοδεσπότης, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενος από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε, θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε! Όπως, σεβάσμιε κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο

σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα' - έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Και αυτός ήταν ο πρώτος λαϊκός ακόλουθος στον κόσμο με τριπλή ανακοίνωση.

28. Τότε στον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας, ενώ διδασκόταν η Διδασκαλία στον πατέρα του, καθώς ανασκοπούσε το επίπεδο σύμφωνα με αυτό που είχε δει και αυτό που είχε γνωρίσει, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή του απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές. Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Στον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας, ενώ διδασκόταν η Διδασκαλία στον πατέρα του, καθώς ανασκοπούσε το επίπεδο σύμφωνα με αυτό που είχε δει και αυτό που είχε γνωρίσει, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή του απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές. Ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας είναι ανίκανος, αφού επιστρέψει σε κατώτερη ζωή, να καταναλώνει ηδονές, όπως πριν όταν ήταν οικογενειάρχης· γιατί να μην ανακαλέσω εκείνη την επίδειξη υπερφυσικών δυνάμεων». Τότε ο Ευλογημένος ανακάλεσε εκείνη την επίδειξη υπερφυσικών δυνάμεων. Ο πλούσιος οικοδεσπότης είδε τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας καθισμένο· αφού είδε τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας, είπε: «Η μητέρα σου, αγαπητέ Γιάσα, θρηνεί κυριευμένη από λύπη· δώσε ζωή στη μητέρα σου». Τότε ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας κοίταξε προς τον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος είπε στον πλούσιο οικοδεσπότη: «Τι νομίζεις, οικοδεσπότη, εκείνος στον οποίο η Διδασκαλία έχει ιδωθεί και γνωσθεί με τη γνώση ενός εκπαιδευόμενου, με την ενόραση ενός εκπαιδευόμενου, όπως από σένα; Σε αυτόν, καθώς ανασκοπεί το επίπεδο σύμφωνα με αυτό που έχει δει και αυτό που έχει γνωρίσει, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή του απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές. Είναι άραγε ικανός αυτός, οικοδεσπότη, αφού επιστρέψει σε κατώτερη ζωή, να καταναλώνει ηδονές όπως πριν όταν ήταν οικογενειάρχης;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Στον Γιάσα, οικοδεσπότη, τον γιο καλής οικογένειας, η Διδασκαλία έχει ιδωθεί και γνωσθεί με τη γνώση ενός εκπαιδευόμενου, με την ενόραση ενός εκπαιδευόμενου, όπως από σένα. Σε αυτόν, καθώς ανασκοπεί το επίπεδο σύμφωνα με αυτό που έχει δει και αυτό που έχει γνωρίσει, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή του απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές. Ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας, οικοδεσπότη, είναι ανίκανος, αφού επιστρέψει σε κατώτερη ζωή, να καταναλώνει ηδονές όπως πριν όταν ήταν οικογενειάρχης». «Τι κέρδος, σεβάσμιε κύριε, για τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας, τι καλή τύχη, σεβάσμιε κύριε, για τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας, που στον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή του απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές. Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το σημερινό γεύμα μου μαζί με τον Γιάσα τον γιο καλής οικογένειας ως συνοδό μοναχό». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο πλούσιος οικοδεσπότης, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας, λίγο μετά την αναχώρηση του πλούσιου οικοδεσπότη, είπε στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβω, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβω την πλήρη χειροτονία». «Έλα, μοναχέ», είπε ο Ευλογημένος - «η

Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, άσκησε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνου του σεβάσμιου. Εκείνη την περίοδο υπήρχαν επτά Άξιοι στον κόσμο.

Τέλος της αναχώρησης του Γιάσα.

29. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, με τον σεβάσμιο Γιάσα ως συνοδό μοναχό, πήγε στην κατοικία του πλούσιου οικοδεσπότη· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε η μητέρα και η πρώτη σύζυγος του σεβάσμιου Γιάσα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε αυτές ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι αυτές είχαν εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, σε αυτές, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης. Αυτές, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενες από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε, θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... Εμείς, σεβάσμιε κύριε, καταφεύγουμε στον Ευλογημένο ως καταφύγιο και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας μας θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκές ακολουθούς που έχουν καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Και αυτές ήταν οι πρώτες λαϊκές ακόλουθοι στον κόσμο με τριπλή ανακοίνωση.

Τότε η μητέρα και ο πατέρας και η πρώτη σύζυγος του σεβάσμιου Γιάσα, αφού ικανοποίησαν και περιποιήθηκαν ιδιοχείρως τον Ευλογημένο και τον σεβάσμιο Γιάσα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισαν στο πλάι. Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τη μητέρα και τον πατέρα και την πρώτη σύζυγο του σεβάσμιου Γιάσα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

30. Οι τέσσερις λαϊκοί σύντροφοι του σεβάσμιου Γιάσα, γιοι οικογενειών εμπόρων και υπο-εμπόρων στη Μπαρνασί, άκουσαν - ο Βιμάλα, ο Σουμπάχου, ο Πουνατζί, ο Γκαβαμπάτι - ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας, λένε, αφού ξύρισε μαλλιά και γένια, αφού ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή. Αφού άκουσαν, σε αυτούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Σίγουρα δεν είναι κατώτερη αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή, δεν είναι κατώτερη αυτή η αναχώρηση, όπου ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας, αφού ξύρισε μαλλιά και γένια, αφού ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή». Αυτοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Γιάσα· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον

σεβάσμιο Γιάσα και στάθηκαν στο πλάι. Τότε ο σεβάσμιος Γιάσα, αφού πήρε εκείνους τους τέσσερις λαϊκούς συντρόφους, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Γιάσα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτοί, σεβάσμιε κύριε, είναι οι τέσσερις λαϊκοί σύντροφοί μου, γιοι οικογενειών εμπόρων και υπο-εμπόρων στη Μπαρνασί - ο Βιμάλα, ο Σουμπάχου, ο Πουνατζί, ο Γκαβαμπάτι. Ας τους προτρέψει και ας τους καθοδηγήσει ο Ευλογημένος». Σε αυτούς ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι είχαν εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, σε αυτούς, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο: «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης». Αυτοί, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβουμε, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία». «Ελάτε, μοναχοί», είπε ο Ευλογημένος - «η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ασκείτε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνων των σεβασμών. Τότε ο Ευλογημένος πρότρεψε και καθοδήγησε εκείνους τους μοναχούς με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Καθώς αυτοί προτρέπονταν και καθοδηγούνταν από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, οι συνειδήσεις τους, μέσω της μη προσκόλλησης, απελευθερώθηκαν από τις νοητικές διαφθορές. Εκείνη την περίοδο υπήρχαν έντεκα Άξιοι στον κόσμο.

Τέλος της αναχώρησης των τεσσάρων λαϊκών συντρόφων.

31. Οι πενήντα λαϊκοί σύντροφοι του σεβάσμιου Γιάσα, γιοι οικογενειών διαδοχικών γενεών από την ύπαιθρο, άκουσαν - ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας, λένε, αφού ξύρισε μαλλιά και γένια, αφού ντύθηκε με ωχρίνα ρούχα, αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή. Αφού άκουσαν, σε αυτούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Σίγουρα δεν είναι κατώτερη αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή, δεν είναι κατώτερη αυτή η αναχώρηση, όπου ο Γιάσα ο γιος καλής οικογένειας, αφού ξύρισε μαλλιά και γένια, αφού ντύθηκε με ωχρίνα ρούχα, αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή». Αυτοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Γιάσα· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον σεβάσμιο Γιάσα και στάθηκαν στο πλάι. Τότε ο σεβάσμιος Γιάσα, αφού πήρε εκείνους τους πενήντα λαϊκούς συντρόφους, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Γιάσα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτοί, σεβάσμιε κύριε, είναι οι πενήντα λαϊκοί σύντροφοί μου από την ύπαιθρο, γιοι οικογενειών διαδοχικών γενεών. Ας τους προτρέψει και ας τους καθοδηγήσει ο Ευλογημένος». Σε αυτούς ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον

κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι είχαν εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, σε αυτούς, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο: «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης». Αυτοί, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβουμε, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία». «Ελάτε, μοναχοί», είπε ο Ευλογημένος - «η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ασκείτε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνων των σεβασμίων. Τότε ο Ευλογημένος πρότρεψε και καθοδήγησε εκείνους τους μοναχούς με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Καθώς αυτοί προτρέπονταν και καθοδηγούνταν από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, οι συνειδήσεις τους, μέσω της μη προσκόλλησης, απελευθερώθηκαν από τις νοητικές διαφθορές. Εκείνη την περίοδο υπήρχαν εξήντα ένας Άξιοι στον κόσμο.

Τέλος της αναχώρησης των πενήντα λαϊκών συντρόφων.

Τέλος και της πραγματείας για την αναχώρηση.

8. Πραγματεία για τον Μάρα

32. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε σε εκείνους τους μοναχούς: «Είμαι ελεύθερος, μοναχοί, από όλες τις θηλιές, όσες είναι θεϊκές και όσες ανθρώπινες. Και εσείς, μοναχοί, είστε ελεύθεροι από όλες τις θηλιές, όσες είναι θεϊκές και όσες ανθρώπινες. Περιπλανηθείτε, μοναχοί, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Μην πηγαίνετε δύο μαζί. Διδάξτε, μοναχοί, τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώστε την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία. Κι εγώ, μοναχοί, θα πλησιάσω το χωριό Σενάνι κοντά στην Ουρουβέλα για να διδάξω τη Διδασκαλία».

33. Τότε ο Μάρα ο Κακός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Είσαι δεμένος με όλες τις θηλιές, όσες είναι θεϊκές και όσες ανθρώπινες· είσαι δεμένος με τα μεγάλα δεσμά, δεν θα ξεφύγεις από μένα, ασκητή».

«Είμαι ελεύθερος από όλες τις θηλιές, όσες είναι θεϊκές και όσες ανθρώπινες· είμαι ελεύθερος από τα μεγάλα δεσμά, έχεις νικηθεί εσύ, θανατοφόρε».

«Η παγίδα που ταξιθεύει στον αέρα, αυτή που περιφέρεται νοητικά· με αυτήν θα σε δεσμεύσω, δεν θα ξεφύγεις από μένα, ασκητή».

«Υλικές μορφές, ήχοι, γεύσεις, οσμές, και απτά αντικείμενα ευχάριστα·
εδώ η επιθυμία μου έχει εξαφανιστεί, έχεις νικηθεί εσύ, θανατοφόρε».

Τότε ο Μάρα ο Κακός - «με γνωρίζει ο Ευλογημένος, με γνωρίζει ο Καλότυχος»,
δυστυχισμένος και καταθλιμμένος

εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τέλος της πραγματείας για τον Μάρα.

9. Πραγματεία για την αναχώρηση και την πλήρη χειροτονία

34. Εκείνη την περίοδο μοναχοί έφερναν υποψήφιους για αναχώρηση και υποψήφιους για πλήρη χειροτονία από διάφορες κατευθύνσεις και διάφορες χώρες - ο Ευλογημένος θα τους δώσει την αναχώρηση και θα τους δώσει πλήρη χειροτονία. Εκεί και οι μοναχοί εξαντλούνταν και οι υποψήφιοι για αναχώρηση και οι υποψήφιοι για πλήρη χειροτονία. Τότε στον Ευλογημένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Τώρα μοναχοί φέρνουν υποψήφιους για αναχώρηση και υποψήφιους για πλήρη χειροτονία από διάφορες κατευθύνσεις και διάφορες χώρες - ο Ευλογημένος θα τους δώσει την αναχώρηση και θα τους δώσει πλήρη χειροτονία. Εκεί και οι μοναχοί εξαντλούνταν και οι υποψήφιοι για αναχώρηση και οι υποψήφιοι για πλήρη χειροτονία. Γιατί να μην επιτρέψω στους μοναχούς - εσείς πλέον, μοναχοί, σε εκείνες τις διάφορες κατευθύνσεις, σε εκείνες τις διάφορες χώρες, να δίνετε την αναχώρηση και να δίνετε πλήρη χειροτονία». Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Εδώ, μοναχοί, σε μένα που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: 'Τώρα μοναχοί φέρνουν υποψήφιους για αναχώρηση και υποψήφιους για πλήρη χειροτονία από διάφορες κατευθύνσεις και διάφορες χώρες - ο Ευλογημένος θα τους δώσει την αναχώρηση και θα τους δώσει πλήρη χειροτονία· εκεί και οι μοναχοί εξαντλούνται και οι υποψήφιοι για αναχώρηση και οι υποψήφιοι για πλήρη χειροτονία· γιατί να μην επιτρέψω στους μοναχούς - εσείς πλέον, μοναχοί, σε εκείνες τις διάφορες κατευθύνσεις, σε εκείνες τις διάφορες χώρες, να δίνετε την αναχώρηση και να δίνετε πλήρη χειροτονία· επιτρέπω, μοναχοί, εσείς πλέον σε εκείνες τις διάφορες κατευθύνσεις, σε εκείνες τις διάφορες χώρες, να δίνετε την αναχώρηση και να δίνετε πλήρη χειροτονία. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να δίνεται η αναχώρηση και η πλήρη χειροτονία -

Πρώτα, αφού του ξυρίσετε τα μαλλιά και τα γένια, αφού τον ντύσετε με ώχρινα ρούχα, αφού τακτοποιήσετε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού τον βάλετε να προσκυνήσει τα πόδια των μοναχών, αφού τον βάλετε να καθίσει οκλάζων, αφού τον βάλετε να σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να του πείτε «πες έτσι» - καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο, καταφεύγω στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, καταφεύγω στην Κοινότητα ως καταφύγιο· για δεύτερη φορά καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο, για δεύτερη φορά καταφεύγω στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, για δεύτερη φορά καταφεύγω στην Κοινότητα ως καταφύγιο· για τρίτη φορά καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο, για τρίτη φορά καταφεύγω στη Διδασκαλία ως

καταφύγιο, για τρίτη φορά καταφεύγω στην Κοινότητα ως καταφύγιο». «Επιτρέπω, μοναχοί, με αυτούς τους τρεις πηγαίμους στο καταφύγιο την αναχώρηση και την πλήρη χειροτονία».

Τέλος της πραγματείας για την πλήρη χειροτονία με τους τρεις πηγαίμους στο καταφύγιο.

10. Δεύτερη πραγματεία για τον Μάρα

35. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Σε μένα, μοναχοί, μέσω της συνετής προσοχής, μέσω της συνετής ορθής επίμονης προσπάθειας, η ανυπέρβλητη απελευθέρωση επιτεύχθηκε, η ανυπέρβλητη απελευθέρωση πραγματώθηκε. Και εσείς, μοναχοί, μέσω της συνετής προσοχής, μέσω της συνετής ορθής επίμονης προσπάθειας, να επιτύχετε την ανυπέρβλητη απελευθέρωση, να πραγματώσετε την ανυπέρβλητη απελευθέρωση». Τότε ο Μάρα ο Κακός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Είσαι δεμένος με τις θηλιές του Μάρα, όσες είναι θεϊκές και όσες ανθρώπινες·
είσαι δεμένος με τα μεγάλα δεσμά, δεν θα ξεφύγεις από μένα, ασκητή».

«Είμαι ελεύθερος από τις θηλιές του Μάρα, όσες είναι θεϊκές και όσες ανθρώπινες·
είμαι ελεύθερος από τα μεγάλα δεσμά, έχεις νικηθεί εσύ, θανατοφόρε».

Τότε ο Μάρα ο Κακός - «με γνωρίζει ο Ευλογημένος, με γνωρίζει ο Καλότυχος», δυστυχισμένος και καταθλιμμένος

εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τέλος της δεύτερης πραγματείας για τον Μάρα.

11. Ιστορία για την ομάδα του Μπάντα

36. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμενε στη Μπαρνασί όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς την Ουρουβέλα. Τότε ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, πήγε προς κάποιο δασώδες άλσος· αφού πλησίασε, μπήκε σε εκείνο το δασώδες άλσος και κάθισε στη βάση κάποιου δένδρου. Εκείνη την περίοδο περίπου τριάντα σύντροφοι Μπανταβάγκγια με τις συζύγους τους απολάμβαναν τη ζωή σε εκείνο το δασώδες άλσος. Ένας δεν είχε σύζυγο· για χάρη του είχε φερθεί μια πόρνη. Τότε εκείνη η πόρνη, ενώ αυτοί απρόσεκτοι απολάμβαναν τη ζωή, αφού πήρε τα υπάρχοντα, τράπηκε σε φυγή. Τότε εκείνοι οι σύντροφοι, προσφέροντας υπηρεσία στον σύντροφο, αναζητώντας εκείνη τη γυναίκα, περιπλανώμενοι σε εκείνο το δασώδες άλσος, είδαν τον Ευλογημένο καθισμένο στη βάση κάποιου δένδρου. Αφού τον είδαν, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, είπαν στον Ευλογημένο: «Μήπως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος έχει δει μια γυναίκα;» «Τι σας ενδιαφέρει, νεαροί, η γυναίκα;» «Εδώ εμείς, σεβάσμιε κύριε, περίπου τριάντα σύντροφοι Μπανταβάγκγια με τις συζύγους μας απολαμβάνουμε τη ζωή σε αυτό το δασώδες άλσος. Ένας δεν είχε σύζυγο· για χάρη του είχε φερθεί μια πόρνη. Τότε, σεβάσμιε κύριε, εκείνη η πόρνη, ενώ εμείς απρόσεκτοι απολαμβάνουμε τη ζωή, αφού πήρε τα υπάρχοντα, τράπηκε σε φυγή. Εμείς, σεβάσμιε κύριε, οι σύντροφοι, προσφέροντας υπηρεσία στον σύντροφο, αναζητώντας εκείνη τη γυναίκα,

περιπλανιόμαστε σε αυτό το δασώδες άλσος». «Τι νομίζετε, νεαροί, ποιο είναι καλύτερο για εσάς - να αναζητάτε τη γυναίκα ή να αναζητάτε τον εαυτό σας;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι καλύτερο για εμάς, να αναζητούμε τον εαυτό μας». «Τότε λοιπόν, νεαροί, καθίστε· θα σας διδάξω τη Διδασκαλία». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», εκείνοι οι σύντροφοι Μπαντταβάγκγια, αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι. Σε αυτούς ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι είχαν εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, σε αυτούς, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο: «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης». Αυτοί, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβουμε, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία». «Ελάτε, μοναχοί», είπε ο Ευλογημένος - «η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ασκείτε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνων των σεβασμών.

Τέλος της ιστορίας των συντρόφων της ομάδας Μπαντά.

Δεύτερο μέρος της απαγγελίας.

12. Πραγματεία για τα θαύματα στην Ουρουβέλα

37. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στην Ουρουβέλα. Εκείνη την περίοδο στην Ουρουβέλα διέμεναν τρεις ασκητές με πλεγμένα μαλλιά - ο Ουρουβελακασσάπα, ο Ναντικασσάπα και ο Γκαγιακασσάπα. Μεταξύ αυτών ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήταν οδηγός πεντακοσίων ασκητών με πλεγμένα μαλλιά, καθοδηγητής, κορυφαίος, επικεφαλής, πρώτος. Ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ναντικασσάπα ήταν οδηγός τριακοσίων ασκητών με πλεγμένα μαλλιά, καθοδηγητής, κορυφαίος, επικεφαλής, πρώτος. Ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Γκαγιακασσάπα ήταν οδηγός διακοσίων ασκητών με πλεγμένα μαλλιά, καθοδηγητής, κορυφαίος, επικεφαλής, πρώτος. Τότε ο Ευλογημένος πήγε εκεί όπου ήταν το ερημητήριο του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα· αφού πλησίασε, είπε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα: «Αν δεν σου είναι βάρος, Κασσάπα, θα μείνουμε μία νύχτα στο δωμάτιο για φωτιά». «Δεν μου είναι βάρος, μεγάλε ασκητή, αλλά εδώ υπάρχει ένας άγριος βασιλιάς των ερπετών, κάτοχος υπερφυσικής δύναμης, δηλητηριώδες φίδι με τρομερό δηλητήριο· αυτός ας μη σε βλάψει». Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος είπε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα: «Αν δεν σου είναι βάρος, Κασσάπα, θα μείνουμε μία νύχτα στο δωμάτιο για φωτιά». «Δεν μου είναι βάρος, μεγάλε ασκητή, αλλά εδώ υπάρχει ένας άγριος βασιλιάς των ερπετών, κάτοχος υπερφυσικής δύναμης,

δηλητηριώδες φίδι με τρομερό δηλητήριο· αυτός ας μη σε βλάψει». Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος είπε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα: «Αν δεν σου είναι βάρος, Κασσάπα, θα μείνουμε μία νύχτα στο δωμάτιο για φωτιά». «Δεν μου είναι βάρος, μεγάλε ασκητή, αλλά εδώ υπάρχει ένας άγριος βασιλιάς των ερπετών, κάτοχος υπερφυσικής δύναμης, δηλητηριώδες φίδι με τρομερό δηλητήριο· αυτός ας μη σε βλάψει». «Ίσως να μη με βλάψει· έλα λοιπόν, Κασσάπα, επίτρεψέ μου το δωμάτιο για φωτιά». «Διαμένε, μεγάλε ασκητή, όπως σου ευχαριστεί». Τότε ο Ευλογημένος, αφού μπήκε στο δωμάτιο για φωτιά, αφού έστρωσε κάλυψη με χόρτο, κάθισε διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο.

38. Εκείνος ο δράκος είδε τον Ευλογημένο να έχει μπει· αφού τον είδε, δυσανεσστημένος, άρχισε να βγάζει καπνό. Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην υπερβώ με τη λαμπρότητά μου τη λαμπρότητα αυτού του δράκου χωρίς να βλάψω την επιδερμίδα, το δέρμα, τη σάρκα, τα νεύρα, τα οστά και τον μυελό των οστών». Τότε ο Ευλογημένος, αφού εκτέλεσε τέτοια επίδειξη υπερφυσικών δυνάμεων, άρχισε να βγάζει καπνό. Τότε εκείνος ο δράκος, μη αντέχοντας την περιφρόνηση, φλέχθηκε. Και ο Ευλογημένος, αφού επέτυχε το θερμό στοιχείο, φλέχθηκε. Καθώς και οι δύο έλαμπαν, το δωμάτιο για φωτιά ήταν σαν φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο. Τότε εκείνοι οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, αφού περικύκλωσαν το δωμάτιο για φωτιά, είπαν έτσι: «Ο όμορφος πράγματι μεγάλος ασκητής ταλαιπωρείται από τον δράκο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, αφού υπερέβη με τη λαμπρότητά του τη λαμπρότητα εκείνου του δράκου χωρίς να βλάψει την επιδερμίδα, το δέρμα, τη σάρκα, τα νεύρα, τα οστά και τον μυελό των οστών, αφού τον τοποθέτησε στο κύπελλο, τον έδειξε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα: «Αυτός, Κασσάπα, είναι ο δράκος σου· η λαμπρότητά του υπερβλήθηκε από τη λαμπρότητά μου». Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού υπερέβη με τη λαμπρότητά του τη λαμπρότητα του άγριου βασιλιά των δράκων, κατόχου υπερφυσικής δύναμης, δηλητηριώδους φιδιού με τρομερό δηλητήριο· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ».

39. Στη Νεραντζαρά ο Ευλογημένος, στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα είπε·
«Αν δεν σου είναι βάρος, Κασσάπα, θα διαμείνω σήμερα στην αίθουσα για φωτιά».

«Δεν μου είναι βάρος, μεγάλε ασκητή·
επιθυμώντας την άνεσή σου σε αποτρέπω·
εδώ υπάρχει ένας άγριος βασιλιάς των ερπετών·
κάτοχος υπερφυσικής δύναμης, δηλητηριώδες φίδι με τρομερό δηλητήριο·
αυτός ας μη σε βλάψει».

«Ίσως να μη με βλάψει·
έλα λοιπόν, Κασσάπα, επίτρεψέ μου το δωμάτιο για φωτιά»·
γνωρίζοντας ότι του δόθηκε·
άφοβος μπήκε, έχοντας ξεπεράσει τον φόβο.

Βλέποντας τον σοφό να έχει μπει, ο φιδοδράκος δυσανεσστημένος άρχισε να

βγάζει καπνό·

με χαρούμενο νου, με υψηλό πνεύμα, ο ανθρώπινος δράκος επίσης εκεί άρχισε να βγάζει καπνό.

Και μη αντέχοντας την περιφρόνηση, ο φιδοδράκος σαν φωτιά φλέχθηκε· επιδέξιος στα θερμά στοιχεία, ο ανθρώπινος δράκος επίσης εκεί φλέχθηκε.

Καθώς και οι δύο έλαμπαν·

το δωμάτιο για φωτιά ήταν φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο·

οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά αναφώνησαν·

«Ο όμορφος πράγματι μεγάλος ασκητής·

ταλαιπωρείται από τον δράκο» λένε.

Τότε αφού πέρασε εκείνη η νύχτα·

οι φλόγες του δράκου καταστράφηκαν·

αλλά του κατόχου υπερφυσικής δύναμης παρέμειναν·

πολύχρωμες φλόγες υπήρχαν.

Μπλε και επίσης κόκκινες·

ερυθρωπές, κίτρινες, με χρώμα κρυστάλλου·

στο σώμα του Ανγκίρασα·

πολύχρωμες φλόγες υπήρχαν.

Αφού τον τοποθέτησε στο κύπελλο·

Αφού τοποθέτησε τον δράκο στο κύπελλο, τον έδειξε στον βραχμάνο·

«Αυτός, Κασσάπα, είναι ο δράκος σου·

η λαμπρότητά του υπερβλήθηκε από τη λαμπρότητά μου».

Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, αποκτώντας πίστη στον Ευλογημένο με αυτό το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης, είπε στον Ευλογημένο: «Διαμένε ακριβώς εδώ, μεγάλε ασκητή, εγώ θα σου παρέχω τακτικό γεύμα».

Το πρώτο θαύμα.

40. Τότε ο Ευλογημένος διέμεινε σε κάποιο δασώδες άλσος όχι μακριά από το ερημητήριο του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα. Τότε οι τέσσερις μεγάλοι βασιλιάδες, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το δασώδες άλσος, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα σαν μεγάλες μάζες φωτιάς. Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Είναι η κατάλληλη ώρα, μεγάλε ασκητή, το γεύμα είναι έτοιμο. Ποιοι ήταν αυτοί, μεγάλε ασκητή, που αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το δασώδες άλσος, σε πλησίασαν· αφού πλησίασαν, σου απέδωσαν σεβασμό και στάθηκαν στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα σαν μεγάλες μάζες φωτιάς;» «Αυτοί, Κασσάπα, ήταν οι τέσσερις μεγάλοι βασιλιάδες που με πλησίασαν για να ακούσουν τη Διδασκαλία». Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού ακόμη και οι τέσσερις μεγάλοι

βασιλιάδες θα τον πλησιάσουν για να ακούσουν τη Διδασκαλία· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ». Τότε ο Ευλογημένος, αφού έφαγε το γεύμα του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, διέμεινε σε εκείνο ακριβώς το δασώδες άλσος.

Το δεύτερο θαύμα.

41. Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το δασώδες άλσος, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι σαν μεγάλη μάζα φωτιάς, πιο ανώτερος και πιο εξαίσιος από τις προηγούμενες λάμπεις ομορφιάς. Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Είναι η κατάλληλη ώρα, μεγάλε ασκητή, το γεύμα είναι έτοιμο. Ποιος ήταν αυτός, μεγάλε ασκητή, που αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το δασώδες άλσος, σε πλησίασε· αφού πλησίασε, σου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι σαν μεγάλη μάζα φωτιάς, πιο ανώτερος και πιο εξαίσιος από τις προηγούμενες λάμπεις ομορφιάς;» «Αυτός, Κασσάπα, ήταν ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, που με πλησίασε για να ακούσει τη Διδασκαλία». Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού ακόμη και ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, θα τον πλησιάσει για να ακούσει τη Διδασκαλία· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ». Τότε ο Ευλογημένος, αφού έφαγε το γεύμα του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, διέμεινε σε εκείνο ακριβώς το δασώδες άλσος.

Το τρίτο θαύμα.

42. Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το δασώδες άλσος, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι σαν μεγάλη μάζα φωτιάς, πιο ανώτερος και πιο εξαίσιος από τις προηγούμενες λάμπεις ομορφιάς. Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Είναι η κατάλληλη ώρα, μεγάλε ασκητή, το γεύμα είναι έτοιμο. Ποιος ήταν αυτός, μεγάλε ασκητή, που αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το δασώδες άλσος, σε πλησίασε· αφού πλησίασε, σου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι σαν μεγάλη μάζα φωτιάς, πιο ανώτερος και πιο εξαίσιος από τις προηγούμενες λάμπεις ομορφιάς;» «Αυτός, Κασσάπα, ήταν ο Βράχμα Σαχάμπατι, που με πλησίασε για να ακούσει τη Διδασκαλία». Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού ακόμη και ο Βράχμα Σαχάμπατι θα τον πλησιάσει για να ακούσει τη Διδασκαλία· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ». Τότε ο Ευλογημένος, αφού έφαγε το γεύμα του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, διέμεινε σε εκείνο ακριβώς το δασώδες άλσος.

Το τέταρτο θαύμα.

43. Εκείνη την περίοδο ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα είχε ετοιμάσει μεγάλη θυσία, και όλοι οι Άνγκα-Μαγκάντα ήθελαν να έρθουν παίρνοντας άφθονη στερεά και μαλακή τροφή. Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά

Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Τώρα έχω ετοιμάσει μεγάλη θυσία, και όλοι οι Άνγκα-Μαγκάντα θα έρθουν παίρνοντας άφθονη στερεά και μαλακή τροφή. Αν ο μεγάλος ασκητής επιτελέσει θαύμα υπερφυσικής δύναμης μπροστά στο πλήθος του κόσμου, το υλικό κέρδος και η τιμή του μεγάλου ασκητή θα αυξηθούν, ενώ το δικό μου υλικό κέρδος και η τιμή θα παρακμάσουν. Αχ, μακάρι ο μεγάλος ασκητής να μην ερχόταν αύριο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, πήγε στην Ουτταρακούρου και από εκεί αφού έφερε προσφερόμενη τροφή, αφού την κατανάλωσε στη λίμνη Ανοτάττα, έκανε εκεί ακριβώς την ημερήσια διαμονή. Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Είναι η κατάλληλη ώρα, μεγάλε ασκητή, το γεύμα είναι έτοιμο. Γιατί άραγε, μεγάλε ασκητή, δεν ήρθες χθες; Αλλά όμως εμείς σε θυμηθήκαμε: γιατί άραγε ο μεγάλος ασκητής δεν έρχεται; Το μερίδιό σου από στερεά και μαλακή τροφή έχει φυλαχτεί». Δεν σου ήρθε, Κασσάπα, αυτή η σκέψη: «Τώρα έχω ετοιμάσει μεγάλη θυσία, και όλοι οι Άνγκα-Μαγκάντα θα έρθουν παίρνοντας άφθονη στερεά και μαλακή τροφή· αν ο μεγάλος ασκητής επιτελέσει θαύμα υπερφυσικής δύναμης μπροστά στο πλήθος του κόσμου, το υλικό κέρδος και η τιμή του μεγάλου ασκητή θα αυξηθούν, ενώ το δικό μου υλικό κέρδος και η τιμή θα παρακμάσουν· αχ, μακάρι ο μεγάλος ασκητής να μην ερχόταν αύριο»; Έτσι εγώ, Κασσάπα, αφού αντιλήφθηκα με τον νου μου τον αναλογισμό του νου σου, πήγα στην Ουτταρακούρου και από εκεί αφού έφερα προσφερόμενη τροφή, αφού την κατανάλωσα στη λίμνη Ανοτάττα, έκανα εκεί ακριβώς την ημερήσια διαμονή». Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού κατανοεί ακόμη και τη συνείδηση με τον νου· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ». Τότε ο Ευλογημένος, αφού έφαγε το γεύμα του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, διέμεινε σε εκείνο ακριβώς το δασώδες άλσος.

Το πέμπτο θαύμα.

44. Εκείνη την περίοδο στον Ευλογημένο είχε εγερθεί χιτώννας από κουρέλια. Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Πού άραγε να πλύνω τον χιτώνα από κουρέλια;» Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου, αφού έσκασε με το χέρι του μια λιμνούλα, είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ας πλύνει ο Ευλογημένος τον χιτώνα από κουρέλια». Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε τι άραγε να τρίψω τον χιτώνα από κουρέλια;» Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου, έβαλε κοντά μια μεγάλη πέτρα: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ας τρίψει ο Ευλογημένος τον χιτώνα από κουρέλια». Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε τι άραγε να πιαστώ για να ανέβω;» Τότε η θεότητα που κατοικούσε στο δέντρο κακούντα, αφού αντιλήφθηκε με τον νου της τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου, έσκυψε ένα κλαδί: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ας πιαστεί ο Ευλογημένος και ας ανέβει». Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε τι άραγε να απλώσω τον χιτώνα από κουρέλια;» Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου, έβαλε κοντά μια μεγάλη πέτρα: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ας απλώσει ο Ευλογημένος τον χιτώνα από κουρέλια». Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού

πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Είναι η κατάλληλη ώρα, μεγάλε ασκητή, το γεύμα είναι έτοιμο. Γιατί άραγε, μεγάλε ασκητή, αυτή η λιμνούλα δεν υπήρχε εδώ πριν, τώρα υπάρχει εδώ λιμνούλα. Αυτές οι πέτρες δεν είχαν τοποθετηθεί πριν. Από ποιον τοποθετήθηκαν αυτές οι πέτρες; Το κλαδί αυτού του δέντρου κακούντα δεν ήταν σκυμμένο πριν, τώρα το κλαδί είναι σκυμμένο». «Εδώ, Κασσάπα, σε μένα είχε εγερθεί χιτώνας από κουρέλια. Σε μένα, Κασσάπα, ήρθε αυτή η σκέψη: «Πού άραγε να πλύνω τον χιτώνα από κουρέλια;» Τότε, Κασσάπα, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου μου, αφού έσκαψε με το χέρι του μια λιμνούλα, μου είπε: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ας πλύνει ο Ευλογημένος τον χιτώνα από κουρέλια». Αυτή, Κασσάπα, είναι η λιμνούλα που σκάφτηκε με το χέρι μη ανθρώπινου πνεύματος. Σε μένα, Κασσάπα, ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε τι άραγε να τρίψω τον χιτώνα από κουρέλια;» Τότε, Κασσάπα, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου μου, έβαλε κοντά μια μεγάλη πέτρα: "Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ας τρίψει ο Ευλογημένος τον χιτώνα από κουρέλια". Αυτή, Κασσάπα, είναι η πέτρα που τοποθετήθηκε από μη ανθρώπινο πνεύμα. Σε μένα, Κασσάπα, ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε τι άραγε να πιαστώ για να ανέβω;» Τότε, Κασσάπα, η θεότητα που κατοικούσε στο δέντρο κακούντα, αφού αντιλήφθηκε με τον νου της τον αναλογισμό του νου μου, έσκυψε ένα κλαδί: "Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ας πιαστεί ο Ευλογημένος και ας ανέβει". Αυτό το δέντρο κακούντα απλώνει το χέρι του. Σε μένα, Κασσάπα, ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε τι άραγε να απλώσω τον χιτώνα από κουρέλια;» Τότε, Κασσάπα, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου μου, έβαλε κοντά μια μεγάλη πέτρα: "Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ας απλώσει ο Ευλογημένος τον χιτώνα από κουρέλια". Αυτή, Κασσάπα, είναι η πέτρα που τοποθετήθηκε από μη ανθρώπινο πνεύμα». Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού ακόμη και ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, θα του προσφέρει υπηρεσία· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ». Τότε ο Ευλογημένος, αφού έφαγε το γεύμα του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, διέμεινε σε εκείνο ακριβώς το δασώδες άλσος.

Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα - «Είναι η κατάλληλη ώρα, μεγάλε ασκητή, το γεύμα είναι έτοιμο». «Πήγαινε εσύ, Κασσάπα, θα έρθουμε»· αφού αποχαιρέτησε τον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, πήγε στο ροδόμηλο από το οποίο η ινδική χερσόνησος γίνεται γνωστή, από εκεί αφού πήρε καρπό, αφού ήρθε πρώτος, κάθισε στο δωμάτιο για φωτιά. Ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα είδε τον Ευλογημένο καθισμένο στο δωμάτιο για φωτιά· αφού τον είδε, είπε στον Ευλογημένο: «Από ποια οδό ήρθες εσύ, μεγάλε ασκητή; Εγώ έφυγα πριν από σένα, και εσύ αφού ήρθες πρώτος κάθισες στο δωμάτιο για φωτιά». «Εδώ εγώ, Κασσάπα, αφού σε αποχαιρέτησα, πήγα στο ροδόμηλο από το οποίο η ινδική χερσόνησος γίνεται γνωστή, από εκεί αφού πήρα καρπό, αφού ήρθα πρώτος, κάθομαι στο δωμάτιο για φωτιά. Αυτός, Κασσάπα, ο καρπός ροδόμηλου είναι τέλειος σε χρώμα, τέλειος σε οσμή, τέλειος σε γεύση. Αν επιθυμείς, κατανάλωσέ τον». «Αρκετά, μεγάλε ασκητή, εσύ ο ίδιος τον αξίζεις, εσύ ο ίδιος κατανάλωσέ τον». Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού με αποχαιρέτησε πρώτα, πήγε στο ροδόμηλο από το οποίο η ινδική χερσόνησος γίνεται γνωστή, από εκεί αφού πήρε

καρπό, αφού ήρθε πρώτος, θα καθίσει στο δωμάτιο για φωτιά· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ». Τότε ο Ευλογημένος, αφού έφαγε το γεύμα του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, διέμεινε σε εκείνο ακριβώς το δασώδες άλσος.

45. Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα - «Είναι η κατάλληλη ώρα, μεγάλε ασκητή, το γεύμα είναι έτοιμο». «Πήγαινε εσύ, Κασσάπα, θα έρθουμε»· αφού αποχαιρέτησε τον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, πήγε στο ροδόμηλο από το οποίο η ινδική χερσόνησος γίνεται γνωστή, κοντά σε αυτό μια μάνγκο... κ.λπ... κοντά σε αυτή μια αμαλάκι... κ.λπ... κοντά σε αυτή μια χαριτάκι... κ.λπ... αφού πήγε στον ουρανό των Τριάντα Τριών και αφού πήρε άνθος παριτσατάκα, αφού ήρθε πρώτος, κάθισε στο δωμάτιο για φωτιά. Ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα είδε τον Ευλογημένο καθισμένο στο δωμάτιο για φωτιά· αφού τον είδε, είπε στον Ευλογημένο: «Από ποια οδό ήρθες εσύ, μεγάλε ασκητή; Εγώ έφυγα πριν από σένα, και εσύ αφού ήρθες πρώτος κάθισες στο δωμάτιο για φωτιά». «Εδώ εγώ, Κασσάπα, αφού σε αποχαιρέτησα, πήγα στον ουρανό των Τριάντα Τριών και αφού πήρα άνθος παριτσατάκα, αφού ήρθα πρώτος, κάθομαι στο δωμάτιο για φωτιά. Αυτό, Κασσάπα, το άνθος παριτσατάκα είναι τέλειο σε χρώμα, τέλειο σε οσμή. Αν επιθυμείς, πάρε το». «Αρκετά, μεγάλε ασκητή, εσύ ο ίδιος το αξίζεις, εσύ ο ίδιος πάρε το». Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού με αποχαιρέτησε πρώτα, πήγε στον ουρανό των Τριάντα Τριών και αφού πήρε άνθος παριτσατάκα, αφού ήρθε πρώτος, θα καθίσει στο δωμάτιο για φωτιά· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ».

46. Εκείνη την περίοδο εκείνοι οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, θέλοντας να υπηρετήσουν τη φωτιά, δεν μπορούσαν να σχίσουν τα ξύλα. Τότε σε εκείνους τους ασκητές με πλεγμένα μαλλιά ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα αυτή είναι η δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων του μεγάλου ασκητή, αφού εμείς δεν μπορούμε να σχίσουμε τα ξύλα». Τότε ο Ευλογημένος είπε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα: «Ας σχιστούν, Κασσάπα, τα ξύλα». «Ας σχιστούν, μεγάλε ασκητή». Αμέσως πεντακόσια ξύλα σχίστηκαν. Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού ακόμη και τα ξύλα θα σχιστούν· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ».

47. Εκείνη την περίοδο εκείνοι οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, θέλοντας να υπηρετήσουν τη φωτιά, δεν μπορούσαν να ανάψουν τη φωτιά. Τότε σε εκείνους τους ασκητές με πλεγμένα μαλλιά ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα αυτή είναι η δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων του μεγάλου ασκητή, αφού εμείς δεν μπορούμε να ανάψουμε τη φωτιά». Τότε ο Ευλογημένος είπε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα: «Ας ανάψουν, Κασσάπα, οι φωτιές». «Ας ανάψουν, μεγάλε ασκητή». Αμέσως πεντακόσιες φωτιές άναψαν. Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού ακόμη και οι φωτιές θα ανάψουν· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ».

48. Εκείνη την περίοδο εκείνοι οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, αφού υπηρέτησαν τη φωτιά, δεν μπορούσαν να σβήσουν τη φωτιά. Τότε σε εκείνους τους ασκητές με

πλεγμένα μαλλιά ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα αυτή είναι η δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων του μεγάλου ασκητή, αφού εμείς δεν μπορούμε να σβήσουμε τη φωτιά». Τότε ο Ευλογημένος είπε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα: «Ας σβήσουν, Κασσάπα, οι φωτιές». «Ας σβήσουν, μεγάλε ασκητή». Αμέσως πεντακόσιες φωτιές έσβησαν. Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού ακόμη και οι φωτιές θα σβήσουν· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ».

49. Εκείνη την περίοδο εκείνοι οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, τις κρύες χειμωνιάτικες νύχτες, κατά την περίοδο των οκτώ ημερών μεταξύ των μηνών, την εποχή της χιονόπτωσης, στον ποταμό Νεραντζαρά αναδύονταν και βυθίζονταν, έκαναν ανάδυση και βύθιση. Τότε ο Ευλογημένος δημιούργησε περίπου πεντακόσια δοχεία για φωτιά, όπου εκείνοι οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, αφού βγήκαν από το νερό, ξήλωναν ρούχα. Τότε σε εκείνους τους ασκητές με πλεγμένα μαλλιά ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα αυτή είναι η δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων του μεγάλου ασκητή, αφού αυτά τα δοχεία για φωτιά δημιουργήθηκαν». Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού δημιούργησε τόσα πολλά δοχεία για φωτιά· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ».

50. Εκείνη την περίοδο έπεσε μεγάλη βροχή εκτός εποχής, δημιουργήθηκε μεγάλη πλημμύρα. Η περιοχή όπου διέμενε ο Ευλογημένος, εκείνη η περιοχή δεν ήταν σκεπασμένη από το νερό. Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην απωθήσω το νερό ολόγυρα και να περπατήσω στη μέση σε έδαφος χωρίς σκόνη;» Τότε ο Ευλογημένος, αφού απώθησε το νερό ολόγυρα, περπάτησε στη μέση σε έδαφος χωρίς σκόνη. Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα - «Μακάρι ο μεγάλος ασκητής να μην παρασύρθηκε από το νερό», με πλοίο μαζί με πολλούς ασκητές με πλεγμένα μαλλιά πήγε στην περιοχή όπου διέμενε ο Ευλογημένος. Ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα είδε τον Ευλογημένο, αφού είχε απωθήσει το νερό ολόγυρα, να περπατά στη μέση σε έδαφος χωρίς σκόνη· αφού τον είδε, είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ είσαι, μεγάλε ασκητή;» «Εδώ είμαι, Κασσάπα», ο Ευλογημένος, αφού ανέβηκε στον αέρα, κατέβηκε στο πλοίο. Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αφού ακόμη και το νερό δεν τον παρέσυρε· αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ».

51. Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Για πολύ καιρό αυτός ο ανόητος άνθρωπος θα σκέφτεται έτσι - 'Ο μεγάλος ασκητής έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, μεγάλη επιρροή, αλλά όμως δεν είναι Άξιος όπως εγώ'· γιατί να μην συγκλονίσω αυτόν τον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά;» Τότε ο Ευλογημένος είπε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα: «Ούτε εσύ, Κασσάπα, είσαι Άξιος, ούτε έχεις επιτύχει την οδό της Αξιότητας. Ούτε καν η πρακτική υπάρχει σε σένα με την οποία θα ήσουν Άξιος ή θα είχες επιτύχει την οδό της Αξιότητας». Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα, αφού έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβω, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβω την πλήρη χειροτονία». «Εσύ, Κασσάπα, είσαι οδηγός πεντακοσίων ασκητών με πλεγμένα μαλλιά, καθοδηγητής, κορυφαίος, επικεφαλής, πρώτος. Ρώτησε πρώτα εκείνους· όπως θα σκεφτούν, έτσι θα πράξουν». Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ουρουβελακασσάπα πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι

οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνους τους ασκητές με πλεγμένα μαλλιά: «Επιθυμώ, αγαπητοί, να ασκήσω την άγια ζωή κοντά στον μεγάλο ασκητή· όπως οι αξιότιμοι σκέφτονται, έτσι ας πράξουν». «Εμείς, αγαπητέ, από πολύ καιρό έχουμε βαθιά πίστη στον μεγάλο ασκητή· αν ο αξιότιμος θα ασκήσει την άγια ζωή κοντά στον μεγάλο ασκητή, όλοι εμείς θα ασκήσουμε την άγια ζωή κοντά στον μεγάλο ασκητή». Τότε εκείνοι οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, αφού άφησαν να παρασυρθούν στο νερό τα μαλλιά, τα πλεγμένα μαλλιά, τους ζυγούς μεταφοράς και τις προσφορές στη φωτιά, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, αφού έπεσαν με το κεφάλι τους στα πόδια του Ευλογημένου, είπαν στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβουμε, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία». «Ελάτε, μοναχοί», είπε ο Ευλογημένος - «η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ασκείτε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνων των σεβασμίων.

52. Ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Ναντικασσάπα είδε τα μαλλιά, τα πλεγμένα μαλλιά, τους ζυγούς μεταφοράς και τις προσφορές στη φωτιά να παρασύρονται στο νερό· αφού τα είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Μακάρι να μην συνέβη κάποια συμφορά στον αδελφό μου». Έστειλε τους ασκητές με πλεγμένα μαλλιά: «Πηγαίνετε, μάθετε για τον αδελφό μου». Και ο ίδιος μαζί με τριακόσιους ασκητές με πλεγμένα μαλλιά πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Ουρουβελακασσάπα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Ουρουβελακασσάπα: «Αυτό λοιπόν, Κασσάπα, είναι καλύτερο;» «Ναι, φίλε, αυτό είναι καλύτερο». Τότε εκείνοι οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, αφού άφησαν να παρασυρθούν στο νερό τα μαλλιά, τα πλεγμένα μαλλιά, τους ζυγούς μεταφοράς και τις προσφορές στη φωτιά, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, αφού έπεσαν με το κεφάλι τους στα πόδια του Ευλογημένου, είπαν στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβουμε, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία». «Ελάτε, μοναχοί», είπε ο Ευλογημένος - «η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ασκείτε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνων των σεβασμίων.

53. Ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Γκαγιακασσάπα είδε τα μαλλιά, τα πλεγμένα μαλλιά, τους ζυγούς μεταφοράς και τις προσφορές στη φωτιά να παρασύρονται στο νερό· αφού τα είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Μακάρι να μην συνέβη κάποια συμφορά στους αδελφούς μου». Έστειλε τους ασκητές με πλεγμένα μαλλιά: «Πηγαίνετε, μάθετε για τους αδελφούς μου». Και ο ίδιος μαζί με διακόσιους ασκητές με πλεγμένα μαλλιά πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Ουρουβελακασσάπα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Ουρουβελακασσάπα: «Αυτό λοιπόν, Κασσάπα, είναι καλύτερο;» «Ναι, φίλε, αυτό είναι καλύτερο». Τότε εκείνοι οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, αφού άφησαν να παρασυρθούν στο νερό τα μαλλιά, τα πλεγμένα μαλλιά, τους ζυγούς μεταφοράς και τις προσφορές στη φωτιά, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, αφού έπεσαν με το κεφάλι τους στα πόδια του Ευλογημένου, είπαν στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβουμε, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία». «Ελάτε, μοναχοί», είπε ο Ευλογημένος - «η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ασκείτε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνων των σεβασμίων.

Με την αποφασιστικότητα του Ευλογημένου πεντακόσια ξύλα δεν σχίστηκαν, σχίστηκαν· οι φωτιές δεν άναψαν, άναψαν· δεν έσβησαν, έσβησαν· δημιούργησε πεντακόσια δοχεία για φωτιά. Με αυτόν τον τρόπο υπάρχουν τρεισήμισι χιλιάδες θαύματα.

54. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Ουρουβέλα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε προς το Γκαγιάσισα μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, με χίλιους μοναχούς, όλους τους παλαιούς ασκητές με πλεγμένα μαλλιά. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Γκαγιά, στο Γκαγιάσισα, μαζί με χίλιους μοναχούς. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς:

«Το όλον, μοναχοί, είναι φλεγόμενο. Και τι, μοναχοί, είναι το όλον που είναι φλεγόμενο; Το μάτι είναι φλεγόμενο, οι υλικές μορφές είναι φλεγόμενες, η οφθαλμική συνείδηση είναι φλεγόμενη, η οφθαλμική επαφή είναι φλεγόμενη, ό,τι εγείρεται με την οφθαλμική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό είναι φλεγόμενο. Από τι είναι φλεγόμενο; Από τη φωτιά του πάθους, από τη φωτιά του μίσους, από τη φωτιά της αυταπάτης είναι φλεγόμενο, από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος είναι φλεγόμενο, λέω. Το αυτί είναι φλεγόμενο, οι ήχοι είναι φλεγόμενοι, η ωτική συνείδηση είναι φλεγόμενη, η ωτική επαφή είναι φλεγόμενη, ό,τι εγείρεται με την ωτική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό είναι φλεγόμενο. Από τι είναι φλεγόμενο; Από τη φωτιά του πάθους, από τη φωτιά του μίσους, από τη φωτιά της αυταπάτης είναι φλεγόμενο, από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος είναι φλεγόμενο, λέω. Η μύτη είναι φλεγόμενη, οι οσμές είναι φλεγόμενες, η ρινική συνείδηση είναι φλεγόμενη, η ρινική επαφή είναι φλεγόμενη, ό,τι εγείρεται με τη ρινική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό είναι φλεγόμενο. Από τι είναι φλεγόμενο; Από τη φωτιά του πάθους, από τη φωτιά του μίσους, από τη φωτιά της αυταπάτης είναι φλεγόμενο, από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος είναι φλεγόμενο, λέω. Η γλώσσα είναι φλεγόμενη, οι γεύσεις είναι φλεγόμενες, η γλωσσική συνείδηση είναι φλεγόμενη, η γλωσσική επαφή είναι φλεγόμενη, ό,τι εγείρεται με τη γλωσσική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό είναι φλεγόμενο. Από τι είναι φλεγόμενο; Από τη φωτιά του πάθους, από τη φωτιά του μίσους, από τη φωτιά της αυταπάτης είναι φλεγόμενο, από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος είναι φλεγόμενο, λέω. Το σώμα είναι φλεγόμενο, τα απτά αντικείμενα είναι φλεγόμενα, η σωματική συνείδηση είναι φλεγόμενη, η σωματική επαφή είναι φλεγόμενη, ό,τι εγείρεται με τη σωματική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό είναι φλεγόμενο. Από τι είναι φλεγόμενο; Από τη φωτιά του πάθους, από τη φωτιά του μίσους, από τη φωτιά της αυταπάτης είναι φλεγόμενο, από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος είναι φλεγόμενο, λέω. Ο νους είναι φλεγόμενος, τα νοητικά φαινόμενα είναι φλεγόμενα, η νοητική συνείδηση είναι φλεγόμενη, η νοητική επαφή είναι φλεγόμενη, ό,τι εγείρεται με τη νοητική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-

δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό είναι φλεγόμενο. Από τι είναι φλεγόμενο; Από τη φωτιά του πάθους, από τη φωτιά του μίσους, από τη φωτιά της αυταπάτης είναι φλεγόμενο, από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος είναι φλεγόμενο, λέω.

Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από το μάτι, αποστασιοποιείται από τις υλικές μορφές, αποστασιοποιείται από την οφθαλμική συνείδηση, αποστασιοποιείται από την οφθαλμική επαφή, ό,τι εγείρεται με την οφθαλμική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και από αυτό αποστασιοποιείται. Αποστασιοποιείται από το αυτί, αποστασιοποιείται από τους ήχους... κ.λπ... αποστασιοποιείται από τη μύτη, αποστασιοποιείται από τις οσμές... κ.λπ... αποστασιοποιείται από τη γλώσσα, αποστασιοποιείται από τις γεύσεις... κ.λπ... αποστασιοποιείται από το σώμα, αποστασιοποιείται από τα απτά αντικείμενα... κ.λπ... αποστασιοποιείται από τον νου, αποστασιοποιείται από τα νοητικά φαινόμενα, αποστασιοποιείται από τη νοητική συνείδηση, αποστασιοποιείται από τη νοητική επαφή, ό,τι εγείρεται με τη νοητική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και από αυτό αποστασιοποιείται· αποστασιοποιούμενος απαλλάσσεται από το πάθος· μέσω του μη πάθους απελευθερώνεται· στον απελευθερωμένο υπάρχει η γνώση: 'υπάρχει απελευθέρωση'. Κατανοεί: 'η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'».

Και όταν αυτή η ανάλυση εκφωνούνταν, οι συνειδήσεις των χιλίων μοναχών, μέσω της μη προσκόλλησης, απελευθερώθηκαν από τις νοητικές διαφθορές.

Τέλος της ομιλίας για την επεξήγηση του φλεγόμενου.

Τέλος του τρίτου μέρους της απαγγελίας για τα θαύματα στην Ουρουβέλα.

13. Πραγματεία για τη συνάντηση με τον Μπιμπισάρα

55. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στο Γκαγιάσισα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Ρατζάγκαχα, μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, με χίλιους μοναχούς, όλους τους παλαιούς ασκητές με πλεγμένα μαλλιά. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Ρατζάγκαχα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Ρατζάγκαχα, στο Λαττιχιβάνα, στο ιερό μνημείο Σουππατίττα. Ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα άκουσε: «Ο ασκητής Γκόταμα, γιος των Σάκυα, που αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκυα, έφτασε στη Ρατζάγκαχα και διαμένει στη Ρατζάγκαχα, στο Λαττιχιβάνα, στο ιερό μνημείο Σουππατίττα. Και για αυτόν τον Ευλογημένο Γκόταμα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος. Αυτός, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση αυτόν τον κόσμο μαζί με τους θεούς, τον Μάρα, τον Βράχμα, αυτή τη γενιά μαζί με τους ασκητές και τους βραχμάνους, μαζί με τους θεούς και τους ανθρώπους, τον διακηρύσσει. Αυτός διδάσκει τη Διδασκαλία

που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνει την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Είναι πράγματι καλό να δει κανείς τέτοιους Άξιους».

Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, περιτριγυρισμένος από δώδεκα μυριάδες βραχμάνους και οικοδεσπότες της Μαγκάντα, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Και εκείνες οι δώδεκα μυριάδες βραχμάνοι και οικοδεσπότες της Μαγκάντα, μερικοί αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι· μερικοί χαιρέτησαν τον Ευλογημένο, και αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι· μερικοί χαιρέτησαν με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου και κάθισαν στο πλάι· μερικοί αφού ανακοίνωσαν το όνομα και το σόι τους κοντά στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι· μερικοί σιωπηλοί κάθισαν στο πλάι. Τότε σε εκείνες τις δώδεκα μυριάδες βραχμάνους και οικοδεσπότες της Μαγκάντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Άραγε ο μεγάλος ασκητής ασκεί την άγια ζωή κοντά στον Ουρουβελακασσάπα, ή μήπως ο Ουρουβελακασσάπα ασκεί την άγια ζωή κοντά στον μεγάλο ασκητή;» Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου εκείνων των δώδεκα μυριάδων βραχμάνων και οικοδεσποτών της Μαγκάντα, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Ουρουβελακασσάπα με στίχο:

«Τι ακριβώς έχοντας δει, κάτοικε της Ουρουβέλα, εγκατέλειψες τη φωτιά, εσύ ο νουθετητής των ισχνών ασκητών;
Σε ρωτώ, Κασσάπα, αυτό το νόημα: πώς εγκαταλείφθηκε η θυσία στη φωτιά σου;»

«Υλικές μορφές και ήχους και επίσης γεύσεις·
γυναίκες για ηδονή επαινούν οι θυσίες·
γνωρίζοντας ότι αυτό είναι ακαθαρσία στις προσκολλήσεις·
για αυτό δεν χάρηκα ούτε στη θυσία ούτε στην προσφορά».

«Ακριβώς εδώ ο νους σου δεν χάρηκε (είπε ο Ευλογημένος στον Κασσάπα)·
στις υλικές μορφές, στους ήχους και επίσης στις γεύσεις·
τότε σε τι λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων·
χαίρεται ο νους σου, Κασσάπα; Πες μου αυτό».

«Έχοντας δει την κατάσταση που είναι ειρηνική και χωρίς προσκολλήσεις·
τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη·
αμετάβλητη, που δεν μπορεί να οδηγηθεί από κάτι άλλο·
για αυτό δεν χάρηκα ούτε στη θυσία ούτε στην προσφορά».

56. Τότε ο σεβάσμιος Ουρουβελακασσάπα σηκώθηκε από τη θέση του, τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου και είπε στον Ευλογημένο: «Ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του· ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του». Τότε σε εκείνες τις δώδεκα μυριάδες βραχμάνους και οικοδεσπότες της Μαγκάντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο Ουρουβελακασσάπα ασκεί την άγια ζωή κοντά στον μεγάλο ασκητή». Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου εκείνων των δώδεκα μυριάδων βραχμάνων και

οικοδεσποτών της Μαγκάντα, έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι είχαν εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρκτικό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, σε έντεκα μυριάδες βραχμάνους και οικοδεσπότες της Μαγκάντα με επικεφαλής τον Μπιμπισάρα, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης. Μία μυριάδα δήλωσε ότι είναι λαϊκοί ακόλουθοι.

57. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενος από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπε στον Ευλογημένο: «Πριν, σεβάσμιε κύριε, όταν ήμουν παιδί, είχα πέντε ευχές, και αυτές τώρα έχουν εκπληρωθεί για μένα. Πριν, σεβάσμιε κύριε, όταν ήμουν παιδί, μου ήρθε αυτή η σκέψη: 'Αχ, μακάρι να με χρίσουν βασιλιά', αυτή, σεβάσμιε κύριε, ήταν η πρώτη μου ευχή, και αυτή τώρα έχει εκπληρωθεί για μένα. 'Και στο βασίλειό μου να έρθει ένας Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος', αυτή, σεβάσμιε κύριε, ήταν η δεύτερη ευχή μου, και αυτή τώρα έχει εκπληρωθεί για μένα. 'Και εγώ να υπηρετήσω εκείνον τον Ευλογημένο', αυτή, σεβάσμιε κύριε, ήταν η τρίτη ευχή μου, και αυτή τώρα έχει εκπληρωθεί για μένα. 'Και εκείνος ο Ευλογημένος να μου διδάξει τη Διδασκαλία', αυτή, σεβάσμιε κύριε, ήταν η τέταρτη ευχή μου, και αυτή τώρα έχει εκπληρωθεί για μένα. 'Και εγώ να κατανοήσω τη Διδασκαλία εκείνου του Ευλογημένου', αυτή, σεβάσμιε κύριε, ήταν η πέμπτη ευχή μου, και αυτή τώρα έχει εκπληρωθεί για μένα. Πριν, σεβάσμιε κύριε, όταν ήμουν παιδί, αυτές οι πέντε ευχές υπήρχαν σε μένα, και αυτές τώρα έχουν εκπληρωθεί για μένα. Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε, θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε! Όπως, σεβάσμιε κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι ώστε 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα' - έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής, και ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο».

58. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Ρατζάγκαχα μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα

μοναχών, με χίλιους μοναχούς, όλους τους παλαιούς ασκητές με πλεγμένα μαλλιά. Εκείνη την περίοδο ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, αφού δημιούργησε τη μορφή νεαρού άνδρα, πήγαινε μπροστά από την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα, τραγουδώντας αυτούς τους στίχους:

«Δαμασμένος μαζί με δαμασμένους, τους παλαιούς ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, ελεύθερος μαζί με ελεύθερους·
με χρώμα χρυσού νομίσματος, ο Ευλογημένος μπήκε στη Ρατζάγκαχα.

«Απελευθερωμένος μαζί με απελευθερωμένους, τους παλαιούς ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, ελεύθερος μαζί με ελεύθερους·
με χρώμα χρυσού νομίσματος, ο Ευλογημένος μπήκε στη Ρατζάγκαχα.

«Αυτός που έχει διαβεί μαζί με αυτούς που έχουν διαβεί, τους παλαιούς ασκητές με πλεγμένα μαλλιά·
ελεύθερος μαζί με ελεύθερους·
με χρώμα χρυσού νομίσματος·
ο Ευλογημένος μπήκε στη Ρατζάγκαχα.

«Γαλήνιος μαζί με γαλήνιους, τους παλαιούς ασκητές με πλεγμένα μαλλιά·
ελεύθερος μαζί με ελεύθερους·
με χρώμα χρυσού νομίσματος·
ο Ευλογημένος μπήκε στη Ρατζάγκαχα.

«Αυτός που διαμένει στις δέκα αρίστες διαμονές, με τις δέκα δυνάμεις, γνώστης των δέκα διδασκαλιών, προικισμένος με τα δέκα·
αυτός με συνοδεία χιλίων, ο Ευλογημένος μπήκε στη Ρατζάγκαχα».

Οι άνθρωποι, βλέποντας τον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, είπαν έτσι: «Όμορφος πράγματι αυτός ο νεαρός, ευπαρουσίαστος πράγματι αυτός ο νεαρός, χαριτωμένος πράγματι αυτός ο νεαρός. Τίνος άραγε είναι αυτός ο νεαρός;» Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, απευθύνθηκε σε εκείνους τους ανθρώπους με στίχο:

«Αυτός ο σοφός, δαμασμένος σε όλα, αγνός, αταίριαστος·
ο Άξιος, ο Καλότυχος στον κόσμο, αυτού εγώ είμαι υπηρέτης».

59. Τότε ο Ευλογημένος πήγε στην κατοικία του βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα που καθόταν στο πλάι ήρθε αυτή η σκέψη: «Πού άραγε θα διέμενε ο Ευλογημένος; Ένα μέρος που δεν θα ήταν ούτε πολύ μακριά ούτε πολύ κοντά από το χωριό, τέλειο για πήγαινε-έλα, προσβάσιμο για τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη, την ημέρα χωρίς πολύ κόσμο, τη νύχτα χωρίς πολύ θόρυβο, χωρίς πολλές φωνές, με αίσθηση απομόνωσης, κατάλληλο για απόκρυφες συναντήσεις ανθρώπων, κατάλληλο για απομόνωση». Τότε στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτό το δικό μας Άλσος των Μπαμπού, ο κήπος, δεν είναι ούτε πολύ μακριά ούτε πολύ κοντά από το χωριό, τέλειο

για πήγαινε-έλα, προσβάσιμο για τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη, την ημέρα χωρίς πολύ κόσμο, τη νύχτα χωρίς πολύ θόρυβο, χωρίς πολλές φωνές, με αίσθηση απομόνωσης, κατάλληλο για απόκρυφες συναντήσεις ανθρώπων, κατάλληλο για απομόνωση. Γιατί να μη δωρίσω το Άλσος των Μπαμπού, τον κήπο, στην Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα;» Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, αφού πήρε μια χρυσή στάμνα, την πρόσφερε στον Ευλογημένο: «Σεβάσμιε κύριε, δωρίζω αυτό το Άλσος των Μπαμπού, τον κήπο, στην Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε το πάρκο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, το πάρκο».

Τέλος της πραγματείας για τη συνάντηση με τον Μπιμπισάρα.

14. Πραγματεία για την αναχώρηση του Σαριπούττα και του Μογκαλλάνα

60. Εκείνη την περίοδο ο περιπλανώμενος ασκητής Σαντζάγια διέμενε στη Ρατζάγκαχα μαζί με μια μεγάλη ακολουθία περιπλανώμενων ασκητών, διακόσιους πενήντα περιπλανώμενους ασκητές. Εκείνη την περίοδο ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα ακολουθούσαν την άγια ζωή υπό τον περιπλανώμενο ασκητή Σαντζάγια. Από αυτούς είχε γίνει συμφωνία -όποιος πρώτος επιτύχει το αθάνατο, αυτός να το ανακοινώσει στον άλλον. Τότε ο σεβάσμιος Ασσαντζί, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή με εμπνευσμένο προχώρημα και οπισθοχώρηση, κοίταγμα μπροστά και γύρω, μάζεμα και τέντωμα, με χαμηλωμένο βλέμμα, τέλειος στις στάσεις του σώματος. Ο περιπλανώμενος ασκητής Σαριπούττα είδε τον σεβάσμιο Ασσαντζί να περιφέρεται στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή με εμπνευσμένο προχώρημα και οπισθοχώρηση, κοίταγμα μπροστά και γύρω, μάζεμα και τέντωμα, με χαμηλωμένο βλέμμα, τέλειο στις στάσεις του σώματος. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Πράγματι όσοι στον κόσμο είναι Άξιοι ή έχουν επιτύχει την οδό της Αξιότητας, αυτός ο μοναχός είναι ένας από αυτούς. Γιατί να μην πλησιάσω αυτόν τον μοναχό και να ρωτήσω: 'Αφιερωμένος σε ποιον εσύ, φίλε, έγινες αναχωρητής, ή ποιος είναι ο Διδάσκαλός σου, ή ποιανού τη Διδασκαλία εγκρίνεις;» Τότε στον περιπλανώμενο ασκητή Σαριπούττα ήρθε αυτή η σκέψη: «Δεν είναι κατάλληλη ώρα να ρωτήσω αυτόν τον μοναχό· έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή και περιφέρεται για προσφερόμενη τροφή. Γιατί να μην ακολουθήσω αυτόν τον μοναχό από κοντά· αυτή είναι η οδός γνωστή σε αυτούς που επιθυμούν». Τότε ο σεβάσμιος Ασσαντζί, αφού περπάτησε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή και πήρε την προσφερόμενη τροφή, επέστρεψε. Τότε ο περιπλανώμενος ασκητής Σαριπούττα πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Ασσαντζί· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Ασσαντζί, και αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο περιπλανώμενος ασκητής Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Ασσαντζί: «Οι ικανότητές σου, φίλε, είναι γαλήνιες, το χρώμα του δέρματός σου είναι αγνό και λαμπερό. Αφιερωμένος σε ποιον εσύ, φίλε, έγινες αναχωρητής, ή ποιος είναι ο Διδάσκαλός σου, ή ποιανού τη Διδασκαλία εγκρίνεις;» «Υπάρχει, φίλε, ένας μεγάλος ασκητής, γιος των Σάκυα, που αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκυα· αφιερωμένος σε αυτόν τον Ευλογημένο έγινα αναχωρητής,

και αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, και εγώ εγκρίνω τη Διδασκαλία αυτού του Ευλογημένου». «Τι υποστηρίζει ο Διδάσκαλος του σεβασμίου, τι διδάσκει;» «Εγώ, φίλε, είμαι νέος, πρόσφατα αναχωρητής, μόλις ήρθα σε αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή· δεν μπορώ να διδάξω τη Διδασκαλία αναλυτικά, αλλά θα σου πω το νόημα συνοπτικά». Τότε ο περιπλανώμενος ασκητής Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Ασσαντζί: «Έστω, φίλε -

Λίγο ή πολύ πες, μόνο το νόημα πες μου·

Μόνο το νόημα χρειάζομαι, τι θα κάνεις με πολλή φρασεολογία;»

Τότε ο σεβάσμιος Ασσαντζί είπε στον περιπλανώμενο ασκητή Σαριπούττα αυτή την επεξήγηση της Διδασκαλίας:

«Όσα φαινόμενα προέρχονται από αιτία, την αιτία τους ο Τατχάγκατα είπε· και όποια η παύση τους, έτσι διδάσκει ο μεγάλος ασκητής».

Τότε στον περιπλανώμενο ασκητή Σαριπούττα, ακούγοντας αυτή την επεξήγηση της Διδασκαλίας, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης».

Αυτή ακριβώς είναι η Διδασκαλία, αν τόσο μόνο, διεισδύσατε στην κατάσταση χωρίς λύπη·

Αθέατη παρήλθε, για πολλούς κοσμικούς κύκλους και μυριάδες.

61. Τότε ο περιπλανώμενος ασκητής Σαριπούττα πήγε εκεί όπου ήταν ο περιπλανώμενος ασκητής Μογκαλλάνα. Ο περιπλανώμενος ασκητής Μογκαλλάνα είδε τον περιπλανώμενο ασκητή Σαριπούττα να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, είπε στον περιπλανώμενο ασκητή Σαριπούττα: «Οι ικανότητές σου, φίλε, είναι γαλήνιες, το χρώμα του δέρματός σου είναι αγνό και λαμπερό. Μήπως εσύ, φίλε, έχεις επιτύχει το αθάνατο;» «Ναι, φίλε, έχω επιτύχει το αθάνατο». «Πώς όμως εσύ, φίλε, επέτυχες το αθάνατο;» «Εδώ εγώ, φίλε, είδα τον μοναχό Ασσαντζί να περιφέρεται στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή με εμπνευσμένο προχώρημα και οπισθοχώρηση, κοίταγμα μπροστά και γύρω, μάζεμα και τέντωμα, με χαμηλωμένο βλέμμα, τέλειο στις στάσεις του σώματος. Αφού τον είδα, μου ήρθε αυτή η σκέψη - 'Πράγματι όσοι στον κόσμο είναι Άξιοι ή έχουν επιτύχει την οδό της Αξιότητας, αυτός ο μοναχός είναι ένας από αυτούς. Γιατί να μην πλησιάσω αυτόν τον μοναχό και να ρωτήσω: Αφιερωμένος σε ποιον εσύ, φίλε, έγινες αναχωρητής, ή ποιος είναι ο Διδάσκαλός σου, ή ποιανού τη Διδασκαλία εγκρίνεις;'» Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Δεν είναι κατάλληλη ώρα να ρωτήσω αυτόν τον μοναχό· έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή και περιφέρεται για προσφερόμενη τροφή. Γιατί να μην ακολουθήσω αυτόν τον μοναχό από κοντά· αυτή είναι η οδός γνωστή σε αυτούς που επιθυμούν». Τότε, φίλε, ο μοναχός Ασσαντζί, αφού περπάτησε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή και πήρε την προσφερόμενη τροφή, επέστρεψε. Τότε εγώ, φίλε, πήγα εκεί όπου ήταν ο μοναχός Ασσαντζί· αφού πλησίασα, χαιρέτησα τον μοναχό Ασσαντζί, και αφού ολοκλήρωσα την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, στάθηκα στο πλάι. Καθώς στεκόμουν στο πλάι, φίλε, είπα στον μοναχό Ασσαντζί: «Οι ικανότητές σου, φίλε, είναι γαλήνιες, το χρώμα του δέρματός σου είναι αγνό και λαμπερό. Αφιερωμένος σε ποιον εσύ, φίλε, έγινες αναχωρητής, ή ποιος είναι ο Διδάσκαλός σου, ή ποιανού τη Διδασκαλία εγκρίνεις;» «Υπάρχει, φίλε, ένας μεγάλος ασκητής, γιος των Σάκυα, που αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκυα· αφιερωμένος σε αυτόν τον Ευλογημένο

έγινα αναχωρητής, και αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, και εγώ εγκρίνω τη Διδασκαλία αυτού του Ευλογημένου». «Τι υποστηρίζει ο Διδάσκαλος του σεβασμίου, τι διδάσκει;» «Εγώ, φίλε, είμαι νέος, πρόσφατα αναχωρητής, μόλις ήρθα σε αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή· δεν μπορώ να διδάξω τη Διδασκαλία αναλυτικά, αλλά θα σου πω το νόημα συνοπτικά». Τότε εγώ, φίλε, είπα στον μοναχό Ασσαντζί: «Έστω, φίλε,

Λίγο ή πολύ πες, μόνο το νόημα πες μου·

Μόνο το νόημα χρειάζομαι, τι θα κάνεις με πολλή φρασεολογία;»

Τότε, φίλε, ο μοναχός Ασσαντζί είπε αυτή την επεξήγηση της Διδασκαλίας:

«Όσα φαινόμενα προέρχονται από αιτία, την αιτία τους ο Τατχάγκατα είπε· και όποια η παύση τους, έτσι διδάσκει ο μεγάλος ασκητής».

Τότε στον περιπλανώμενο ασκητή Μογκαλλάνα, ακούγοντας αυτή την επεξήγηση της Διδασκαλίας, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης.

Αυτή ακριβώς είναι η Διδασκαλία, αν τόσο μόνο, διεισδύσατε στην κατάσταση χωρίς λύπη·

Αθέατη παρήλθε, για πολλούς κοσμικούς κύκλους και μυριάδες.

62. Τότε ο περιπλανώμενος ασκητής Μογκαλλάνα είπε στον περιπλανώμενο ασκητή Σαριπούττα: «Ας πάμε, φίλε, κοντά στον Ευλογημένο· ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μας». «Αυτές οι διακόσιες πενήντα εκατοντάδες περιπλανώμενων ασκητών, φίλε, στηριζόμενοι σε εμάς, κοιτάζοντας εμάς, διαμένουν εδώ· ας ζητήσουμε πρώτα την άδειά τους. Όπως θα σκεφτούν, έτσι θα πράξουν». Τότε ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα πήγαν εκεί όπου ήταν εκείνοι οι περιπλανώμενοι ασκητές· αφού πλησίασαν, είπαν σε εκείνους τους περιπλανώμενους ασκητές: «Πηγαίνουμε, φίλοι, κοντά στον Ευλογημένο· ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μας». «Εμείς στηριζόμενοι στους σεβασμίους, κοιτάζοντας τους σεβασμίους, διαμένουμε εδώ· αν οι σεβασμίοι θα ασκήσουν την άγια ζωή κοντά στον μεγάλο ασκητή, όλοι εμείς θα ασκήσουμε την άγια ζωή κοντά στον μεγάλο ασκητή». Τότε ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα πήγαν εκεί όπου ήταν ο περιπλανώμενος ασκητής Σαντζάγια· αφού πλησίασαν, είπαν στον περιπλανώμενο ασκητή Σαντζάγια: «Πηγαίνουμε, φίλοι, κοντά στον Ευλογημένο· ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μας». «Αρκετά, φίλοι, μην πηγαίνετε· και οι τρεις μαζί θα φροντίζουμε αυτή την ομάδα». Για δεύτερη φορά... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα είπαν στον περιπλανώμενο ασκητή Σαντζάγια: «Πηγαίνουμε, φίλοι, κοντά στον Ευλογημένο· ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μας». «Αρκετά, φίλοι, μην πηγαίνετε· και οι τρεις μαζί θα φροντίζουμε αυτή την ομάδα». Τότε ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα, παίρνοντας εκείνες τις διακόσιες πενήντα εκατοντάδες περιπλανώμενων ασκητών, πήγαν εκεί όπου ήταν το Άλσος των Μπαμπού. Στον περιπλανώμενο ασκητή Σαντζάγια όμως, εκεί ακριβώς ζεστό αίμα ανέβλυσε από το στόμα.

Ο Ευλογημένος είδε τον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα να έρχονται από μακριά· αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτοί οι δύο σύντροφοι έρχονται, μοναχοί, ο Κολίτα και ο Ουπατίσσα. Αυτό θα είναι το ζεύγος μαθητών μου, το

κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος».

Στο βαθύ πεδίο της γνώσης, στην ανυπέρβλητη εξάλειψη της προσκόλλησης· απελευθερωμένοι, μη επιτυγχόντες ακόμα, έφτασαν στο Άλσος των Μπαμπού, τότε ο Διδάσκαλος τους προφήτευσε.

Αυτοί οι δύο σύντροφοι έρχονται, ο Κολίτα και ο Ουπατίσσα· αυτό θα είναι το ζεύγος μαθητών μου, το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος.

Τότε ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν

Αφού έπεσαν με το κεφάλι τους στα πόδια του Ευλογημένου, είπαν στον Ευλογημένο: «Είθε να λάβουμε, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία». «Ελάτε, μοναχοί», είπε ο Ευλογημένος - «η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ασκείτε την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Αυτή ήταν η πλήρης χειροτονία εκείνων των σεβασμίων.

Η αναχώρηση των διάσημων

63. Εκείνη την περίοδο διάσημοι γιοι καλών οικογενειών της Μαγκάντα ακολουθούσαν την άγια ζωή υπό τον Ευλογημένο. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Ο ασκητής Γκόταμα ασκεί για να αφήνει χωρίς γιους, ο ασκητής Γκόταμα ασκεί για να αφήνει χήρες, ο ασκητής Γκόταμα ασκεί για τη διακοπή των οικογενειών· τώρα από αυτόν χίλιοι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά έχουν αναχωρήσει, και αυτές οι διακόσιες πενήντα εκατοντάδες περιπλανώμενων ασκητών του Σαντζάγια έχουν αναχωρήσει. Και αυτοί οι διάσημοι γιοι καλών οικογενειών της Μαγκάντα ακολουθούν την άγια ζωή υπό τον ασκητή Γκόταμα». Και επίσης, βλέποντας μοναχούς, τους κατηγορούσαν με αυτόν τον στίχο:

«Ήρθε ο μεγάλος ασκητής, στη Γκιριμπάτζα της Μαγκάντα·
αφού οδήγησε όλους τους μαθητές του Σαντζάγια, ποιους τώρα θα
οδηγήσει;»

Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Αυτός ο ήχος, μοναχοί, δεν θα διαρκέσει πολύ· μόνο επτά ημέρες θα διαρκέσει, μετά την παρέλευση επτά ημερών θα εξαφανιστεί. Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, όσοι σας κατηγορούν με αυτόν τον στίχο:

«Ήρθε ο μεγάλος ασκητής, στη Γκιριμπάτζα της Μαγκάντα·
αφού οδήγησε όλους τους μαθητές του Σαντζάγια, ποιους τώρα θα
οδηγήσει;»

Αυτούς να τους επιπλήξετε με αυτόν τον στίχο:

«Οδηγούν πράγματι οι μεγάλοι ήρωες, με την Άριστη Διδασκαλία οι
Τατχάγκατα·
σε αυτούς που οδηγούνται με τη Διδασκαλία, ποια ζήλια για τους
γνωρίζοντες;»

Εκείνη την περίοδο οι άνθρωποι, βλέποντας μοναχούς, τους κατηγορούσαν με αυτόν τον στίχο:

«Ἦρθε ο μέγας ἀσκητής, στὴ Γκιριμπάτζα τῆς Μαγκάντα·
ἀφ’ οὗ ὁδήγησε ὅλους τοὺς μαθητὲς τοῦ Σαντζάγια, ποίους τώρα θὰ
οδηγήσει;»

Οἱ μοναχοὶ ἐπέπληξαν ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους με αὐτὸν τὸν στίχο:

«Ὁδηγοῦν πράγματι οἱ μεγάλοι ἥρωες, με τὴν Ἀρίστη Διδασκαλία οἱ
Τατχάγκατα·
σε αὐτοὺς ποὺ ὁδηγοῦνται με τὴ Διδασκαλία, ποῖα ζήλια γιὰ τοὺς
γνωρίζοντες;»

Οἱ ἄνθρωποι εἶπαν: «Οἱ ἀσκητὲς, μαθητὲς τοῦ υἱοῦ τῶν Σάκυα, ὁδηγοῦν με τὴ
Διδασκαλία, ὅχι με ὅ,τι εἶναι ἀντίθετο στὴ Διδασκαλία»· μόνον ἐπτά ἡμέρες διήρκεσε
ἐκεῖνος ὁ ἥχος, μετὰ τὴν παρέλευση ἐπτά ἡμερῶν ἐξαφανίστηκε.

Τέλος τῆς πραγματείας γιὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Σαριπούττα καὶ τοῦ Μογκαλλάνα.

Τέλος τοῦ τέταρτου μέρους τῆς ἀπαγγελίας.

15. Πραγματεία γιὰ τὰ καθήκοντα πρὸς τὸν μέντορα

64. Ἐκείνη τὴν περίοδο μοναχοὶ χωρὶς μέντορα, χωρὶς δάσκαλο, χωρὶς νὰ τοὺς
δίνονται συμβουλές, χωρὶς νὰ τοὺς δίνονται ὁδηγίες, ἀκατάλληλα ντυμένοι,
ἀκατάλληλα ἐνδεδυμένοι, ἀπρεπῶς ἐνδεδυμένοι, περιφέρονταν γιὰ προσφερόμενη
τροφή· ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι ἐτρώγαν, πάνω ἀπὸ τὴν τροφή τοὺς πρόσφεραν τὸ κύπελλό
τοὺς, πάνω ἀπὸ τὴ στερεὰ τροφή πρόσφεραν τὸ κύπελλό τοὺς, πάνω ἀπὸ τὰ
γλυκίσματα πρόσφεραν τὸ κύπελλό τοὺς, πάνω ἀπὸ τὸ πόσιμο νερὸ πρόσφεραν τὸ
κύπελλό τοὺς· ἀφ’ οὗ ζητοῦσαν οἱ ἴδιοι καρύκευμα φακῆς καὶ μαγειρεμένο ρύζι, τὰ
ἐτρώγαν· καὶ στὴν τραπεζαρία διέμεναν θορυβώδεις με δυνατὲς φωνές καὶ μεγάλες
φωνές. Οἱ ἄνθρωποι παραπονούνταν, ἐπέκριναν καὶ διαμαρτύρονταν: «Πῶς λοιπὸν οἱ
ἀσκητὲς, μαθητὲς τοῦ υἱοῦ τῶν Σάκυα, ἀκατάλληλα ντυμένοι, ἀκατάλληλα
ἐνδεδυμένοι, ἀπρεπῶς ἐνδεδυμένοι, θὰ περιφέρονται γιὰ προσφερόμενη τροφή· ἐνῶ
οἱ ἄνθρωποι τρώνε, πάνω ἀπὸ τὴν τροφή τοὺς θὰ προσφέρουν τὸ κύπελλό τοὺς, πάνω
ἀπὸ τὴ στερεὰ τροφή θὰ προσφέρουν τὸ κύπελλό τοὺς, πάνω ἀπὸ τὰ γλυκίσματα θὰ
προσφέρουν τὸ κύπελλό τοὺς, πάνω ἀπὸ τὸ πόσιμο νερὸ θὰ προσφέρουν τὸ κύπελλό
τοὺς· ἀφ’ οὗ ζητοῦν οἱ ἴδιοι καρύκευμα φακῆς καὶ μαγειρεμένο ρύζι, θὰ τὰ τρώνε· καὶ
στὴν τραπεζαρία θὰ διαμένουν θορυβώδεις με δυνατὲς φωνές καὶ μεγάλες φωνές,
ὅπως οἱ βραχμάνοι σὲ γεύμα βραχμάνων».

Οἱ μοναχοὶ ἀκούσαν ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ παραπονούνταν, ἐπέκριναν καὶ
διαμαρτύρονταν. Ἐκεῖνοι οἱ μοναχοὶ ποὺ εἶχαν λίγες ἐπιθυμίες, ἦταν ικανοποιημένοι,
εἶχαν ντροπή, εἶχαν τύψεις, ἦταν πρόθυμοι νὰ ἐξασκηθοῦν, παραπονούνταν,
ἐπέκριναν καὶ διαμαρτύρονταν: «Πῶς λοιπὸν μοναχοί, ἀκατάλληλα ντυμένοι,
ἀκατάλληλα ἐνδεδυμένοι, ἀπρεπῶς ἐνδεδυμένοι, θὰ περιφέρονται γιὰ προσφερόμενη
τροφή· ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι τρώνε, πάνω ἀπὸ τὴν τροφή τοὺς θὰ προσφέρουν τὸ
κύπελλό τοὺς, πάνω ἀπὸ τὴ στερεὰ τροφή θὰ προσφέρουν τὸ κύπελλό τοὺς, πάνω ἀπὸ
τὰ γλυκίσματα θὰ προσφέρουν τὸ κύπελλό τοὺς, πάνω ἀπὸ τὸ πόσιμο νερὸ θὰ
προσφέρουν τὸ κύπελλό τοὺς· ἀφ’ οὗ ζητοῦν οἱ ἴδιοι καρύκευμα φακῆς καὶ μαγειρεμένο
ρύζι, θὰ τὰ τρώνε· καὶ στὴν τραπεζαρία θὰ διαμένουν θορυβώδεις με δυνατὲς φωνές
καὶ μεγάλες φωνές». Τότε ἐκεῖνοι οἱ μοναχοί... κ.λπ... ἀνακοίνωσαν αὐτὸ τὸ θέμα
στον Εὐλογημένο.

Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού συγκέντρωσε την κοινότητα μοναχών, ρώτησε τους μοναχούς: «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι μοναχοί ακατάλληλα ντυμένοι, ακατάλληλα ενδεδυμένοι, απρεπώς ενδεδυμένοι, περιφέρονται για προσφερόμενη τροφή, ενώ οι άνθρωποι τρώνε, πάνω από την τροφή τους προσφέρουν το κύπελλό τους, πάνω από τη στερεά τροφή προσφέρουν το κύπελλό τους, πάνω από τα γλυκίσματα προσφέρουν το κύπελλό τους, πάνω από το πόσιμο νερό προσφέρουν το κύπελλό τους, αφού ζητούν οι ίδιοι καρύκευμα φακής και μαγειρεμένο ρύζι, τα τρώνε, και στην τραπεζαρία διαμένουν θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος: «Ακατάλληλο, μοναχοί, για εκείνους τους ανόητους ανθρώπους, απρεπές, ανάρμοστο, ανάρμοστο για ασκητή, ανεπίτρεπτο, δεν πρέπει να γίνει. Πώς λοιπόν εκείνοι, μοναχοί, οι ανόητοι άνθρωποι, ακατάλληλα ντυμένοι, ακατάλληλα ενδεδυμένοι, απρεπώς ενδεδυμένοι, θα περιφέρονται για προσφερόμενη τροφή, ενώ οι άνθρωποι τρώνε, πάνω από την τροφή τους θα προσφέρουν το κύπελλό τους, πάνω από τη στερεά τροφή θα προσφέρουν το κύπελλό τους, πάνω από τα γλυκίσματα θα προσφέρουν το κύπελλό τους, πάνω από το πόσιμο νερό θα προσφέρουν το κύπελλό τους, αφού ζητούν οι ίδιοι καρύκευμα φακής και μαγειρεμένο ρύζι, θα τα τρώνε, και στην τραπεζαρία θα διαμένουν θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές. Αυτό, μοναχοί, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση, ούτε για την αύξηση αυτών που έχουν πεποίθηση. Αντιθέτως αυτό, μοναχοί, είναι για τη δυσπιστία αυτών που δεν έχουν πεποίθηση και για τη μεταβολή μερικών από αυτούς που έχουν πεποίθηση». Τότε ο Ευλογημένος, αφού επέπληξε εκείνους τους μοναχούς με πολλούς τρόπους, αφού μίλησε κατά του να είναι κανείς δύσκολος στη συντήρηση, δύσκολος στη φροντίδα, της μεγάλης επιθυμίας, της δυσαρέσκειας, της κοινωνικής συναναστροφής, της οκνηρίας, αφού μίλησε με πολλούς τρόπους υπέρ του να είναι κανείς εύκολος στη συντήρηση, εύκολος στη φροντίδα, της ολιγάρκειας, της ικανοποίησης, της αποσύνδεσης, της αυστηρής άσκησης, της ευπρέπειας, της μη συσώρευσης, της διέγερσης της ενεργητικότητας, αφού έκανε στους μοναχούς μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία κατάλληλη και πρέπουσα γι' αυτό, απευθύνθηκε στους μοναχούς:

65. «Επιτρέπω, μοναχοί, μέντορα. Ο μέντορας, μοναχοί, θα εδραιώνει νου γιου προς τον συγκάτοικο μαθητή, ο συγκάτοικος μαθητής θα εδραιώνει νου πατέρα προς τον μέντορα. Έτσι αυτοί, ευσεβείς ο ένας προς τον άλλον, με σεβασμό, με κοινό τρόπο ζωής, διαμένοντας, θα φτάσουν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να λαμβάνεται μέντορας - αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού προσκυνήσει τα πόδια, αφού καθίσει οκλάζων, αφού σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να πει έτσι: «Να είσαι ο μέντοράς μου, σεβάσμιε κύριε· να είσαι ο μέντοράς μου, σεβάσμιε κύριε· να είσαι ο μέντοράς μου, σεβάσμιε κύριε». Αν λέγοντας «καλώς» ή «εύκολα» ή «κατάλληλα» ή «πρέπον» ή «επίτευξε με εμπνευσμένο τρόπο» υποδηλώνει με το σώμα, υποδηλώνει με την ομιλία, υποδηλώνει με το σώμα και την ομιλία, ο μέντορας έχει ληφθεί· αν δεν υποδηλώνει με το σώμα, δεν υποδηλώνει με την ομιλία, δεν υποδηλώνει με το σώμα και την ομιλία, ο μέντορας δεν έχει ληφθεί.

66. «Από τον συγκάτοικο μαθητή, μοναχοί, πρέπει να τηρείται ορθή συμπεριφορά προς τον μέντορα. Εδώ αυτή είναι η κατάλληλη συμπεριφορά -

«Αφού σηκωθεί νωρίς το πρωί, αφού βγάλει τα σανδάλια, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα πάνω από τον έναν ώμο, πρέπει να δοθεί ξύλινη οδοντόβουρτσα, πρέπει να δοθεί νερό για πλύσιμο προσώπου, πρέπει να ετοιμαστεί κάθισμα. Αν υπάρχει χυλός ρυζιού, αφού πλύνει το δοχείο, πρέπει να προσφερθεί ο χυλός ρυζιού. Αφού δώσει νερό σε αυτόν που ήπιε τον χυλό ρυζιού, αφού πάρει το δοχείο, αφού το κρατήσει χαμηλά, αφού το πλύνει καλά χωρίς να το τρίβει, πρέπει να το τακτοποιήσει. Όταν ο μέντορας σηκωθεί, πρέπει να μαζευτεί το κάθισμα. Αν εκείνο το μέρος είναι ακάθαρτο, εκείνο το μέρος πρέπει να σκουπιστεί.

«Αν ο μέντορας επιθυμεί να μπει στο χωριό, πρέπει να δοθεί ο εσωτερικός χιτώνας, πρέπει να παραληφθεί το εσωτερικό ένδυμα που φοράει, πρέπει να δοθεί η ζώνη, αφού διπλώσει τους διπλούς χιτώνες πρέπει να δοθούν, αφού πλύνει το κύπελλο πρέπει να δοθεί με νερό. Αν ο μέντορας επιθυμεί συνοδό μοναχό, αφού φορέσει τον κάτω χιτώνα ολόγυρα καλύπτοντας τους τρεις κύκλους, αφού δέσει τη ζώνη, αφού διπλώσει τους διπλούς χιτώνες και τους φορέσει, αφού δέσει τον κόμπο, αφού πλύνει και πάρει το κύπελλο, πρέπει να είναι συνοδός μοναχός του μέντορα. Δεν πρέπει να πηγαίνει πολύ μακριά, δεν πρέπει να πηγαίνει πολύ κοντά, πρέπει να δέχεται το κύπελλο και το περιεχόμενό του. Δεν πρέπει να παρεμβάλλει τη συζήτησή του ανάμεσα στον μέντορα που μιλά. Ο μέντορας που μιλά κοντά σε παράπτωμα πρέπει να αποτρέπεται.

«Κατά την επιστροφή, αφού έρθει πρώτος, πρέπει να ετοιμαστεί κάθισμα, πρέπει να τοποθετηθεί κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στήριγμα ποδιών, αφού πάει να τον προϋπαντήσει πρέπει να δεχθεί το κύπελλο και τους χιτώνες, πρέπει να δοθεί το εσωτερικό ένδυμα που φοράει, πρέπει να παραληφθεί ο εσωτερικός χιτώνας. Αν ο χιτώνας είναι βρεγμένος, πρέπει να στεγνώσει στον ήλιο για λίγο, αλλά δεν πρέπει να αποθηκευτεί ο χιτώνας στη ζέστη· πρέπει να διπλωθεί ο χιτώνας, διπλώνοντας τον χιτώνα πρέπει να σηκώσει τη γωνία τέσσερα δάκτυλα και να διπλώσει τον χιτώνα - για να μην υπάρξει τσάκισμα στη μέση. Στη δίπλωση πρέπει να τοποθετηθεί η ζώνη.

«Αν υπάρχει προσφερόμενη τροφή και ο μέντορας επιθυμεί να φάει, αφού δώσει νερό, πρέπει να προσφερθεί η προσφερόμενη τροφή. Ο μέντορας πρέπει να ερωτηθεί για πόσιμο νερό. Αφού δώσει νερό σε αυτόν που τελείωσε να τρώει, αφού πάρει το κύπελλο, αφού το κρατήσει χαμηλά, αφού το πλύνει καλά χωρίς να το τρίβει, αφού το στραγγίσει, πρέπει να στεγνώσει στον ήλιο για λίγο, αλλά δεν πρέπει να αποθηκευτεί το κύπελλο στη ζέστη. Πρέπει να εναποτεθούν το κύπελλο και οι χιτώνες. Εναποθέτοντας το κύπελλο, αφού πιάσει το κύπελλο με το ένα χέρι, αφού αγγίξει με το άλλο χέρι κάτω από το κρεβάτι ή κάτω από την καρέκλα, πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο. Και δεν πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο σε γυμνό έδαφος. Εναποθέτοντας τον χιτώνα, αφού πιάσει τον χιτώνα με το ένα χέρι, αφού σκουπίσει με το άλλο χέρι το καλάμι μπαμπού για χιτώνες ή το σχοινί για χιτώνες, αφού κάνει την άκρη από μακριά και τη δίπλωση από κοντά, πρέπει να εναποτεθεί ο χιτώνας. Όταν ο μέντορας σηκωθεί, πρέπει να μαζευτεί το κάθισμα, πρέπει να τακτοποιηθούν το νερό για το πλύσιμο των ποδιών, το υποπόδιο και το στήριγμα ποδιών. Αν εκείνο το μέρος είναι ακάθαρτο, εκείνο το μέρος πρέπει να σκουπιστεί.

«Αν ο μέντορας επιθυμεί να κάνει μπάνιο, πρέπει να ετοιμαστεί το μπάνιο. Αν έχει ανάγκη από κρύο, πρέπει να ετοιμαστεί κρύο. Αν έχει ανάγκη από ζεστό, πρέπει να ετοιμαστεί ζεστό.

Αν ο μέντορας επιθυμεί να μπει στο ατμόλουτρο, πρέπει να ζυμωθεί η σκόνη για μπάνιο, πρέπει να βραχεί ο πηλός, αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και πάει πίσω πίσω από τον μέντορα, αφού δώσει την καρέκλα ατμόλουτρου και δεχτεί τον χιτώννα, πρέπει να τον αφήσει στο πλάι· πρέπει να δοθεί η σκόνη για μπάνιο, πρέπει να δοθεί ο πηλός. Αν μπορεί, πρέπει να μπει στο ατμόλουτρο. Αυτός που μπαίνει στο ατμόλουτρο, αφού αλείψει το πρόσωπο με πηλό και καλύψει μπροστά και πίσω, πρέπει να μπει στο ατμόλουτρο. Δεν πρέπει να κάθεσαι σπρώχνοντας τους πρεσβύτερους μοναχούς. Δεν πρέπει να εμποδίζονται οι νέοι μοναχοί από το κάθισμα. Στο ατμόλουτρο πρέπει να γίνει τρίψιμο στον μέντορα. Αυτός που βγαίνει από το ατμόλουτρο, αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και καλύψει μπροστά και πίσω, πρέπει να βγει από το ατμόλουτρο.

Και στο νερό πρέπει να γίνει τρίψιμο στον μέντορα. Αυτός που έκανε μπάνιο, αφού βγει πρώτος και στεγνώσει το σώμα του και ντυθεί, πρέπει να σκουπίσει το νερό από το σώμα του μέντορα· πρέπει να δοθεί ο εσωτερικός χιτώννας, πρέπει να δοθεί ο διπλός χιτώννας· αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και έρθει πρώτος, πρέπει να ετοιμάσει κάθισμα· πρέπει να τοποθετήσει κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στηρίγμα ποδιών· πρέπει να ρωτηθεί ο μέντορας για πόσιμο νερό. Αν επιθυμεί να του απαγγελθεί, πρέπει να του απαγγελθεί. Αν επιθυμεί να ρωτήσει, πρέπει να ρωτηθεί.

Στο μοναστήρι όπου διαμένει ο μέντορας, αν εκείνο το μοναστήρι είναι ακάθαρμο, αν μπορεί, πρέπει να καθαριστεί. Αυτός που καθαρίζει το μοναστήρι, πρώτα αφού βγάλει το κύπελλο και τους χιτώννες, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι. Αφού βγάλει το ύφασμα καθίσματος, πρέπει να το αφήσει στο πλάι. Αφού βγάλει το στρώμα και το μαξιλάρι, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι. Αφού χαμηλώσει το κρεβάτι, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού το βγάλει, πρέπει να το αφήσει στο πλάι. Αφού χαμηλώσει την καρέκλα, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού τη βγάλει, πρέπει να την αφήσει στο πλάι. Αφού βγάλει τα στηρίγματα κρεβατιού, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι. Αφού βγάλει το πτυελοδοχείο, πρέπει να το αφήσει στο πλάι. Αφού βγάλει τη σανίδα στηρίξης πλάτης, πρέπει να την αφήσει στο πλάι. Αφού σημειώσει το δαπέδωμα όπως ήταν τοποθετημένο και το βγάλει, πρέπει να το αφήσει στο πλάι. Αν υπάρχει ιστός αράχνης στο μοναστήρι, πρέπει πρώτα να αφαιρεθεί από το δικτυωτό ύφασμα· πρέπει να σκουπιστούν τα παράθυρα και οι γωνίες. Αν ο τοίχος με επίστρωση κόκκινης κιμωλίας είναι μουχλιασμένος, αφού βρέξει και στύψει ένα κομμάτι ύφασμα, πρέπει να σκουπιστεί. Αν το έδαφος με μαύρο χρώμα είναι μουχλιασμένο, αφού βρέξει και στύψει ένα κομμάτι ύφασμα, πρέπει να σκουπιστεί. Αν το έδαφος είναι ακατέργαστο, αφού ραντιστεί με νερό, πρέπει να σκουπιστεί - για να μη βλαφτεί το μοναστήρι από τη σκόνη. Αφού μαζέψει τα απορρίμματα, πρέπει να τα πετάξει στο πλάι.

Αφού στεγνώσει στον ήλιο το δαπέδωμα, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο τα στηρίγματα κρεβατιού, αφού τα σκουπίσει και τα μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθούν στη θέση τους. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το κρεβάτι, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει, αφού το χαμηλώσει, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο την καρέκλα, αφού την

καθαρίσει, αφού την τινάξει, αφού τη χαμηλώσει, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού τη μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το στρώμα και το μαξιλάρι, αφού τα καθαρίσει, αφού τα τινάξει και τα μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθούν όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το ύφασμα καθίσματος, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το πτυελοδοχείο, αφού το σκουπίσει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί στη θέση του. Αφού στεγνώσει στον ήλιο τη σανίδα στήριξης πλάτης, αφού τη σκουπίσει και τη μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί στη θέση της. Πρέπει να εναποτεθούν το κύπελλο και οι χιτώνες. Εναποθέτοντας το κύπελλο, αφού πιάσει το κύπελλο με το ένα χέρι, αφού αγγίξει με το άλλο χέρι κάτω από το κρεβάτι ή κάτω από την καρέκλα, πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο. Και δεν πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο σε γυμνό έδαφος. Εναποθέτοντας τον χιτώνα, αφού πιάσει τον χιτώνα με το ένα χέρι, αφού σκουπίσει με το άλλο χέρι το καλάμι μπαμπού για χιτώνες ή το σχοινί για χιτώνες, αφού κάνει την άκρη από μακριά και τη δίπλωση από κοντά, πρέπει να εναποτεθεί ο χιτώνας.

«Αν φυσούν ανατολικοί άνεμοι με σκόνη, τα ανατολικά παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν δυτικοί άνεμοι με σκόνη, τα δυτικά παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν βόρειοι άνεμοι με σκόνη, τα βόρεια παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν νότιοι άνεμοι με σκόνη, τα νότια παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν είναι κρύα εποχή, την ημέρα τα παράθυρα πρέπει να ανοίγονται, τη νύχτα πρέπει να κλείνονται. Αν είναι ζεστή εποχή, την ημέρα τα παράθυρα πρέπει να κλείνονται, τη νύχτα πρέπει να ανοίγονται.

«Αν το κελί διαμονής είναι ακάθαρτο, το κελί διαμονής πρέπει να σκουπιστεί. Αν το πρόπυλο είναι ακάθαρτο, το πρόπυλο πρέπει να σκουπιστεί. Αν η αίθουσα συνάθροισης είναι ακάθαρτη, η αίθουσα συνάθροισης πρέπει να σκουπιστεί. Αν η αίθουσα για φωτιά είναι ακάθαρτη, η αίθουσα για φωτιά πρέπει να σκουπιστεί. Αν το αποχωρητήριο είναι ακάθαρτο, το αποχωρητήριο πρέπει να σκουπιστεί. Αν δεν υπάρχει πόσιμο νερό, πρέπει να τοποθετηθεί πόσιμο νερό. Αν δεν υπάρχει νερό για πλύσιμο, πρέπει να τοποθετηθεί νερό για πλύσιμο. Αν δεν υπάρχει νερό στο δοχείο πλύσης, πρέπει να ρίχνεται νερό στο δοχείο πλύσης.

«Αν στον μέντορα έχει εγερθεί δυσaráσκεια, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να τον αποσύρει ή να φροντίσει να αποσυρθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν στον μέντορα έχει εγερθεί τύψη, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να τη διαλύσει ή να φροντίσει να διαλυθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν στον μέντορα έχει εγερθεί λανθασμένη άποψη, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να την απομακρύνει ή να φροντίσει να απομακρυνθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν ο μέντορας έχει διαπράξει σοβαρό παράπτωμα και είναι άξιος περιόδου συμμόρφωσης, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα δώσει στον μέντορα περίοδο συμμόρφωσης. Αν ο μέντορας είναι άξιος επαναφοράς στην αρχή, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα επαναφέρει τον μέντορα στην αρχή. Αν ο μέντορας είναι άξιος μετάνοιας, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα δώσει στον μέντορα μετάνοια. Αν ο μέντορας είναι άξιος αποκατάστασης, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα αποκαταστήσει τον μέντορα. Αν η Κοινότητα επιθυμεί να κάνει νομική

πράξη στον μέντορα, είτε επίπληξη είτε καθοδήγηση είτε εξορία είτε συμφιλίωση είτε αναστολή, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα δεν θα κάνει τη νομική πράξη στον μέντορα ή θα τη μεταθέσει σε ελαφρύτερη. Ή αν του έχει γίνει από την Κοινότητα νομική πράξη, είτε επίπληξη είτε καθοδήγηση είτε εξορία είτε συμφιλίωση είτε αναστολή, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε ο μέντορας θα συμπεριφερθεί κατάλληλα, θα υποταχθεί, θα επανορθώσει, και η Κοινότητα θα ανακαλέσει εκείνη τη νομική πράξη.

«Αν ο χιτώννας του μέντορα πρέπει να πλυθεί, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να τον πλύνει, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα πλυθεί ο χιτώννας του μέντορα. Αν ο χιτώννας του μέντορα πρέπει να φτιαχτεί, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να τον φτιάξει, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα φτιαχτεί ο χιτώννας του μέντορα. Αν η βαφή του μέντορα πρέπει να βραστεί, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να τη βράσει, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα βραστεί η βαφή του μέντορα. Αν ο χιτώννας του μέντορα πρέπει να βαφτεί, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να τον βάψει, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα βαφτεί ο χιτώννας του μέντορα. Αυτός που βάφει τον χιτώνα πρέπει να τον βάφει γυρίζοντάς τον καλά επανειλημμένα, και δεν πρέπει να φύγει ενώ η βαφή δεν έχει σταματήσει να στάζει.

«Χωρίς άδεια του μέντορα δεν πρέπει να δίνεται κύπελλο σε κάποιον, δεν πρέπει να γίνεται δεκτό κύπελλο από κάποιον· δεν πρέπει να δίνεται χιτώννας σε κάποιον, δεν πρέπει να γίνεται δεκτός χιτώννας από κάποιον· δεν πρέπει να δίνεται αναγκαίο είδος σε κάποιον, δεν πρέπει να γίνεται δεκτό αναγκαίο είδος από κάποιον· δεν πρέπει να κόβονται τα μαλλιά κάποιου, δεν πρέπει να ζητείται από κάποιον να κόψει τα μαλλιά· δεν πρέπει να γίνεται τρίψιμο σε κάποιον, δεν πρέπει να ζητείται από κάποιον να κάνει τρίψιμο· δεν πρέπει να γίνεται υπηρεσία σε κάποιον, δεν πρέπει να ζητείται από κάποιον να κάνει υπηρεσία· δεν πρέπει να είναι κανείς συνοδός μοναχός κάποιου, δεν πρέπει να λαμβάνεται κάποιος ως συνοδός μοναχός· δεν πρέπει να φέρνεται προσφερόμενη τροφή σε κάποιον, δεν πρέπει να ζητείται από κάποιον να φέρει προσφερόμενη τροφή· χωρίς άδεια του μέντορα δεν πρέπει να εισέρχεται κανείς στο χωριό· δεν πρέπει να πηγαίνει κανείς στο νεκροταφείο· δεν πρέπει να φεύγει κανείς σε άλλη κατεύθυνση. Αν ο μέντορας είναι άρρωστος, πρέπει να τον συμπαραστέκεται για όλη τη ζωή· πρέπει να περιμένει την ανάρρωσή του».

Τέλος των καθηκόντων προς τον μέντορα.

16. Πραγματεία για τα καθήκοντα του συγκάτοικου μαθητή

67. «Από τον μέντορα, μοναχοί, πρέπει να τηρείται ορθή συμπεριφορά προς τον συγκάτοικο μαθητή. Εδώ αυτή είναι η κατάλληλη συμπεριφορά -

«Από τον μέντορα, μοναχοί, ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να υποστηρίζεται, να βοηθιέται με απαγγελία, με ανάκριση, με νουθεσία, με παραίνεση. Αν ο μέντορας έχει κύπελλο και ο συγκάτοικος μαθητής δεν έχει κύπελλο, από τον μέντορα πρέπει να δοθεί κύπελλο στον συγκάτοικο μαθητή, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα αποκτήσει κύπελλο ο συγκάτοικος μαθητής. Αν ο μέντορας έχει χιτώνα και ο συγκάτοικος μαθητής δεν έχει χιτώνα, από τον μέντορα πρέπει να δοθεί χιτώννας στον συγκάτοικο μαθητή, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα αποκτήσει χιτώνα ο συγκάτοικος μαθητής. Αν ο μέντορας έχει αναγκαίο είδος και ο συγκάτοικος

μαθητής δεν έχει αναγκαίο είδος, από τον μέντορα πρέπει να δοθεί αναγκαίο είδος στον συγκάτοικο μαθητή, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα αποκτήσει αναγκαίο είδος ο συγκάτοικος μαθητής.

«Αν ο συγκάτοικος μαθητής είναι άρρωστος, αφού σηκωθεί νωρίς το πρωί, πρέπει να δοθεί ξύλινη οδοντόβουρτσα, πρέπει να δοθεί νερό για πλύσιμο προσώπου, πρέπει να ετοιμαστεί κάθισμα. Αν υπάρχει χυλός ρυζιού, αφού πλύνει το δοχείο, πρέπει να προσφερθεί ο χυλός ρυζιού. Αφού δώσει νερό σε αυτόν που ήπια τον χυλό ρυζιού, αφού πάρει το δοχείο, αφού το κρατήσει χαμηλά, αφού το πλύνει καλά χωρίς να το τρίβει, πρέπει να το τακτοποιήσει. Όταν ο συγκάτοικος μαθητής σηκωθεί, πρέπει να μαζευτεί το κάθισμα. Αν εκείνο το μέρος είναι ακάθαρμο, εκείνο το μέρος πρέπει να σκουπιστεί.

«Αν ο συγκάτοικος μαθητής επιθυμεί να μπει στο χωριό, πρέπει να δοθεί ο εσωτερικός χιτώννας, πρέπει να παραληφθεί το εσωτερικό ένδυμα που φοράει, πρέπει να δοθεί η ζώνη, αφού διπλώσει τους διπλούς χιτώνες πρέπει να δοθούν, αφού πλύνει το κύπελλο πρέπει να δοθεί με νερό. Σκεπτόμενος ότι τόσο μακριά θα επιστρέψει, πρέπει να ετοιμαστεί κάθισμα, πρέπει να τοποθετηθεί κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στήριγμα ποδιών, αφού πάει να τον προϋπαντήσει πρέπει να δεχθεί το κύπελλο και τους χιτώνες, πρέπει να δοθεί το εσωτερικό ένδυμα που φοράει, πρέπει να παραληφθεί ο εσωτερικός χιτώννας. Αν ο χιτώννας είναι βρεγμένος, πρέπει να στεγνώσει στον ήλιο για λίγο, αλλά δεν πρέπει να αποθηκευτεί ο χιτώννας στη ζέστη· πρέπει να διπλωθεί ο χιτώννας, διπλώνοντας τον χιτώνα πρέπει να σηκώσει τη γωνία τέσσερα δάκτυλα και να διπλώσει τον χιτώνα - για να μην υπάρξει τσάκισμα στη μέση. Στη δίπλωση πρέπει να τοποθετηθεί η ζώνη.

«Αν υπάρχει προσφερόμενη τροφή και ο συγκάτοικος μαθητής επιθυμεί να φάει, αφού δώσει νερό, πρέπει να προσφερθεί η προσφερόμενη τροφή. Ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να ερωτηθεί για πόσιμο νερό. Αφού δώσει νερό σε αυτόν που τελείωσε να τρώει, αφού πάρει το κύπελλο, αφού το κρατήσει χαμηλά, αφού το πλύνει καλά χωρίς να το τρίβει, αφού το στραγγίσει, πρέπει να στεγνώσει στον ήλιο για λίγο, αλλά δεν πρέπει να αποθηκευτεί το κύπελλο στη ζέστη. Πρέπει να εναποτεθούν το κύπελλο και οι χιτώνες. Εναποθέτοντας το κύπελλο, αφού πιάσει το κύπελλο με το ένα χέρι, αφού αγγίξει με το άλλο χέρι κάτω από το κρεβάτι ή κάτω από την καρέκλα, πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο. Και δεν πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο σε γυμνό έδαφος. Εναποθέτοντας τον χιτώνα, αφού πιάσει τον χιτώνα με το ένα χέρι, αφού σκουπίσει με το άλλο χέρι το καλάμι μπαμπού για χιτώνες ή το σχοινί για χιτώνες, αφού κάνει την άκρη από μακριά και τη δίπλωση από κοντά, πρέπει να εναποτεθεί ο χιτώννας. Όταν ο συγκάτοικος μαθητής σηκωθεί, πρέπει να μαζευτεί το κάθισμα, πρέπει να τακτοποιηθούν το νερό για το πλύσιμο των ποδιών, το υποπόδιο και το στήριγμα ποδιών. Αν εκείνο το μέρος είναι ακάθαρμο, εκείνο το μέρος πρέπει να σκουπιστεί.

«Αν ο συγκάτοικος μαθητής επιθυμεί να κάνει μπάνιο, πρέπει να ετοιμαστεί το μπάνιο. Αν έχει ανάγκη από κρύο, πρέπει να ετοιμαστεί κρύο. Αν έχει ανάγκη από ζεστό, πρέπει να ετοιμαστεί ζεστό.

«Αν ο συγκάτοικος μαθητής επιθυμεί να μπει στο ατμόλουτρο, πρέπει να ζυμωθεί η σκόνη για μπάνιο, πρέπει να βραχεί ο πηλός, αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και πάει, αφού δώσει την καρέκλα ατμόλουτρου και δεχτεί τον χιτώνα, πρέπει να τον αφήσει στο πλάι· πρέπει να δοθεί η σκόνη για μπάνιο, πρέπει να δοθεί ο πηλός. Αν

μπορεί, πρέπει να μπει στο ατμόλουτρο. Αυτός που μπαίνει στο ατμόλουτρο, αφού αλείψει το πρόσωπο με πηλό και καλύψει μπροστά και πίσω, πρέπει να μπει στο ατμόλουτρο. Δεν πρέπει να κάθεται σπρώχνοντας τους πρεσβύτερους μοναχούς. Δεν πρέπει να εμποδίζονται οι νέοι μοναχοί από το κάθισμα. Στο ατμόλουτρο πρέπει να γίνει τρίψιμο στον συγκάτοικο μαθητή. Αυτός που βγαίνει από το ατμόλουτρο, αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και καλύψει μπροστά και πίσω, πρέπει να βγει από το ατμόλουτρο.

«Και στο νερό πρέπει να γίνει τρίψιμο στον συγκάτοικο μαθητή. Αυτός που έκανε μπάνιο, αφού βγει πρώτος και στεγνώσει το σώμα του και ντυθεί, πρέπει να σκουπίσει το νερό από το σώμα του συγκάτοικου μαθητή· πρέπει να δοθεί ο εσωτερικός χιτώννας, πρέπει να δοθεί ο διπλός χιτώννας. Αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και έρθει πρώτος, πρέπει να ετοιμάσει κάθισμα· πρέπει να τοποθετήσει κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στήριγμα ποδιών. Ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να ερωτηθεί για πόσιμο νερό.

«Στο μοναστήρι όπου διαμένει ο συγκάτοικος μαθητής, αν εκείνο το μοναστήρι είναι ακάθαρμο, αν μπορεί, πρέπει να καθαριστεί. Αυτός που καθαρίζει το μοναστήρι, πρώτα αφού βγάλει το κύπελλο και τους χιτώννες, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει το ύφασμα καθίσματος, πρέπει να το αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει το στρώμα και το μαξιλάρι, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι· αφού χαμηλώσει το κρεβάτι, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού το βγάλει, πρέπει να το αφήσει στο πλάι· αφού χαμηλώσει την καρέκλα, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού τη βγάλει, πρέπει να την αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει τα στηρίγματα κρεβατιού, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει το πτυελοδοχείο, πρέπει να το αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει τη σανίδα στήριξης πλάτης, πρέπει να την αφήσει στο πλάι· αφού σημειώσει το δαπέδωμα όπως ήταν τοποθετημένο και το βγάλει, πρέπει να το αφήσει στο πλάι. Αν υπάρχει ιστός αράχνης στο μοναστήρι, πρέπει πρώτα να αφαιρεθεί από το δικτυωτό ύφασμα· πρέπει να σκουπιστούν τα παράθυρα και οι γωνίες. Αν ο τοίχος με επίστρωση κόκκινης κιμωλίας είναι μουχλιασμένος, αφού βρέξει και στύψει ένα κομμάτι ύφασμα, πρέπει να σκουπιστεί. Αν το έδαφος με μαύρο χρώμα είναι μουχλιασμένο, αφού βρέξει και στύψει ένα κομμάτι ύφασμα, πρέπει να σκουπιστεί. Αν το έδαφος είναι ακατέργαστο, αφού ραντιστεί με νερό, πρέπει να σκουπιστεί - για να μη βλαφτεί το μοναστήρι από τη σκόνη. Αφού μαζέψει τα απορρίμματα, πρέπει να τα πετάξει στο πλάι.

Αφού στεγνώσει στον ήλιο το δαπέδωμα, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο τα στηρίγματα κρεβατιού, αφού τα σκουπίσει και τα μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθούν στη θέση τους. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το κρεβάτι, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει, αφού το χαμηλώσει, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο την καρέκλα, αφού την καθαρίσει, αφού την τινάξει, αφού τη χαμηλώσει, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού τη μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το στρώμα και το μαξιλάρι, αφού τα καθαρίσει, αφού τα τινάξει και τα μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθούν όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το ύφασμα καθίσματος, αφού

το καθαρίσει, αφού το τινάξει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το πτυελοδοχείο, αφού το σκουπίσει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί στη θέση του. Αφού στεγνώσει στον ήλιο τη σανίδα στήριξης πλάτης, αφού τη σκουπίσει και τη μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί στη θέση της. Πρέπει να εναποτεθούν το κύπελλο και οι χιτώνες. Εναποθέτοντας το κύπελλο, αφού πιάσει το κύπελλο με το ένα χέρι, αφού αγγίξει με το άλλο χέρι κάτω από το κρεβάτι ή κάτω από την καρέκλα, πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο. Και δεν πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο σε γυμνό έδαφος. Εναποθέτοντας τον χιτώνα, αφού πιάσει τον χιτώνα με το ένα χέρι, αφού σκουπίσει με το άλλο χέρι το καλάμι μπαμπού για χιτώνες ή το σχοινί για χιτώνες, αφού κάνει την άκρη από μακριά και τη δίπλωση από κοντά, πρέπει να εναποτεθεί ο χιτώνας.

«Αν φυσούν ανατολικοί άνεμοι με σκόνη, τα ανατολικά παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν δυτικοί άνεμοι με σκόνη, τα δυτικά παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν βόρειοι άνεμοι με σκόνη, τα βόρεια παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν νότιοι άνεμοι με σκόνη, τα νότια παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν είναι κρύα εποχή, την ημέρα τα παράθυρα πρέπει να ανοίγονται, τη νύχτα πρέπει να κλείνονται. Αν είναι ζεστή εποχή, την ημέρα τα παράθυρα πρέπει να κλείνονται, τη νύχτα πρέπει να ανοίγονται.

«Αν το κελί διαμονής είναι ακάθαρτο, το κελί διαμονής πρέπει να σκουπιστεί. Αν το πρόπυλο είναι ακάθαρτο, το πρόπυλο πρέπει να σκουπιστεί. Αν η αίθουσα συνάθροισης είναι ακάθαρτη, η αίθουσα συνάθροισης πρέπει να σκουπιστεί. Αν η αίθουσα για φωτιά είναι ακάθαρτη, η αίθουσα για φωτιά πρέπει να σκουπιστεί. Αν το αποχωρητήριο είναι ακάθαρτο, το αποχωρητήριο πρέπει να σκουπιστεί. Αν δεν υπάρχει πόσιμο νερό, πρέπει να τοποθετηθεί πόσιμο νερό. Αν δεν υπάρχει νερό για πλύσιμο, πρέπει να τοποθετηθεί νερό για πλύσιμο. Αν δεν υπάρχει νερό στο δοχείο πλύσης, πρέπει να ρίχνεται νερό στο δοχείο πλύσης.

«Αν στον συγκάτοικο μαθητή έχει εγερθεί δυσαρέσκεια, ο μέντορας πρέπει να τον αποσύρει ή να φροντίσει να αποσυρθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν στον συγκάτοικο μαθητή έχει εγερθεί τύψη, ο μέντορας πρέπει να τη διαλύσει ή να φροντίσει να διαλυθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν στον συγκάτοικο μαθητή έχει εγερθεί λανθασμένη άποψη, ο μέντορας πρέπει να την απομακρύνει ή να φροντίσει να απομακρυνθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν ο συγκάτοικος μαθητής έχει διαπράξει σοβαρό παράπτωμα και είναι άξιος περιόδου συμμόρφωσης, ο μέντορας πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα δώσει στον συγκάτοικο μαθητή περίοδο συμμόρφωσης. Αν ο συγκάτοικος μαθητής είναι άξιος επαναφοράς στην αρχή, ο μέντορας πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα επαναφέρει τον συγκάτοικο μαθητή στην αρχή. Αν ο συγκάτοικος μαθητής είναι άξιος μετάνοιας, ο μέντορας πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα δώσει στον συγκάτοικο μαθητή μετάνοια. Αν ο συγκάτοικος μαθητής είναι άξιος αποκατάστασης, ο μέντορας πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα αποκαταστήσει τον συγκάτοικο μαθητή. Αν η Κοινότητα επιθυμεί να κάνει νομική πράξη στον συγκάτοικο μαθητή, είτε επίπληξη είτε καθοδήγηση είτε εξορία είτε συμφιλίωση είτε αναστολή, ο μέντορας πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα δεν θα κάνει τη νομική πράξη στον συγκάτοικο μαθητή ή θα τη μεταθέσει σε ελαφρύτερη. Ή αν του έχει γίνει από την Κοινότητα νομική πράξη, είτε επίπληξη είτε καθοδήγηση είτε εξορία είτε συμφιλίωση είτε

αναστολή, ο μέντορας πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε ο συγκάτοικος μαθητής θα συμπεριφερθεί κατάλληλα, θα υποταχθεί, θα επανορθώσει, και η Κοινότητα θα ανακαλέσει εκείνη τη νομική πράξη.

«Αν ο χιτώνας του συγκάτοικου μαθητή πρέπει να πλυθεί, ο μέντορας πρέπει να του πει: 'Έτσι να τον πλύνεις', ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα πλυθεί ο χιτώνας του συγκάτοικου μαθητή. Αν ο χιτώνας του συγκάτοικου μαθητή πρέπει να φτιαχτεί, ο μέντορας πρέπει να του πει: 'Έτσι να τον φτιάξεις', ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα φτιαχτεί ο χιτώνας του συγκάτοικου μαθητή. Αν η βαφή του συγκάτοικου μαθητή πρέπει να βραστεί, ο μέντορας πρέπει να του πει: 'Έτσι να τη βράσεις', ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα βραστεί η βαφή του συγκάτοικου μαθητή. Αν ο χιτώνας του συγκάτοικου μαθητή πρέπει να βαφτεί, ο μέντορας πρέπει να του πει: 'Έτσι να τον βάψεις', ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα βαφτεί ο χιτώνας του συγκάτοικου μαθητή. Αυτός που βάφει τον χιτώνα πρέπει να τον βάφει γυρίζοντάς τον καλά επανειλημμένα. Και δεν πρέπει να φύγει ενώ η βαφή δεν έχει σταματήσει να στάζει. Αν ο συγκάτοικος μαθητής είναι άρρωστος, πρέπει να τον συμπαραστέκεται για όλη τη ζωή, πρέπει να περιμένει την ανάρρωσή του».

Τέλος των καθηκόντων του συγκάτοικου μαθητή.

17. Πραγματεία για την αποπομπή

68. Εκείνη την περίοδο οι συγκάτοικοι μαθητές δεν συμπεριφέρονταν κατάλληλα προς τους μέντορες. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι συγκάτοικοι μαθητές δεν θα συμπεριφέρονται κατάλληλα προς τους μέντορες;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι οι συγκάτοικοι μαθητές δεν συμπεριφέρονται κατάλληλα προς τους μέντορες;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... «Πώς λοιπόν, μοναχοί, οι συγκάτοικοι μαθητές δεν θα συμπεριφέρονται κατάλληλα προς τους μέντορες;»... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, από τον συγκάτοικο μαθητή να μην τηρείται ορθή συμπεριφορά προς τον μέντορα. Όποιος δεν συμπεριφέρεται κατάλληλα, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης». Ούτε έτσι συμπεριφέρονταν κατάλληλα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να αποβάλλεται αυτός που δεν συμπεριφέρεται κατάλληλα. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να αποβάλλεται - λέγοντας «σε αποβάλλω» ή «μην επιστρέψεις εδώ» ή «βγάλε έξω το κύπελλο και τους χιτώνες σου» ή «δεν πρέπει να με συμπαραστέκεσαι», υποδηλώνει με το σώμα, υποδηλώνει με την ομιλία, υποδηλώνει με το σώμα και την ομιλία, ο συγκάτοικος μαθητής έχει αποβληθεί· αν δεν υποδηλώνει με το σώμα, δεν υποδηλώνει με την ομιλία, δεν υποδηλώνει με το σώμα και την ομιλία, ο συγκάτοικος μαθητής δεν έχει αποβληθεί».

Εκείνη την περίοδο οι συγκάτοικοι μαθητές που είχαν αποβληθεί δεν ζητούσαν συγχώρεση. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να ζητούν συγχώρεση». Ούτε έτσι ζητούσαν συγχώρεση. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, από αυτόν που έχει αποβληθεί να μην ζητείται συγχώρεση. Όποιος δεν ζητήσει συγχώρεση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο οι μέντορες, όταν τους ζητούνταν συγχώρεση, δεν συγχωρούσαν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να συγχωρούν». Ούτε έτσι συγχωρούσαν. Οι συγκάτοικοι μαθητές και έφευγαν και εγκατέλειπαν τη μοναστική κοινότητα και μετέβαιναν στους αιρετικούς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, από αυτόν από τον οποίο ζητείται συγχώρεση να μην συγχωρεί. Όποιος δεν συγχωρήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο οι μέντορες απέβαλλαν αυτόν που συμπεριφερόταν κατάλληλα, και δεν απέβαλλαν αυτόν που δεν συμπεριφερόταν κατάλληλα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να αποβάλλεται αυτός που συμπεριφέρεται κατάλληλα. Όποιος αποβάλλει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Και, μοναχοί, αυτός που δεν συμπεριφέρεται κατάλληλα δεν πρέπει να μην αποβάλλεται. Όποιος δεν αποβάλλει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

«Ένας συγκάτοικος μαθητής, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες πρέπει να αποβληθεί. Δεν υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον μέντορα, δεν υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, δεν υπάρχει υπερβολική ντροπή, δεν υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, δεν υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο συγκάτοικος μαθητής πρέπει να αποβληθεί.

«Ένας συγκάτοικος μαθητής, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες δεν πρέπει να αποβληθεί. Υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον μέντορα, υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, υπάρχει υπερβολική ντροπή, υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο συγκάτοικος μαθητής δεν πρέπει να αποβληθεί.

«Ένας συγκάτοικος μαθητής, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες είναι κατάλληλος να αποβληθεί. Δεν υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον μέντορα, δεν υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, δεν υπάρχει υπερβολική ντροπή, δεν υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, δεν υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο συγκάτοικος μαθητής είναι κατάλληλος να αποβληθεί.

«Ένας συγκάτοικος μαθητής, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες δεν είναι κατάλληλος να αποβληθεί. Υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον μέντορα, υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, υπάρχει υπερβολική ντροπή, υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο συγκάτοικος μαθητής δεν είναι κατάλληλος να αποβληθεί.

«Ο μέντορας, μοναχοί, που δεν αποβάλλει συγκάτοικο μαθητή προικισμένο με πέντε ιδιότητες διαπράττει παράβαση, ενώ αποβάλλοντάς τον δεν διαπράττει παράβαση. Δεν υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον μέντορα, δεν υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, δεν υπάρχει υπερβολική ντροπή, δεν υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, δεν υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ο μέντορας που δεν αποβάλλει προικισμένο συγκάτοικο μαθητή διαπράττει παράβαση, ενώ αποβάλλοντάς τον δεν διαπράττει παράβαση.

«Ο μέντορας, μοναχοί, που αποβάλλει συγκάτοικο μαθητή προικισμένο με πέντε ιδιότητες διαπράττει παράβαση, ενώ μη αποβάλλοντάς τον δεν διαπράττει παράβαση. Υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον μέντορα, υπάρχει υπερβολική

πεποίθηση, υπάρχει υπερβολική ντροπή, υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ο μέντορας που αποβάλλει προικισμένο συγκάτοικο μαθητή διαπράττει παράβαση, ενώ μη αποβάλλοντάς τον δεν διαπράττει παράβαση».

69. Εκείνη την περίοδο κάποιος βραχμάνος, αφού πλησίασε τους μοναχούς, ζήτησε την αναχώρηση. Οι μοναχοί δεν ήθελαν να του δώσουν την αναχώρηση. Αυτός, μη λαμβάνοντας την αναχώρηση από τους μοναχούς, έγινε αδύνατος, τραχύς, άσχημος, χλωμός και κιτρινωπός, με σώμα καλυμμένο από φλέβες. Ο Ευλογημένος είδε εκείνον τον βραχμάνο αδύνατο, τραχύ, άσχημο, χλωμό και κιτρινωπό, με σώμα καλυμμένο από φλέβες· αφού τον είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Γιατί άραγε αυτός, μοναχοί, ο βραχμάνος είναι αδύνατος, τραχύς, άσχημος, χλωμός και κιτρινωπός, με σώμα καλυμμένο από φλέβες;» Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο βραχμάνος, αφού πλησίασε τους μοναχούς, ζήτησε την αναχώρηση. Οι μοναχοί δεν ήθελαν να του δώσουν την αναχώρηση. Αυτός, μη λαμβάνοντας την αναχώρηση από τους μοναχούς, έγινε αδύνατος, τραχύς, άσχημος, χλωμός και κιτρινωπός, με σώμα καλυμμένο από φλέβες. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Ποιος άραγε, μοναχοί, θυμάται κάποια αξιέπαινη πράξη αυτού του βραχμάνου;» Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι μια αξιέπαινη πράξη αυτού του βραχμάνου». «Ποια όμως αξιέπαινη πράξη αυτού του βραχμάνου θυμάσαι, Σαριπούττα;» «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αυτός ο βραχμάνος μου έδωσε μια κουταλιά τροφή καθώς περιφερόμουν για προσφερόμενη τροφή στη Ρατζάγκαχα. Αυτή την αξιέπαινη πράξη αυτού του βραχμάνου θυμάμαι, σεβάσμιε κύριε». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα, τα ενάρετα άτομα, Σαριπούττα, είναι ευγνώμονα και ευχάριστα. Τότε λοιπόν εσύ, Σαριπούττα, δώσε σε αυτόν τον βραχμάνο την αναχώρηση και την πλήρη χειροτονία». «Πώς, σεβάσμιε κύριε, να δώσω σε αυτόν τον βραχμάνο την αναχώρηση και την πλήρη χειροτονία;» Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: Αυτή την πλήρη χειροτονία, μοναχοί, που επιτράπηκε από εμένα με τους τρεις πηγαιμούς στο καταφύγιο, αυτήν από σήμερα και στο εξής την απορρίπτω. Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται πλήρης χειροτονία με νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από τρεις διακηρύξεις. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να δίνεται η πλήρης χειροτονία. Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

70. «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας δώσει πλήρη χειροτονία στον τάδε με τον τάδε ως μέντορα. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε. Η Κοινότητα δίνει πλήρη χειροτονία στον τάδε με τον τάδε ως μέντορα. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την πλήρη χειροτονία του τάδε με τον τάδε ως μέντορα, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για δεύτερη φορά λέω αυτό το θέμα - ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε. Η Κοινότητα δίνει πλήρη χειροτονία στον τάδε με τον τάδε ως μέντορα. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την πλήρη χειροτονία του τάδε με τον τάδε ως μέντορα,

αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για τρίτη φορά λέω αυτό το θέμα - ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε. Η Κοινότητα δίνει πλήρη χειροτονία στον τάδε με τον τάδε ως μέντορα. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την πλήρη χειροτονία του τάδε με τον τάδε ως μέντορα, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Ο τάδε έλαβε πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα με τον τάδε ως μέντορα. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

71. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός αμέσως μετά την πλήρη χειροτονία συμπεριφερόταν με ανάρμοστη συμπεριφορά. Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Μην, φίλε, κάνεις τέτοια πράγματα, αυτό δεν επιτρέπεται». Αυτός λέει τα εξής: «Ούτε εγώ ζήτησα από τους σεβασμίους να μου δώσετε πλήρη χειροτονία. Γιατί εσείς μου δώσατε πλήρη χειροτονία χωρίς να ζητηθεί;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται πλήρης χειροτονία σε κάποιον χωρίς να ζητηθεί. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται πλήρης χειροτονία σε κάποιον που το ζήτησε. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να ζητηθεί. Εκείνος ο υποψήφιος για πλήρη χειροτονία, αφού πλησιάσει την Κοινότητα, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού προσκυνήσει τα πόδια των μοναχών, αφού καθίσει οκλάζων, αφού σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να πει έτσι: «Ζητάω, σεβάσμιε κύριε, πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα· ας με σώσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα από συμπόνια». Για δεύτερη φορά πρέπει να ζητηθεί. Για τρίτη φορά πρέπει να ζητηθεί. Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

72. «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε. Ο τάδε ζητάει πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα με τον τάδε ως μέντορα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας δώσει πλήρη χειροτονία στον τάδε με τον τάδε ως μέντορα. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε. Ο τάδε ζητάει πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα με τον τάδε ως μέντορα. Η Κοινότητα δίνει πλήρη χειροτονία στον τάδε με τον τάδε ως μέντορα. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την πλήρη χειροτονία του τάδε με τον τάδε ως μέντορα, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για δεύτερη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ... για τρίτη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ...

«Ο τάδε έλαβε πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα με τον τάδε ως μέντορα. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

73. Εκείνη όμως την περίοδο στη Ρατζάγκαχα υπήρχε σειρά γευμάτων με εξαίσιες τροφές. Τότε σε κάποιον βραχμάνο ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, έχουν ευχάριστη συμπεριφορά, ευχάριστη διαγωγή· αφού φάνε καλή τροφή, κοιμούνται σε κρεβάτια προστατευμένα από τον άνεμο. Γιατί να μην αναχωρήσω για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα;» Τότε εκείνος ο βραχμάνος, αφού πλησίασε τους μοναχούς, ζήτησε την

αναχώρηση. Οι μοναχοί του έδωσαν την αναχώρηση και την πλήρη χειροτονία. Όταν αυτός αναχώρησε, η σειρά γευμάτων τελείωσε. Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Έλα τώρα, φίλε, θα περιφερθούμε για προσφερόμενη τροφή». Αυτός λέει τα εξής: «Εγώ, φίλε, δεν αναχώρησα για αυτόν τον λόγο, για να περιφέρομαι για προσφερόμενη τροφή. Αν μου δώσετε, θα φάω· αν δεν μου δώσετε, θα εγκαταλείψω τη μοναστική κοινότητα». «Εσύ λοιπόν, φίλε, αναχώρησες εξαιτίας της κοιλιάς;» «Ναι, φίλε». Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν ένας μοναχός θα αναχωρούσε σε μια τόσο καλά διδαγμένη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή εξαιτίας της κοιλιάς;» Εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, μοναχέ, αναχώρησες εξαιτίας της κοιλιάς;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... «Πώς λοιπόν εσύ, ανόητε άνθρωπε, θα αναχωρήσεις σε μια τόσο καλά διδαγμένη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή εξαιτίας της κοιλιάς. Αυτό, ανόητε άνθρωπε, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση, ούτε για την αύξηση αυτών που έχουν πεποίθηση»... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, αυτός που δίνει πλήρη χειροτονία να εξηγεί τους τέσσερις πόρους: Η αναχώρηση βασίζεται στο φαγητό από μπουκιές προσφερόμενης τροφής· σε αυτό πρέπει να καταβάλλεις ζήλο για όλη τη ζωή· επιπλέον κέρδος είναι: γεύμα για την Κοινότητα, γεύμα με αφιέρωση, πρόσκληση, γεύμα με κλήρωση, δεκαπενθήμερο, της ημέρας Ουποσάθα, της πρώτης ημέρας της σεληνιακής περιόδου. Η αναχώρηση βασίζεται στον χιτώνα από κουρέλια· σε αυτό πρέπει να καταβάλλεις ζήλο για όλη τη ζωή· επιπλέον κέρδος είναι: λινό, βαμβάκι, μετάξι, μάλλινη κουβέρτα, κανναβένιο, κάνναβη. Η αναχώρηση βασίζεται στο κατάλυμα στη βάση ενός δένδρου· σε αυτό πρέπει να καταβάλλεις ζήλο για όλη τη ζωή· επιπλέον κέρδος είναι: μοναστήρι, μισοσκεπασμένη κατοικία, παλάτι, ανώγι, σπηλιά. Η αναχώρηση βασίζεται στο φάρμακο από ούρα· σε αυτό πρέπει να καταβάλλεις ζήλο για όλη τη ζωή· επιπλέον κέρδος είναι: βουτυρέλαιο, βούτυρο, λάδι, μέλι, μελάσα».

Τέλος της πραγματείας για την αποπομπή.

Τέλος της ενότητας απαγγελίας για τα καθήκοντα προς τον μέντορα, πέμπτη.

Πέμπτη ενότητα απαγγελίας

18. Πραγματεία για τα καθήκοντα προς τον δάσκαλο

74. Εκείνη την περίοδο κάποιος νεαρός μαθητευόμενος, αφού πλησίασε τους μοναχούς, ζήτησε την αναχώρηση. Σε αυτόν οι μοναχοί εξήγησαν εκ των προτέρων τους πόρους. Αυτός λέει τα εξής: «Αν, σεβάσμιε κύριε, μου εξηγούσατε τους πόρους αφού γινόμουν αναχωρητής, θα ευχαριστιόμουν. Τώρα πλέον, σεβάσμιε κύριε, δεν θα αναχωρήσω· οι πόροι μου είναι αποκρουστικοί και αηδιαστικοί». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να εξηγούνται οι πόροι εκ των προτέρων. Όποιος εξηγήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, να εξηγούνται οι πόροι αμέσως μετά την πλήρη χειροτονία.

Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία με ομάδα δύο ή ακόμα και με ομάδα τριών. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται πλήρη χειροτονία με ομάδα λιγότερη από δέκα. Όποιος δώσει πλήρη

χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται πλήρη χειροτονία με ομάδα δέκα ή με ομάδα περισσότερων από δέκα.

75. Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία σε συγκάτοικο μαθητή ακόμα και με ένα έτος ή δύο έτη. Και ο σεβάσμιος Ουπασένα Βανγκανταπούττα, ενός έτους μοναχός, έδωσε πλήρη χειροτονία σε συγκάτοικο μαθητή. Αυτός, αφού ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, δύο ετών μοναχός, παίρνοντας τον συγκάτοικο μαθητή ενός έτους, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Ήταν όμως συνήθεια των Βουδών, των Ευλογημένων, να χαιρετούν τους επισκέπτες μοναχούς. Τότε ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Ουπασένα Βανγκανταπούττα: «Μήπως, μοναχέ, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα, μήπως ήρθες χωρίς κούραση το ταξίδι;» «Είμαστε καλά, Ευλογημένε, τα βγάζουμε πέρα, Ευλογημένε. Χωρίς κούραση, σεβάσμιε κύριε, ήρθαμε το ταξίδι». Οι Τατχάγκατα, ακόμη και γνωρίζοντας, ρωτούν· ακόμη και γνωρίζοντας, δεν ρωτούν· γνωρίζοντας τον κατάλληλο χρόνο, ρωτούν· γνωρίζοντας τον κατάλληλο χρόνο, δεν ρωτούν· οι Τατχάγκατα ρωτούν αυτό που είναι επωφελές· όχι αυτό που είναι ανώφελο. Για το ανώφελο, η γέφυρα έχει καταστραφεί για τους Τατχάγκατα. Με δύο τρόπους οι Βούδες Ευλογημένοι ρωτούν τους μοναχούς - «θα διδάξουμε τη Διδασκαλία ή θα θεσπίσουμε κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές». Τότε ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Ουπασένα Βανγκανταπούττα: «Πόσων ετών μοναχός είσαι εσύ, μοναχέ;» «Δύο ετών είμαι, Ευλογημένε». «Αυτός όμως ο μοναχός πόσων ετών είναι;» «Ενός έτους, Ευλογημένε». «Τι είναι αυτός ο μοναχός για σένα;» «Συγκάτοικος μαθητής μου, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος: «Ακατάλληλο, ανόητε άνθρωπε, απρεπές, ανάρμοστο, ανάρμοστο για ασκητή, ανεπίτρεπτο, δεν πρέπει να γίνει. Πώς λοιπόν εσύ, ανόητε άνθρωπε, που πρέπει να προτρέπεις και να καθοδηγείς από άλλους, φαντάζεσαι ότι θα προτρέπεις και θα καθοδηγείς άλλον. Πολύ γρήγορα εσύ, ανόητε άνθρωπε, επέστρεψες στην πολυτέλεια, δηλαδή στη δημιουργία ομάδας. Αυτό, ανόητε άνθρωπε, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση, ούτε για την αύξηση αυτών που έχουν πεποίθηση»... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται πλήρη χειροτονία από κάποιον με λιγότερο από δέκα έτη. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνει πλήρη χειροτονία αυτός με δέκα έτη ή με περισσότερα από δέκα έτη».

76. Εκείνη την περίοδο μοναχοί - με δέκα έτη ως πρεσβύτεροι, με δέκα έτη ως πρεσβύτεροι - αδαείς και άπειροι έδιναν πλήρη χειροτονία. Φαίνονταν μέντορες αδαείς, συγκάτοικοι μαθητές σοφοί. Φαίνονταν μέντορες άπειροι, συγκάτοικοι μαθητές έμπειροι. Φαίνονταν μέντορες ολιγομαθείς, συγκάτοικοι μαθητές πολυμαθείς. Φαίνονταν μέντορες στερούμενοι σοφίας, συγκάτοικοι μαθητές σοφοί. Και κάποιος που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος, ενώ του μιλούσε ο μέντοράς του σύμφωνα με τη Διδασκαλία, αφού προσήψε κατηγορία στον μέντορά του, μετακινήθηκε σε εκείνο ακριβώς το αιρετικό δόγμα. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν μοναχοί - με δέκα έτη ως πρεσβύτεροι, με δέκα έτη ως πρεσβύτεροι - αδαείς και άπειροι θα δίνουν πλήρη χειροτονία. Φαίνονται μέντορες αδαείς, συγκάτοικοι μαθητές σοφοί· φαίνονται μέντορες άπειροι, συγκάτοικοι μαθητές έμπειροι· φαίνονται μέντορες ολιγομαθείς, συγκάτοικοι μαθητές πολυμαθείς· φαίνονται

μέντορες στερούμενοι σοφίας, συγκάτοικοι μαθητές σοφοί». Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι μοναχοί - με δέκα έτη ως πρεσβύτεροι, με δέκα έτη ως πρεσβύτεροι -αδαιείς και άπειροι έδιναν πλήρη χειροτονία. Φαίνονται μέντορες αδαιείς, συγκάτοικοι μαθητές σοφοί· φαίνονται μέντορες άπειροι, συγκάτοικοι μαθητές έμπειροι· φαίνονται μέντορες ολιγομαθείς, συγκάτοικοι μαθητές πολυμαθείς· φαίνονται μέντορες στερούμενοι σοφίας, συγκάτοικοι μαθητές σοφοί;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... Πώς λοιπόν εκείνοι, μοναχοί, οι ανόητοι άνθρωποι - με δέκα έτη ως πρεσβύτεροι, με δέκα έτη ως πρεσβύτεροι -αδαιείς και άπειροι θα δίνουν πλήρη χειροτονία. Φαίνονται μέντορες αδαιείς, συγκάτοικοι μαθητές σοφοί· φαίνονται μέντορες άπειροι, συγκάτοικοι μαθητές έμπειροι· φαίνονται μέντορες ολιγομαθείς, συγκάτοικοι μαθητές πολυμαθείς· φαίνονται μέντορες στερούμενοι σοφίας, συγκάτοικοι μαθητές σοφοί. Αυτό, μοναχοί, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται πλήρη χειροτονία από αδαή και άπειρο. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνει πλήρη χειροτονία έμπειρος μοναχός, ικανός, με δέκα έτη ή με περισσότερα από δέκα έτη».

77. Εκείνη την περίοδο μοναχοί, όταν οι μέντορές τους είχαν φύγει ή είχαν εγκαταλείψει τη μοναστική κοινότητα ή είχαν πεθάνει ή είχαν μεταπηδήσει σε άλλη αίρεση, χωρίς δάσκαλο, χωρίς να τους δίνονται συμβουλές, χωρίς να τους δίνονται οδηγίες, ακατάλληλα ντυμένοι, ακατάλληλα ενδεδυμένοι, απρεπώς ενδεδυμένοι, περιφέρονταν για προσφερόμενη τροφή· ενώ οι άνθρωποι έτρωγαν, πάνω από την τροφή τους πρόσφεραν το κύπελλό τους, πάνω από τη στερεά τροφή - πάνω από τα γλυκίσματα - πάνω από το πόσιμο νερό πρόσφεραν το κύπελλό τους· αφού ζητούσαν οι ίδιοι καρύκευμα φακής και μαγειρεμένο ρύζι, τα έτρωγαν· και στην τραπεζαρία διέμεναν θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, ακατάλληλα ντυμένοι, ακατάλληλα ενδεδυμένοι, απρεπώς ενδεδυμένοι, θα περιφέρονται για προσφερόμενη τροφή· ενώ οι άνθρωποι τρώνε, πάνω από την τροφή τους θα προσφέρουν το κύπελλό τους, πάνω από τη στερεά τροφή - πάνω από τα γλυκίσματα - πάνω από το πόσιμο νερό θα προσφέρουν το κύπελλό τους· αφού ζητούν οι ίδιοι καρύκευμα φακής και μαγειρεμένο ρύζι, θα τα τρώνε· και στην τραπεζαρία θα διαμένουν θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές, όπως οι βραχμάνοι σε γεύμα βραχμάνων». Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν... κ.λπ... τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί... κ.λπ... «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς:

«Επιτρέπω, μοναχοί, δάσκαλο. Ο δάσκαλος, μοναχοί, θα εδραιώνει νου γιου προς τον μαθητευόμενο, ο μαθητευόμενος θα εδραιώνει νου πατέρα προς τον δάσκαλο. Έτσι αυτοί, ευσεβείς ο ένας προς τον άλλον, με σεβασμό, με κοινό τρόπο ζωής, διαμένοντας, θα φτάσουν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Επιτρέπω, μοναχοί, να κατοικεί κανείς σε εξάρτηση για δέκα έτη, να δίνει καθοδήγηση αυτός με δέκα έτη. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να λαμβάνεται δάσκαλος. Αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού προσκυνήσει τα πόδια, αφού καθίσει οκλάζων, αφού σηκώσει τις ενωμένες

παλάμες, πρέπει να πει έτσι: «Να είσαι ο δάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε· θα κατοικήσω σε εξάρτηση από τον σεβάσμιο· να είσαι ο δάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε· θα κατοικήσω σε εξάρτηση από τον σεβάσμιο· να είσαι ο δάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε· θα κατοικήσω σε εξάρτηση από τον σεβάσμιο». Αν λέγοντας «καλώς» ή «εύκολα» ή «κατάλληλα» ή «πρέπον» ή «επίτευξε με εμπνευσμένο τρόπο» υποδηλώνει με το σώμα, υποδηλώνει με την ομιλία, υποδηλώνει με το σώμα και την ομιλία, ο δάσκαλος έχει ληφθεί· αν δεν υποδηλώνει με το σώμα, δεν υποδηλώνει με την ομιλία, δεν υποδηλώνει με το σώμα και την ομιλία, ο δάσκαλος δεν έχει ληφθεί.

78. «Από τον μαθητευόμενο, μοναχοί, πρέπει να τηρείται ορθή συμπεριφορά προς τον δάσκαλο. Εδώ αυτή είναι η κατάλληλη συμπεριφορά -

«Αφού σηκωθεί νωρίς το πρωί, αφού βγάλει τα σανδάλια, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα πάνω από τον έναν ώμο, πρέπει να δοθεί ξύλινη οδοντόβουρτσα, πρέπει να δοθεί νερό για πλύσιμο προσώπου, πρέπει να ετοιμαστεί κάθισμα. Αν υπάρχει χυλός ρυζιού, αφού πλύνει το δοχείο, πρέπει να προσφερθεί ο χυλός ρυζιού. Αφού δώσει νερό σε αυτόν που ήπια τον χυλό ρυζιού, αφού πάρει το δοχείο, αφού το κρατήσει χαμηλά, αφού το πλύνει καλά χωρίς να το τρίβει, πρέπει να το τακτοποιήσει. Όταν ο δάσκαλος σηκωθεί, πρέπει να μαζευτεί το κάθισμα. Αν εκείνο το μέρος είναι ακάθαρμο, εκείνο το μέρος πρέπει να σκουπιστεί.

«Αν ο δάσκαλος επιθυμεί να μπει στο χωριό, πρέπει να δοθεί ο εσωτερικός χιτώνας, πρέπει να παραληφθεί το εσωτερικό ένδυμα που φοράει, πρέπει να δοθεί η ζώνη, αφού διπλώσει τους διπλούς χιτώνες πρέπει να δοθούν, αφού πλύνει το κύπελλο πρέπει να δοθεί με νερό. Αν ο δάσκαλος επιθυμεί συνοδό μοναχό, αφού φορέσει τον κάτω χιτώνα ολόγυρα καλύπτοντας τους τρεις κύκλους, αφού δέσει τη ζώνη, αφού διπλώσει τους διπλούς χιτώνες και τους φορέσει, αφού δέσει τον κόμπο, αφού πλύνει και πάρει το κύπελλο, πρέπει να είναι συνοδός μοναχός του δασκάλου. Δεν πρέπει να πηγαίνει πολύ μακριά, δεν πρέπει να πηγαίνει πολύ κοντά, πρέπει να δέχεται το κύπελλο και το περιεχόμενό του. Δεν πρέπει να παρεμβάλλει τη συζήτησή του ανάμεσα στον δάσκαλο που μιλά. Ο δάσκαλος που μιλά κοντά σε παράπτωμα πρέπει να αποτρέπεται.

«Κατά την επιστροφή, αφού έρθει πρώτος, πρέπει να ετοιμαστεί κάθισμα, πρέπει να τοποθετηθεί κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στήριγμα ποδιών, αφού πάει να τον προϋπαντήσει πρέπει να δεχθεί το κύπελλο και τους χιτώνες, πρέπει να δοθεί το εσωτερικό ένδυμα που φοράει, πρέπει να παραληφθεί ο εσωτερικός χιτώνας. Αν ο χιτώνας είναι βρεγμένος, πρέπει να στεγνώσει στον ήλιο για λίγο, αλλά δεν πρέπει να αποθηκευτεί ο χιτώνας στη ζέστη. Πρέπει να διπλωθεί ο χιτώνας. Διπλώνοντας τον χιτώνα πρέπει να σηκώσει τη γωνία τέσσερα δάκτυλα και να διπλώσει τον χιτώνα - για να μην υπάρξει τσάκισμα στη μέση. Στη δίπλωση πρέπει να τοποθετηθεί η ζώνη.

«Αν υπάρχει προσφερόμενη τροφή και ο δάσκαλος επιθυμεί να φάει, αφού δώσει νερό, πρέπει να προσφερθεί η προσφερόμενη τροφή. Ο δάσκαλος πρέπει να ερωτηθεί για πόσιμο νερό. Αφού δώσει νερό σε αυτόν που τελείωσε να τρώει, αφού πάρει το κύπελλο, αφού το κρατήσει χαμηλά, αφού το πλύνει καλά χωρίς να το τρίβει, αφού το στραγγίσει, πρέπει να στεγνώσει στον ήλιο για λίγο, αλλά δεν πρέπει να αποθηκευτεί το κύπελλο στη ζέστη. Πρέπει να εναποτεθούν το κύπελλο και οι χιτώνες. Εναποθέτοντας το κύπελλο, αφού πιάσει το κύπελλο με το ένα χέρι, αφού αγγίξει με

το άλλο χέρι κάτω από το κρεβάτι ή κάτω από την καρέκλα, πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο. Και δεν πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο σε γυμνό έδαφος. Εναποθέτοντας τον χιτώννα, αφού πιάσει τον χιτώννα με το ένα χέρι, αφού σκουπίσει με το άλλο χέρι το καλάμι μπαμπού για χιτώννες ή το σχοινί για χιτώννες, αφού κάνει την άκρη από μακριά και τη δίπλωση από κοντά, πρέπει να εναποτεθεί ο χιτώννας. Όταν ο δάσκαλος σηκωθεί, πρέπει να μαζευτεί το κάθισμα, πρέπει να τακτοποιηθούν το νερό για το πλύσιμο των ποδιών, το υποπόδιο και το στήριγμα ποδιών. Αν εκείνο το μέρος είναι ακάθαρτο, εκείνο το μέρος πρέπει να σκουπιστεί.

«Αν ο δάσκαλος επιθυμεί να κάνει μπάνιο, πρέπει να ετοιμαστεί το μπάνιο. Αν έχει ανάγκη από κρύο, πρέπει να ετοιμαστεί κρύο. Αν έχει ανάγκη από ζεστό, πρέπει να ετοιμαστεί ζεστό.

Αν ο δάσκαλος επιθυμεί να μπει στο ατμόλουτρο, πρέπει να ζυμωθεί η σκόνη για μπάνιο, πρέπει να βραχεί ο πηλός, αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και πάει πίσω πίσω από τον δάσκαλο, αφού δώσει την καρέκλα ατμόλουτρου και δεχτεί τον χιτώννα, πρέπει να τον αφήσει στο πλάι· πρέπει να δοθεί η σκόνη για μπάνιο, πρέπει να δοθεί ο πηλός. Αν μπορεί, πρέπει να μπει στο ατμόλουτρο. Αυτός που μπαίνει στο ατμόλουτρο, αφού αλείψει το πρόσωπο με πηλό και καλύψει μπροστά και πίσω, πρέπει να μπει στο ατμόλουτρο. Δεν πρέπει να κάθεσαι σπρώχνοντας τους πρεσβύτερους μοναχούς. Δεν πρέπει να εμποδίζονται οι νέοι μοναχοί από το κάθισμα. Στο ατμόλουτρο πρέπει να γίνει τρίψιμο στον δάσκαλο. Αυτός που βγαίνει από το ατμόλουτρο, αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και καλύψει μπροστά και πίσω, πρέπει να βγει από το ατμόλουτρο.

Και στο νερό πρέπει να γίνει τρίψιμο στον δάσκαλο. Αυτός που έκανε μπάνιο, αφού βγει πρώτος και στεγνώσει το σώμα του και ντυθεί, πρέπει να σκουπίσει το νερό από το σώμα του δασκάλου· πρέπει να δοθεί ο εσωτερικός χιτώννας, πρέπει να δοθεί ο διπλός χιτώννας· αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και έρθει πρώτος, πρέπει να ετοιμάσει κάθισμα· πρέπει να τοποθετήσει κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στήριγμα ποδιών. Ο δάσκαλος πρέπει να ερωτηθεί για πόσιμο νερό. Αν επιθυμεί να του απαγγελθεί, πρέπει να του απαγγελθεί. Αν επιθυμεί να ρωτήσει, πρέπει να ρωτηθεί.

Στο μοναστήρι όπου διαμένει ο δάσκαλος, αν εκείνο το μοναστήρι είναι ακάθαρτο, αν μπορεί, πρέπει να καθαριστεί. Αυτός που καθαρίζει το μοναστήρι, πρώτα αφού βγάλει το κύπελλο και τους χιτώννες, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει το ύφασμα καθίσματος, πρέπει να το αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει το στρώμα και το μαξιλάρι, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι· αφού χαμηλώσει το κρεβάτι, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού το βγάλει, πρέπει να το αφήσει στο πλάι· αφού χαμηλώσει την καρέκλα, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού τη βγάλει, πρέπει να την αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει τα στηρίγματα κρεβατιού, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει το πτυελοδοχείο, πρέπει να το αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει τη σανίδα στήριξης πλάτης, πρέπει να την αφήσει στο πλάι· αφού σημειώσει το δαπέδωμα όπως ήταν τοποθετημένο και το βγάλει, πρέπει να το αφήσει στο πλάι. Αν υπάρχει ιστός αράχνης στο μοναστήρι, πρέπει πρώτα να αφαιρεθεί από το δικτυωτό ύφασμα· πρέπει να σκουπιστούν τα παράθυρα και οι γωνίες. Αν ο τοίχος με επίστρωση κόκκινης κιμωλίας είναι μουχλιασμένος, αφού βρέξει και στύψει ένα κομμάτι ύφασμα, πρέπει να σκουπιστεί. Αν το έδαφος με μαύρο χρώμα είναι

μουχλιασμένο, αφού βρέξει και στύψει ένα κομμάτι ύφασμα, πρέπει να σκουπιστεί. Αν το έδαφος είναι ακατέργαστο, αφού ραντιστεί με νερό, πρέπει να σκουπιστεί - για να μη βλαφτεί το μοναστήρι από τη σκόνη. Αφού μαζέψει τα απορρίμματα, πρέπει να τα πετάξει στο πλάι.

Αφού στεγνώσει στον ήλιο το δαπέδωμα, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο τα στηρίγματα κρεβατιού, αφού τα σκουπίσει και τα μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθούν στη θέση τους. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το κρεβάτι, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει, αφού το χαμηλώσει, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο την καρέκλα, αφού την καθαρίσει, αφού την τινάξει, αφού τη χαμηλώσει, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού τη μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το στρώμα και το μαξιλάρι, αφού τα καθαρίσει, αφού τα τινάξει και τα μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθούν όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το ύφασμα καθίσματος, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το πτυελοδοχείο, αφού το σκουπίσει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί στη θέση του. Αφού στεγνώσει στον ήλιο τη σανίδα στήριξης πλάτης, αφού τη σκουπίσει και τη μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί στη θέση της. Πρέπει να εναποτεθούν το κύπελλο και οι χιτώνες. Εναποθέτοντας το κύπελλο, αφού πιάσει το κύπελλο με το ένα χέρι, αφού αγγίξει με το άλλο χέρι κάτω από το κρεβάτι ή κάτω από την καρέκλα, πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο. Και δεν πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο σε γυμνό έδαφος. Εναποθέτοντας τον χιτώνα, αφού πιάσει τον χιτώνα με το ένα χέρι, αφού σκουπίσει με το άλλο χέρι το καλάμι μπαμπού για χιτώνες ή το σχοινί για χιτώνες, αφού κάνει την άκρη από μακριά και τη δίπλωση από κοντά, πρέπει να εναποτεθεί ο χιτώνας.

«Αν φυσούν ανατολικοί άνεμοι με σκόνη, τα ανατολικά παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν δυτικοί άνεμοι με σκόνη, τα δυτικά παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν βόρειοι άνεμοι με σκόνη, τα βόρεια παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν νότιοι άνεμοι με σκόνη, τα νότια παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν είναι κρύα εποχή, την ημέρα τα παράθυρα πρέπει να ανοίγονται, τη νύχτα πρέπει να κλείνονται. Αν είναι ζεστή εποχή, την ημέρα τα παράθυρα πρέπει να κλείνονται, τη νύχτα πρέπει να ανοίγονται.

«Αν το κελί διαμονής είναι ακάθαρτο, το κελί διαμονής πρέπει να σκουπιστεί. Αν το πρόπυλο είναι ακάθαρτο, το πρόπυλο πρέπει να σκουπιστεί. Αν η αίθουσα συνάθροισης είναι ακάθαρτη, η αίθουσα συνάθροισης πρέπει να σκουπιστεί. Αν η αίθουσα για φωτιά είναι ακάθαρτη, η αίθουσα για φωτιά πρέπει να σκουπιστεί. Αν το αποχωρητήριο είναι ακάθαρτο, το αποχωρητήριο πρέπει να σκουπιστεί. Αν δεν υπάρχει πόσιμο νερό, πρέπει να τοποθετηθεί πόσιμο νερό. Αν δεν υπάρχει νερό για πλύσιμο, πρέπει να τοποθετηθεί νερό για πλύσιμο. Αν δεν υπάρχει νερό στο δοχείο πλύσης, πρέπει να ρίχνεται νερό στο δοχείο πλύσης.

«Αν στον δάσκαλο έχει εγερθεί δυσαρέσκεια, ο μαθητευόμενος πρέπει να τον αποσύρει ή να φροντίσει να αποσυρθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν στον δάσκαλο έχει εγερθεί τύψη, ο μαθητευόμενος πρέπει να τη διαλύσει ή να φροντίσει να διαλυθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία.

Αν στον δάσκαλο έχει εγερθεί λανθασμένη άποψη, ο μαθητευόμενος πρέπει να την απομακρύνει ή να φροντίσει να απομακρυνθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν ο δάσκαλος έχει διαπράξει σοβαρό παράπτωμα και είναι άξιος περιόδου συμμόρφωσης, ο μαθητευόμενος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα δώσει στον δάσκαλο περίοδο συμμόρφωσης. Αν ο δάσκαλος είναι άξιος επαναφοράς στην αρχή, ο μαθητευόμενος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα επαναφέρει τον δάσκαλο στην αρχή. Αν ο δάσκαλος είναι άξιος μετάνοιας, ο μαθητευόμενος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα δώσει στον δάσκαλο μετάνοια. Αν ο δάσκαλος είναι άξιος αποκατάστασης, ο μαθητευόμενος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα αποκαταστήσει τον δάσκαλο. Αν η Κοινότητα επιθυμεί να κάνει νομική πράξη στον δάσκαλο, είτε επίπληξη είτε καθοδήγηση είτε εξορία είτε συμφιλίωση είτε αναστολή, ο μαθητευόμενος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα δεν θα κάνει τη νομική πράξη στον δάσκαλο ή θα τη μεταθέσει σε ελαφρύτερη. Ή αν του έχει γίνει από την Κοινότητα νομική πράξη, είτε επίπληξη είτε καθοδήγηση είτε εξορία είτε συμφιλίωση είτε αναστολή, ο μαθητευόμενος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε ο δάσκαλος θα συμπεριφερθεί κατάλληλα, θα υποταχθεί, θα επανορθώσει, και η Κοινότητα θα ανακαλέσει εκείνη τη νομική πράξη.

«Αν ο χιτώνας του δασκάλου πρέπει να πλυθεί, ο μαθητευόμενος πρέπει να τον πλύνει, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα πλυθεί ο χιτώνας του δασκάλου. Αν ο χιτώνας του δασκάλου πρέπει να φτιαχτεί, ο μαθητευόμενος πρέπει να τον φτιάξει, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα φτιαχτεί ο χιτώνας του δασκάλου. Αν η βαφή του δασκάλου πρέπει να βραστεί, ο μαθητευόμενος πρέπει να τη βράσει, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα βραστεί η βαφή του δασκάλου. Αν ο χιτώνας του δασκάλου πρέπει να βαφτεί, ο μαθητευόμενος πρέπει να τον βάψει, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα βαφτεί ο χιτώνας του δασκάλου. Αυτός που βάφει τον χιτώνα πρέπει να τον βάφει γυρίζοντάς τον καλά επανειλημμένα, και δεν πρέπει να φύγει ενώ η βαφή δεν έχει σταματήσει να στάζει.

«Χωρίς άδεια του δασκάλου δεν πρέπει να δίνεται κύπελλο σε κάποιον, δεν πρέπει να γίνεται δεκτό κύπελλο από κάποιον· δεν πρέπει να δίνεται χιτώνας σε κάποιον· δεν πρέπει να γίνεται δεκτός χιτώνας από κάποιον· δεν πρέπει να δίνεται αναγκαίο είδος σε κάποιον· δεν πρέπει να γίνεται δεκτό αναγκαίο είδος από κάποιον· δεν πρέπει να κόβονται τα μαλλιά κάποιου· δεν πρέπει να ζητείται από κάποιον να κόψει τα μαλλιά· δεν πρέπει να γίνεται τρίψιμο σε κάποιον· δεν πρέπει να ζητείται από κάποιον να κάνει τρίψιμο· δεν πρέπει να γίνεται υπηρεσία σε κάποιον· δεν πρέπει να ζητείται από κάποιον να κάνει υπηρεσία· δεν πρέπει να είναι κανείς συνοδός μοναχός κάποιου· δεν πρέπει να λαμβάνεται κάποιος ως συνοδός μοναχός· δεν πρέπει να φέρνεται προσφερόμενη τροφή σε κάποιον· δεν πρέπει να ζητείται από κάποιον να φέρει προσφερόμενη τροφή. Χωρίς άδεια του δασκάλου δεν πρέπει να εισέρχεται κανείς στο χωριό, δεν πρέπει να πηγαίνει κανείς στο νεκροταφείο, δεν πρέπει να φεύγει κανείς σε άλλη κατεύθυνση. Αν ο δάσκαλος είναι άρρωστος, πρέπει να τον συμπαραστέκεται για όλη τη ζωή, πρέπει να περιμένει την ανάρρωσή του».

Τέλος των καθηκόντων προς τον δάσκαλο.

19. Πραγματεία για τα καθήκοντα του μαθητευόμενου

79. «Από τον δάσκαλο, μοναχοί, πρέπει να τηρείται ορθή συμπεριφορά προς τον μαθητευόμενο. Εδώ αυτή είναι η κατάλληλη συμπεριφορά -

«Από τον δάσκαλο, μοναχοί, ο μαθητευόμενος πρέπει να υποστηρίζεται, να βοηθιέται με απαγγελία, με ανάκριση, με νουθεσία, με παραίνεση. Αν ο δάσκαλος έχει κύπελλο και ο μαθητευόμενος δεν έχει κύπελλο, από τον δάσκαλο πρέπει να δοθεί κύπελλο στον μαθητευόμενο, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα αποκτήσει κύπελλο ο μαθητευόμενος. Αν ο δάσκαλος έχει χιτώνα και ο μαθητευόμενος δεν έχει χιτώνα, από τον δάσκαλο πρέπει να δοθεί χιτώνας στον μαθητευόμενο, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα αποκτήσει χιτώνα ο μαθητευόμενος. Αν ο δάσκαλος έχει αναγκαίο είδος και ο μαθητευόμενος δεν έχει αναγκαίο είδος, από τον δάσκαλο πρέπει να δοθεί αναγκαίο είδος στον μαθητευόμενο, ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα αποκτήσει αναγκαίο είδος ο μαθητευόμενος.

«Αν ο μαθητευόμενος είναι άρρωστος, αφού σηκωθεί νωρίς το πρωί, πρέπει να δοθεί ξύλινη οδοντόβουρτσα, πρέπει να δοθεί νερό για πλύσιμο προσώπου, πρέπει να ετοιμαστεί κάθισμα. Αν υπάρχει χυλός ρυζιού, αφού πλύνει το δοχείο, πρέπει να προσφερθεί ο χυλός ρυζιού. Αφού δώσει νερό σε αυτόν που ήπια τον χυλό ρυζιού, αφού πάρει το δοχείο, αφού το κρατήσει χαμηλά, αφού το πλύνει καλά χωρίς να το τρίβει, πρέπει να το τακτοποιήσει. Όταν ο μαθητευόμενος σηκωθεί, πρέπει να μαζευτεί το κάθισμα. Αν εκείνο το μέρος είναι ακάθαρμο, εκείνο το μέρος πρέπει να σκουπιστεί.

«Αν ο μαθητευόμενος επιθυμεί να μπει στο χωριό, πρέπει να δοθεί ο εσωτερικός χιτώνας, πρέπει να παραληφθεί το εσωτερικό ένδυμα που φοράει, πρέπει να δοθεί η ζώνη, αφού διπλώσει τους διπλούς χιτώνες πρέπει να δοθούν, αφού πλύνει το κύπελλο πρέπει να δοθεί με νερό.

«Σκεπτόμενος ότι τόσο μακριά θα επιστρέψει, πρέπει να ετοιμαστεί κάθισμα, πρέπει να τοποθετηθεί κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στήριγμα ποδιών, αφού πάει να τον προϋπαντήσει πρέπει να δεχθεί το κύπελλο και τους χιτώνες, πρέπει να δοθεί το εσωτερικό ένδυμα που φοράει, πρέπει να παραληφθεί ο εσωτερικός χιτώνας. Αν ο χιτώνας είναι βρεγμένος, πρέπει να στεγνώσει στον ήλιο για λίγο, αλλά δεν πρέπει να αποθηκευτεί ο χιτώνας στη ζέστη. Πρέπει να διπλωθεί ο χιτώνας. Διπλώνοντας τον χιτώνα πρέπει να σηκώσει τη γωνία τέσσερα δάκτυλα και να διπλώσει τον χιτώνα - για να μην υπάρξει τσάκισμα στη μέση. Στη δίπλωση πρέπει να τοποθετηθεί η ζώνη.

«Αν υπάρχει προσφερόμενη τροφή και ο μαθητευόμενος επιθυμεί να φάει, αφού δώσει νερό, πρέπει να προσφερθεί η προσφερόμενη τροφή. Ο μαθητευόμενος πρέπει να ερωτηθεί για πόσιμο νερό. Αφού δώσει νερό σε αυτόν που τελείωσε να τρώει, αφού πάρει το κύπελλο, αφού το κρατήσει χαμηλά, αφού το πλύνει καλά χωρίς να το τρίβει, αφού το στραγγίσει, πρέπει να στεγνώσει στον ήλιο για λίγο, αλλά δεν πρέπει να αποθηκευτεί το κύπελλο στη ζέστη. Πρέπει να εναποτεθούν το κύπελλο και οι χιτώνες. Εναποθέτοντας το κύπελλο, αφού πιάσει το κύπελλο με το ένα χέρι, αφού αγγίξει με το άλλο χέρι κάτω από το κρεβάτι ή κάτω από την καρέκλα, πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο. Και δεν πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο σε γυμνό έδαφος. Εναποθέτοντας τον χιτώνα, αφού πιάσει τον χιτώνα με το ένα χέρι, αφού σκουπίσει με το άλλο χέρι το καλάμι μπαμπού για χιτώνες ή το σχοινί για χιτώνες, αφού κάνει την άκρη από μακριά και τη δίπλωση από κοντά, πρέπει να εναποτεθεί ο χιτώνας.

Όταν ο μαθητευόμενος σηκωθεί, πρέπει να μαζευτεί το κάθισμα, πρέπει να τακτοποιηθούν το νερό για το πλύσιμο των ποδιών, το υποπόδιο και το στήριγμα ποδιών. Αν εκείνο το μέρος είναι ακάθατο, εκείνο το μέρος πρέπει να σκουπιστεί.

«Αν ο μαθητευόμενος επιθυμεί να κάνει μπάνιο, πρέπει να ετοιμαστεί το μπάνιο. Αν έχει ανάγκη από κρύο, πρέπει να ετοιμαστεί κρύο. Αν έχει ανάγκη από ζεστό, πρέπει να ετοιμαστεί ζεστό.

«Αν ο μαθητευόμενος επιθυμεί να μπει στο ατμόλουτρο, πρέπει να ζυμωθεί η σκόνη για μπάνιο, πρέπει να βραχεί ο πηλός, αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και πάει, αφού δώσει την καρέκλα ατμόλουτρου και δεχτεί τον χιτώνα, πρέπει να τον αφήσει στο πλάι· πρέπει να δοθεί η σκόνη για μπάνιο, πρέπει να δοθεί ο πηλός. Αν μπορεί, πρέπει να μπει στο ατμόλουτρο. Αυτός που μπαίνει στο ατμόλουτρο, αφού αλείψει το πρόσωπο με πηλό και καλύψει μπροστά και πίσω, πρέπει να μπει στο ατμόλουτρο. Δεν πρέπει να κάθεται σπρώχνοντας τους πρεσβύτερους μοναχούς, δεν πρέπει να εμποδίζονται οι νέοι μοναχοί από το κάθισμα. Στο ατμόλουτρο πρέπει να γίνει τρίψιμο στον μαθητευόμενο. Αυτός που βγαίνει από το ατμόλουτρο, αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και καλύψει μπροστά και πίσω, πρέπει να βγει από το ατμόλουτρο.

«Και στο νερό πρέπει να γίνει τρίψιμο στον μαθητευόμενο. Αυτός που έκανε μπάνιο, αφού βγει πρώτος και στεγνώσει το σώμα του και ντυθεί, πρέπει να σκουπίσει το νερό από το σώμα του μαθητευόμενου· πρέπει να δοθεί ο εσωτερικός χιτώνας, πρέπει να δοθεί ο διπλός χιτώνας· αφού πάρει την καρέκλα ατμόλουτρου και έρθει πρώτος, πρέπει να ετοιμάσει κάθισμα· πρέπει να τοποθετήσει κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στήριγμα ποδιών. Ο μαθητευόμενος πρέπει να ερωτηθεί για πόσιμο νερό.

«Στο μοναστήρι όπου διαμένει ο μαθητευόμενος, αν εκείνο το μοναστήρι είναι ακάθατο, αν μπορεί, πρέπει να καθαριστεί. Αυτός που καθαρίζει το μοναστήρι, πρώτα αφού βγάλει το κύπελλο και τους χιτώνες, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει το ύφασμα καθίσματος, πρέπει να το αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει το στρώμα και το μαξιλάρι, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι· αφού χαμηλώσει το κρεβάτι, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού το βγάλει, πρέπει να το αφήσει στο πλάι· αφού χαμηλώσει την καρέκλα, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού τη βγάλει, πρέπει να την αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει τα στηρίγματα κρεβατιού, πρέπει να τα αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει το πτυελοδοχείο, πρέπει να το αφήσει στο πλάι· αφού βγάλει τη σανίδα στήριξης πλάτης, πρέπει να την αφήσει στο πλάι· αφού σημειώσει το δαπέδωμα όπως ήταν τοποθετημένο και το βγάλει, πρέπει να το αφήσει στο πλάι. Αν υπάρχει ιστός αράχνης στο μοναστήρι, πρέπει πρώτα να αφαιρεθεί από το δικτυωτό ύφασμα· πρέπει να σκουπιστούν τα παράθυρα και οι γωνίες. Αν ο τοίχος με επίστρωση κόκκινης κιμωλίας είναι μουχλιασμένος, αφού βρέξει και στύψει ένα κομμάτι ύφασμα, πρέπει να σκουπιστεί. Αν το έδαφος με μαύρο χρώμα είναι μουχλιασμένο, αφού βρέξει και στύψει ένα κομμάτι ύφασμα, πρέπει να σκουπιστεί. Αν το έδαφος είναι ακατέργαστο, αφού ραντιστεί με νερό, πρέπει να σκουπιστεί - για να μη βλαφτεί το μοναστήρι από τη σκόνη. Αφού μαζέψει τα απορρίμματα, πρέπει να τα πετάξει στο πλάι.

Αφού στεγνώσει στον ήλιο το δαπέδωμα, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο τα στηρίγματα κρεβατιού, αφού τα σκουπίσει και τα μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθούν στη θέση τους. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το κρεβάτι, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει, αφού το χαμηλώσει, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο την καρέκλα, αφού την καθαρίσει, αφού την τινάξει, αφού τη χαμηλώσει, προσεκτικά χωρίς να τρίβει στο έδαφος, χωρίς να χτυπά τη θύρα και τον παραστάτη, αφού τη μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το στρώμα και το μαξιλάρι, αφού τα καθαρίσει, αφού τα τινάξει και τα μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθούν όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το ύφασμα καθίσματος, αφού το καθαρίσει, αφού το τινάξει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί όπως ήταν. Αφού στεγνώσει στον ήλιο το πτυελοδοχείο, αφού το σκουπίσει και το μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί στη θέση του. Αφού στεγνώσει στον ήλιο τη σανίδα στήριξης πλάτης, αφού τη σκουπίσει και τη μεταφέρει μέσα, πρέπει να τοποθετηθεί στη θέση της. Πρέπει να εναποτεθούν το κύπελλο και οι χιτώνες. Εναποθέτοντας το κύπελλο, αφού πιάσει το κύπελλο με το ένα χέρι, αφού αγγίξει με το άλλο χέρι κάτω από το κρεβάτι ή κάτω από την καρέκλα, πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο. Και δεν πρέπει να εναποτεθεί το κύπελλο σε γυμνό έδαφος. Εναποθέτοντας τον χιτώνα, αφού πιάσει τον χιτώνα με το ένα χέρι, αφού σκουπίσει με το άλλο χέρι το καλάμι μπαμπού για χιτώνες ή το σχοινί για χιτώνες, αφού κάνει την άκρη από μακριά και τη δίπλωση από κοντά, πρέπει να εναποτεθεί ο χιτώνας.

«Αν φυσούν ανατολικοί άνεμοι με σκόνη, τα ανατολικά παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν δυτικοί άνεμοι με σκόνη, τα δυτικά παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν βόρειοι άνεμοι με σκόνη, τα βόρεια παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν φυσούν νότιοι άνεμοι με σκόνη, τα νότια παράθυρα πρέπει να κλείνονται. Αν είναι κρύα εποχή, την ημέρα τα παράθυρα πρέπει να ανοίγονται, τη νύχτα πρέπει να κλείνονται. Αν είναι ζεστή εποχή, την ημέρα τα παράθυρα πρέπει να κλείνονται, τη νύχτα πρέπει να ανοίγονται.

«Αν το κελί διαμονής είναι ακάθαρτο, το κελί διαμονής πρέπει να σκουπιστεί. Αν το πρόπυλο είναι ακάθαρτο, το πρόπυλο πρέπει να σκουπιστεί. Αν η αίθουσα συνάθροισης είναι ακάθαρτη, η αίθουσα συνάθροισης πρέπει να σκουπιστεί. Αν η αίθουσα για φωτιά είναι ακάθαρτη, η αίθουσα για φωτιά πρέπει να σκουπιστεί. Αν το αποχωρητήριο είναι ακάθαρτο, το αποχωρητήριο πρέπει να σκουπιστεί. Αν δεν υπάρχει πόσιμο νερό, πρέπει να τοποθετηθεί πόσιμο νερό. Αν δεν υπάρχει νερό για πλύσιμο, πρέπει να τοποθετηθεί νερό για πλύσιμο. Αν δεν υπάρχει νερό στο δοχείο πλύσης, πρέπει να ρίχνεται νερό στο δοχείο πλύσης.

«Αν στον μαθητευόμενο έχει εγερθεί δυσαρέσκεια, ο δάσκαλος πρέπει να τον αποσύρει ή να φροντίσει να αποσυρθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν στον μαθητευόμενο έχει εγερθεί τύψη, ο δάσκαλος πρέπει να τη διαλύσει ή να φροντίσει να διαλυθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν στον μαθητευόμενο έχει εγερθεί λανθασμένη άποψη, ο δάσκαλος πρέπει να την απομακρύνει ή να φροντίσει να απομακρυνθεί, ή πρέπει να του γίνει ομιλία για τη Διδασκαλία. Αν ο μαθητευόμενος έχει διαπράξει σοβαρό παράπτωμα και είναι άξιος περιόδου συμμόρφωσης, ο δάσκαλος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα

δώσει στον μαθητευόμενο περίοδο συμμόρφωσης. Αν ο μαθητευόμενος είναι άξιος επαναφοράς στην αρχή, ο δάσκαλος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα επαναφέρει τον μαθητευόμενο στην αρχή. Αν ο μαθητευόμενος είναι άξιος μετάνοιας, ο δάσκαλος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα δώσει στον μαθητευόμενο μετάνοια. Αν ο μαθητευόμενος είναι άξιος αποκατάστασης, ο δάσκαλος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα θα αποκαταστήσει τον μαθητευόμενο. Αν η Κοινότητα επιθυμεί να κάνει νομική πράξη στον μαθητευόμενο, είτε επίπληξη είτε καθοδήγηση είτε εξορία είτε συμφιλίωση είτε αναστολή, ο δάσκαλος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε η Κοινότητα δεν θα κάνει τη νομική πράξη στον μαθητευόμενο ή θα τη μεταθέσει σε ελαφρύτερη. Ή αν του έχει γίνει από την Κοινότητα νομική πράξη, είτε επίπληξη είτε καθοδήγηση είτε εξορία είτε συμφιλίωση είτε αναστολή, ο δάσκαλος πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε ο μαθητευόμενος θα συμπεριφερθεί κατάλληλα, θα υποταχθεί, θα επανορθώσει, και η Κοινότητα θα ανακαλέσει εκείνη τη νομική πράξη.

«Αν ο χιτώνας του μαθητευόμενου πρέπει να πλυθεί, ο δάσκαλος πρέπει να του πει - 'Έτσι να τον πλύνεις', ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα πλυθεί ο χιτώνας του μαθητευόμενου. Αν ο χιτώνας του μαθητευόμενου πρέπει να φτιαχτεί, ο δάσκαλος πρέπει να του πει - 'Έτσι να τον φτιάξεις', ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα φτιαχτεί ο χιτώνας του μαθητευόμενου. Αν η βαφή του μαθητευόμενου πρέπει να βραστεί, ο δάσκαλος πρέπει να του πει - 'Έτσι να τη βράσεις', ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα βραστεί η βαφή του μαθητευόμενου. Αν ο χιτώνας του μαθητευόμενου πρέπει να βαφτεί, ο δάσκαλος πρέπει να του πει - 'Έτσι να τον βάψεις', ή πρέπει να φροντίσει - πώς άραγε θα βαφτεί ο χιτώνας του μαθητευόμενου. Αυτός που βάφει τον χιτώνα πρέπει να τον βάφει γυρίζοντάς τον καλά επανειλημμένα, και δεν πρέπει να φύγει ενώ η βαφή δεν έχει σταματήσει να στάζει. Αν ο μαθητευόμενος είναι άρρωστος, πρέπει να τον συμπαραστέκεται για όλη τη ζωή, πρέπει να περιμένει την ανάρρωσή του».

Τέλος των καθηκόντων του μαθητευόμενου.

Έκτη ενότητα απαγγελίας.

20. Η αποπομπή και η συγχώρηση

80. Εκείνη την περίοδο οι μαθητευόμενοι δεν συμπεριφέρονταν κατάλληλα προς τους δασκάλους... κ.λπ... ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Δεν πρέπει, μοναχοί, από τον μαθητευόμενο να μην τηρείται ορθή συμπεριφορά προς τον δάσκαλο. Όποιος δεν συμπεριφέρεται κατάλληλα, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης». Ούτε έτσι συμπεριφέρονταν κατάλληλα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Επιτρέπω, μοναχοί, να αποβάλλεται αυτός που δεν συμπεριφέρεται κατάλληλα. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να αποβάλλεται - λέγοντας «σε αποβάλλω» ή «μην επιστρέφεις εδώ» ή «βγάλε έξω το κύπελλο και τους χιτώνες σου» ή «δεν πρέπει να με συμπαραστέκεσαι». Αν υποδηλώνει με το σώμα, υποδηλώνει με την ομιλία, υποδηλώνει με το σώμα και την ομιλία, ο μαθητευόμενος έχει αποβληθεί· αν δεν υποδηλώνει με το σώμα, δεν υποδηλώνει με την ομιλία, δεν υποδηλώνει με το σώμα και την ομιλία, ο μαθητευόμενος δεν έχει αποβληθεί».

Εκείνη την περίοδο οι μαθητευόμενοι που είχαν αποβληθεί δεν ζητούσαν συγχώρεση. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να ζητούν συγχώρεση». Ούτε έτσι ζητούσαν συγχώρεση. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, από αυτόν που έχει αποβληθεί να μην ζητείται συγχώρεση. Όποιος δεν ζητήσει συγχώρεση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο οι δάσκαλοι, όταν τους ζητούνταν συγχώρεση, δεν συγχωρούσαν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να συγχωρούν». Ούτε έτσι συγχωρούσαν. Οι μαθητευόμενοι και έφευγαν και εγκατέλειπαν τη μοναστική κοινότητα και μετέβαιναν στους αιρετικούς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, από αυτόν από τον οποίο ζητείται συγχώρεση να μην συγχωρεί. Όποιος δεν συγχωρήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο οι δάσκαλοι απέβαλλαν αυτόν που συμπεριφερόταν κατάλληλα, και δεν απέβαλλαν αυτόν που δεν συμπεριφερόταν κατάλληλα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να αποβάλλεται αυτός που συμπεριφέρεται κατάλληλα. Όποιος αποβάλει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Και, μοναχοί, αυτός που δεν συμπεριφέρεται κατάλληλα δεν πρέπει να μην αποβάλλεται. Όποιος δεν αποβάλει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

81. «Ένας μαθητευόμενος, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες πρέπει να αποβληθεί. Δεν υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον δάσκαλο, δεν υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, δεν υπάρχει υπερβολική ντροπή, δεν υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, δεν υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο μαθητευόμενος πρέπει να αποβληθεί.

«Ένας μαθητευόμενος, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες δεν πρέπει να αποβληθεί. Υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον δάσκαλο, υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, υπάρχει υπερβολική ντροπή, υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο μαθητευόμενος δεν πρέπει να αποβληθεί.

«Ένας μαθητευόμενος, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες είναι κατάλληλος να αποβληθεί. Δεν υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον δάσκαλο, δεν υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, δεν υπάρχει υπερβολική ντροπή, δεν υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, δεν υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο μαθητευόμενος είναι κατάλληλος να αποβληθεί.

«Ένας μαθητευόμενος, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες δεν είναι κατάλληλος να αποβληθεί. Υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον δάσκαλο, υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, υπάρχει υπερβολική ντροπή, υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο μαθητευόμενος δεν είναι κατάλληλος να αποβληθεί.

«Ο δάσκαλος, μοναχοί, που δεν αποβάλλει μαθητευόμενο προικισμένο με πέντε ιδιότητες διαπράττει παράβαση, ενώ αποβάλλοντάς τον δεν διαπράττει παράβαση. Δεν υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον δάσκαλο, δεν υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, δεν υπάρχει υπερβολική ντροπή, δεν υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, δεν

υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ο δάσκαλος που δεν αποβάλλει προικισμένο μαθητευόμενο διαπράττει παράβαση, ενώ αποβάλλοντάς τον δεν διαπράττει παράβαση.

«Ο δάσκαλος, μοναχοί, που αποβάλλει μαθητευόμενο προικισμένο με πέντε ιδιότητες διαπράττει παράβαση, ενώ μη αποβάλλοντάς τον δεν διαπράττει παράβαση. Υπάρχει υπερβολική αγάπη προς τον δάσκαλο, υπάρχει υπερβολική πεποίθηση, υπάρχει υπερβολική ντροπή, υπάρχει υπερβολικός σεβασμός, υπάρχει υπερβολική διαλογιστική ανάπτυξη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ο δάσκαλος που αποβάλλει προικισμένο μαθητευόμενο διαπράττει παράβαση, ενώ μη αποβάλλοντάς τον δεν διαπράττει παράβαση».

Τέλος της αποπομπής και της συγχώρησης.

21. Η υπόθεση του αδαούς και άπειρου

82. Εκείνη την περίοδο μοναχοί, λέγοντας «από δέκα έτη ως πρεσβύτερος, από δέκα έτη ως πρεσβύτερος», αδαείς και άπειροι έδιναν καθοδήγηση. Φαίνονταν δάσκαλοι αδαείς, μαθητευόμενοι σοφοί. Φαίνονταν δάσκαλοι άπειροι, μαθητευόμενοι έμπειροι. Φαίνονταν δάσκαλοι ολιγομαθείς, μαθητευόμενοι πολυμαθείς. Φαίνονταν δάσκαλοι στερούμενοι σοφίας, μαθητευόμενοι σοφοί. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν μοναχοί, λέγοντας 'από δέκα έτη ως πρεσβύτερος, από δέκα έτη ως πρεσβύτερος', αδαείς και άπειροι θα δώσουν καθοδήγηση. Φαίνονται δάσκαλοι αδαείς, μαθητευόμενοι σοφοί· φαίνονται δάσκαλοι άπειροι, μαθητευόμενοι έμπειροι· φαίνονται δάσκαλοι ολιγομαθείς, μαθητευόμενοι πολυμαθείς· φαίνονται δάσκαλοι στερούμενοι σοφίας, μαθητευόμενοι σοφοί». Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι μοναχοί, λέγοντας 'από δέκα έτη ως πρεσβύτερος, από δέκα έτη ως πρεσβύτερος', αδαείς και άπειροι δίνουν καθοδήγηση... κ.λπ... «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται καθοδήγηση από αδαή και άπειρο. Όποιος δώσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνει καθοδήγηση έμπειρος μοναχός, ικανός, με δέκα έτη ή με περισσότερα από δέκα έτη».

Τέλος της υπόθεσης του αδαούς και άπειρου.

22. Πραγματεία για την κατάπαυση της καθοδήγησης

83. Εκείνη την περίοδο μοναχοί δεν γνώριζαν τις καταπαύσεις της καθοδήγησης όταν οι δάσκαλοι και οι μέντορές τους είχαν φύγει ή είχαν εγκαταλείψει τη μοναστική κοινότητα ή είχαν πεθάνει ή είχαν μεταπηδήσει σε άλλη αίρεση. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο.

«Αυτές, μοναχοί, είναι οι πέντε καταπαύσεις της καθοδήγησης από τον μέντορα -ο μέντορας είτε έχει φύγει, είτε έχει εγκαταλείψει τη μοναστική κοινότητα, είτε έχει πεθάνει, είτε έχει μεταπηδήσει σε άλλη αίρεση, είτε η διαταγή ως πέμπτη. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε καταπαύσεις της καθοδήγησης από τον μέντορα.

«Αυτές, μοναχοί, είναι οι έξι καταπαύσεις της καθοδήγησης από τον δάσκαλο -ο δάσκαλος είτε έχει φύγει, είτε έχει εγκαταλείψει τη μοναστική κοινότητα, είτε έχει

πεθάνει, είτε έχει μεταπηδήσει σε άλλη αίρεση, είτε η διαταγή ως πέμπτη, είτε έχει συναντηθεί με τον μέντορα. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι έξι καταπαύσεις της καθοδήγησης από τον δάσκαλο».

Τέλος της πραγματείας για την ανάκληση της καθοδήγησης.

23. Η πεντάδα αυτών που πρέπει να λάβουν πλήρη χειροτονία

84. «Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Δεν είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Επίσης από έναν μοναχό προικισμένο με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Ο ίδιος δεν είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, ούτε παρακινεί τους άλλους στο σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος δεν είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, ούτε παρακινεί τους άλλους στο σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος δεν είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, ούτε παρακινεί τους άλλους στο σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος δεν είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, ούτε παρακινεί τους άλλους στο σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος δεν είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, ούτε παρακινεί τους άλλους στο σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Ο ίδιος είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, και παρακινεί τους άλλους στο σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, και παρακινεί τους άλλους στο σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, και παρακινεί τους άλλους στο σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, και παρακινεί τους άλλους στο σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, και παρακινεί τους άλλους στο σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Επίσης από έναν μοναχό προικισμένο με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι οκνηρός, είναι επιλήσμων - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Επίσης από έναν μοναχό προικισμένο με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Είναι αποτυχημένος στην ηθική όσον αφορά την ανώτερη ηθική διαγωγή, είναι αποτυχημένος στην καλή συμπεριφορά όσον αφορά την παράβαση, είναι αποτυχημένος στην ορθή άποψη όσον αφορά τις ακραίες απόψεις, είναι ολιγομαθής, στερείται σοφίας - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Δεν είναι αποτυχημένος στην ηθική όσον αφορά την ανώτερη ηθική διαγωγή, δεν είναι αποτυχημένος στην καλή συμπεριφορά όσον αφορά την παράβαση, δεν είναι αποτυχημένος στην άποψη όσον αφορά την υπερβολική άποψη, είναι πολυμαθής, είναι σοφός - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Επίσης από έναν μοναχό προικισμένο με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Δεν είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν μαθητευόμενο ή συγκάτοικο όταν είναι ασθενής ή να προκαλεί να συμπαραστέκεται, να απομακρύνει τη δυσαρέσκεια ή να προκαλεί να απομακρύνεται, να διαλύει την εγερθείσα τύψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία, δεν γνωρίζει το παράπτωμα, δεν γνωρίζει την έξοδο από το παράπτωμα - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν μαθητευόμενο ή συγκάτοικο όταν είναι ασθενής ή να προκαλεί να συμπαραστέκεται, να απομακρύνει τη δυσαρέσκεια ή να προκαλεί να απομακρύνεται, να διαλύει την εγερθείσα τύψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία, γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει την έξοδο από το παράπτωμα - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Επίσης από έναν μοναχό προικισμένο με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Δεν είναι ικανός να εξασκεί έναν μαθητευόμενο ή συγκάτοικο στην εξάσκηση στους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, να εκπαιδεύει στην εξάσκηση στις βασικές αρχές της άγιας ζωής, να εκπαιδεύει στην ανώτερη διδασκαλία, να εκπαιδεύει στην ανώτερη διαγωγή, να απαλλάσσει από την εγερθείσα λανθασμένη άποψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Είναι ικανός να εξασκεί έναν μαθητευόμενο ή συγκάτοικο στην εξάσκηση στους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, να εκπαιδεύει στην εξάσκηση στις βασικές αρχές της άγιας ζωής, να εκπαιδεύει στην ανώτερη διδασκαλία, να εκπαιδεύει στην ανώτερη διαγωγή, να απαλλάσσει από την εγερθείσα λανθασμένη άποψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Επίσης από έναν μοναχό προικισμένο με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Δεν γνωρίζει το παράπτωμα, δεν γνωρίζει το μη παράπτωμα, δεν γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, δεν γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα· και τα δύο Πάττιμοκχα του δεν είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, δεν είναι καλά διαιρεμένα, δεν είναι καλά εφαρμοσμένα, δεν είναι καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα· και τα δύο Πάττιμοκχα του είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, καλά διαιρεμένα, καλά εφαρμοσμένα, καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Επίσης από έναν μοναχό προικισμένο με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Δεν γνωρίζει το παράπτωμα, δεν γνωρίζει το μη παράπτωμα, δεν γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, δεν γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα, έχει λιγότερο από δέκα έτη ως πρεσβύτερος - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα, έχει δέκα έτη ως πρεσβύτερος ή περισσότερα από δέκα έτη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός πρέπει να δίνει πλήρη χειροτονία, πρέπει να δίνει καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνει δόκιμο».

Τέλος της πεντάδας αυτών που πρέπει να λάβουν πλήρη χειροτονία.

24. Η εξάδα αυτών που πρέπει να λάβουν πλήρη χειροτονία

85. «Από έναν μοναχό προικισμένο με έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος. Δεν είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, έχει λιγότερο από δέκα έτη ως πρεσβύτερος - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος. Είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, έχει δέκα έτη ως πρεσβύτερος ή περισσότερα από δέκα

έτη - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος.

«Επίσης με άλλες έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να δίνει πλήρη χειροτονία, δεν πρέπει να δίνει καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναλαμβάνει δόκιμο. Ο ίδιος δεν είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, ούτε παρακινεί τους άλλους στο σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος δεν είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, ούτε παρακινεί τους άλλους στο σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος δεν είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, ούτε παρακινεί τους άλλους στο σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος δεν είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, ούτε παρακινεί τους άλλους στο σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος δεν είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, ούτε παρακινεί τους άλλους στο σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης· έχει λιγότερο από δέκα έτη ως πρεσβύτερος - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος. Ο ίδιος είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, και παρακινεί τους άλλους στο σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης· ο ίδιος είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, και παρακινεί τους άλλους στο σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης. Ο ίδιος είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, και παρακινεί τους άλλους στο σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης. Ο ίδιος είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, και παρακινεί τους άλλους στο σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης. Ο ίδιος είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, και παρακινεί τους άλλους στο σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης· έχει δέκα έτη ως πρεσβύτερος ή περισσότερα από δέκα έτη - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος.

«Επίσης με άλλες έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να δίνει πλήρη χειροτονία, δεν πρέπει να δίνει καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναλαμβάνει δόκιμο. Είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι οκνηρός, είναι επιλήσμων, έχει λιγότερο από δέκα έτη ως πρεσβύτερος - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος. Έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων, έχει δέκα έτη ως πρεσβύτερος ή περισσότερα από δέκα έτη - από έναν

μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος.

«Επίσης με άλλες έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να δίνει πλήρη χειροτονία, δεν πρέπει να δίνει καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναλαμβάνει δόκιμο. Είναι αποτυχημένος στην ηθική όσον αφορά την ανώτερη ηθική διαγωγή, είναι αποτυχημένος στην καλή συμπεριφορά όσον αφορά την παράβαση, είναι αποτυχημένος στην ορθή άποψη όσον αφορά τις ακραίες απόψεις, είναι ολιγομαθής, στερείται σοφίας, έχει λιγότερο από δέκα έτη ως πρεσβύτερος - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος. Δεν είναι αποτυχημένος στην ηθική όσον αφορά την ανώτερη ηθική διαγωγή, δεν είναι αποτυχημένος στην καλή συμπεριφορά όσον αφορά την παράβαση, δεν είναι αποτυχημένος στην άποψη όσον αφορά την υπερβολική άποψη, είναι πολυμαθής, είναι σοφός, έχει δέκα έτη ως πρεσβύτερος ή περισσότερα από δέκα έτη - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος.

«Επίσης με άλλες έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να δίνει πλήρη χειροτονία, δεν πρέπει να δίνει καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναλαμβάνει δόκιμο. Δεν είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν μαθητευόμενο ή συγκάτοικο όταν είναι ασθενής ή να προκαλεί να συμπαραστέκεται, να απομακρύνει τη δυσαρέσκεια ή να προκαλεί να απομακρύνεται, να διαλύει την εγερθείσα τύψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία, δεν γνωρίζει το παράπτωμα, δεν γνωρίζει την έξοδο από το παράπτωμα, έχει λιγότερο από δέκα έτη ως πρεσβύτερος - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος. Είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν μαθητευόμενο ή συγκάτοικο όταν είναι ασθενής ή να προκαλεί να συμπαραστέκεται, να απομακρύνει τη δυσαρέσκεια ή να προκαλεί να απομακρύνεται, να διαλύει την εγερθείσα τύψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία, γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει την έξοδο από το παράπτωμα, έχει δέκα έτη ως πρεσβύτερος ή περισσότερα από δέκα έτη - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος.

«Επίσης με άλλες έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να δίνει πλήρη χειροτονία, δεν πρέπει να δίνει καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναλαμβάνει δόκιμο. Δεν είναι ικανός να εξασκεί έναν μαθητευόμενο ή συγκάτοικο στην εξάσκηση στους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, να εκπαιδεύει στην εξάσκηση στις βασικές αρχές της άγιας ζωής, να εκπαιδεύει στην ανώτερη διδασκαλία, να εκπαιδεύει στην ανώτερη διαγωγή, να απαλλάσσει από την εγερθείσα λανθασμένη άποψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία, έχει λιγότερο από δέκα έτη ως πρεσβύτερος - από

έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος. Είναι ικανός να εξασκεί έναν μαθητευόμενο ή συγκάτοικο στην εξάσκηση στους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, να εκπαιδεύει στην εξάσκηση στις βασικές αρχές της άγιας ζωής, να εκπαιδεύει στην ανώτερη διδασκαλία, να εκπαιδεύει στην ανώτερη διαγωγή, να απαλλάσσει από την εγερθείσα λανθασμένη άποψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία, έχει δέκα έτη ως πρεσβύτερος ή περισσότερα από δέκα έτη - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος.

«Επίσης με άλλες έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να δίνει πλήρη χειροτονία, δεν πρέπει να δίνει καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναλαμβάνει δόκιμο. Δεν γνωρίζει το παράπτωμα, δεν γνωρίζει το μη παράπτωμα, δεν γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, δεν γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα· και τα δύο Πάττιμοκχα του δεν είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, δεν είναι καλά διαιρεμένα, δεν είναι καλά εφαρμοσμένα, δεν είναι καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, έχει λιγότερο από δέκα έτη ως πρεσβύτερος - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, δεν πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, δεν πρέπει να αναληφθεί δόκιμος.

«Από έναν μοναχό προικισμένο με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος. Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα· και τα δύο Πάττιμοκχα του είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, καλά διαιρεμένα, καλά εφαρμοσμένα, καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, έχει δέκα έτη ως πρεσβύτερος ή περισσότερα από δέκα έτη - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος».

Τέλος της εξάδας αυτών που πρέπει να λάβουν πλήρη χειροτονία.

25. Πραγματεία για τους πρώην αλλόδοξους

86. Εκείνη την περίοδο αυτός που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος, ενώ του μιλούσε ο μέντοράς του σύμφωνα με τη Διδασκαλία, αφού προσήψε κατηγορία στον μέντορά του, μετακινήθηκε σε εκείνο ακριβώς το αιρετικό δόγμα. Αυτός, αφού επέστρεψε ξανά, ζήτησε πλήρη χειροτονία από τους μοναχούς. Οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Αυτός, μοναχοί, που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος, ενώ του μιλούσε ο μέντοράς του σύμφωνα με τη Διδασκαλία, αφού προσήψε κατηγορία στον μέντορά του, μετακινήθηκε σε εκείνο ακριβώς το αιρετικό δόγμα, αυτός αν έρθει δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία. Όποιος άλλος, μοναχοί, που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος και επιθυμεί την αναχώρηση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, επιθυμεί την πλήρη χειροτονία, σε αυτόν πρέπει να δοθεί περίοδος συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να δοθεί -πρώτα, αφού του ξυρίσετε τα μαλλιά και τα γένια, αφού τον ντύσετε με ώχρινα ρούχα, αφού

τακτοποιήσετε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού τον βάλετε να προσκυνήσει τα πόδια των μοναχών, αφού τον βάλετε να καθίσει οκλάζων, αφού τον βάλετε να σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να του πείτε «πες έτσι» - «καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο, καταφεύγω στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, καταφεύγω στην Κοινότητα ως καταφύγιο· για δεύτερη φορά καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο, για δεύτερη φορά καταφεύγω στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, για δεύτερη φορά καταφεύγω στην Κοινότητα ως καταφύγιο· για τρίτη φορά καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο, για τρίτη φορά καταφεύγω στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, για τρίτη φορά καταφεύγω στην Κοινότητα ως καταφύγιο».

Εκείνος ο προηγούμενος αλλόδοξος, μοναχοί, αφού πλησιάσει την Κοινότητα, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού προσκυνήσει τα πόδια των μοναχών, αφού καθίσει οκλάζων, αφού σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να πει έτσι: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, που ήμουν προηγούμενος αλλόδοξος, επιθυμώ την πλήρη χειροτονία σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, αιτούμαι από την Κοινότητα περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών». Για δεύτερη φορά πρέπει να ζητηθεί. Για τρίτη φορά πρέπει να ζητηθεί. Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος επιθυμεί την πλήρη χειροτονία σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Αυτός αιτείται από την Κοινότητα περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας δώσει στον τάδε που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος επιθυμεί την πλήρη χειροτονία σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Αυτός αιτείται από την Κοινότητα περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών. Η Κοινότητα δίνει στον τάδε που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται τη χορήγηση περιόδου συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών στον τάδε που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Δόθηκε από την Κοινότητα στον τάδε που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος περίοδος συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

87. «Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος επιτυγχάνει, έτσι δεν επιτυγχάνει. Και πώς, μοναχοί, ένας που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος δεν επιτυγχάνει; Εδώ, μοναχοί, ένας που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος εισέρχεται στο χωριό πολύ νωρίς, επιστρέφει πολύ αργά την ημέρα. Έτσι επίσης, μοναχοί, ένας που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος δεν επιτυγχάνει.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος είτε συχνάζει σε πόρνες, είτε συχνάζει σε χήρες, είτε συχνάζει σε γεροντοκόρες, είτε συχνάζει σε ευνούχους, είτε συχνάζει σε μοναχές. Έτσι επίσης, μοναχοί, ένας που ήταν προηγούμενος αλλόδοξος δεν επιτυγχάνει.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος, σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, δεν είναι επιδέξιος, δεν είναι μη τεμπέλης, δεν είναι προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, δεν είναι ικανός να τα κάνει, δεν είναι ικανός να τα διοργανώσει. Έτσι επίσης, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος δεν επιτυγχάνει.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος δεν έχει έντονη επιθυμία για την απαγγελία, για την ανάκριση, για την ανώτερη ηθική διαγωγή, για την ανώτερη συνείδηση, για την ανώτερη σοφία. Έτσι επίσης, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος δεν επιτυγχάνει.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος, από όποιο αιρετικό δόγμα έχει μεταβεί, όταν εκφωνείται ψόγος για εκείνον τον Διδάσκαλο, για εκείνη την άποψη, για εκείνη την αποδοχή, για εκείνη την προσωπική προτίμηση, για εκείνη τη σταθερή πεποίθηση, είναι θυμωμένος, δυσαρεστημένος, μη ικανοποιημένος· όταν εκφωνείται ψόγος για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα, είναι ικανοποιημένος, ενθουσιασμένος, χαρούμενος. Ή πάλι, από όποιο αιρετικό δόγμα έχει μεταβεί, όταν εκφωνείται έπαινος για εκείνον τον Διδάσκαλο, για εκείνη την άποψη, για εκείνη την αποδοχή, για εκείνη την προσωπική προτίμηση, για εκείνη τη σταθερή πεποίθηση, είναι ικανοποιημένος, ενθουσιασμένος, χαρούμενος· όταν εκφωνείται έπαινος για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα, είναι θυμωμένος, δυσαρεστημένος, μη ικανοποιημένος. Αυτό, μοναχοί, είναι το χαρακτηριστικό σημάδι ενός που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος στην αποτυχία επίτευξης. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος δεν επιτυγχάνει. Ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος που έτσι δεν επιτυγχάνει, μοναχοί, αν έρθει δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία.

«Και πώς, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος επιτυγχάνει; Εδώ, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος δεν εισέρχεται στο χωριό πολύ νωρίς, δεν επιστρέφει πολύ αργά την ημέρα. Έτσι επίσης, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος επιτυγχάνει.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος δεν συχνάζει σε πόρνες, δεν συχνάζει σε χήρες, δεν συχνάζει σε γεροντοκόρες, δεν συχνάζει σε ευνούχους, δεν συχνάζει σε μοναχές. Έτσι επίσης, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος επιτυγχάνει.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος, σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει. Έτσι επίσης, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος επιτυγχάνει.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος έχει έντονη επιθυμία για την απαγγελία, για την ανάκριση, για την ανώτερη ηθική διαγωγή, για την ανώτερη συνείδηση, για την ανώτερη σοφία. Έτσι επίσης, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος επιτυγχάνει.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος, από όποιο αιρετικό δόγμα έχει μεταβεί, όταν εκφωνείται ψόγος για εκείνον τον Διδάσκαλο, για εκείνη την άποψη, για εκείνη την αποδοχή, για εκείνη την προσωπική προτίμηση, για εκείνη τη σταθερή πεποίθηση, είναι ικανοποιημένος, ενθουσιασμένος, χαρούμενος· όταν εκφωνείται ψόγος για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα, είναι θυμωμένος, δυσαρεστημένος, μη ικανοποιημένος. Ή πάλι, από όποιο αιρετικό δόγμα έχει μεταβεί, όταν εκφωνείται έπαινος για εκείνον τον Διδάσκαλο, για εκείνη την άποψη, για εκείνη την αποδοχή, για εκείνη την προσωπική προτίμηση, για εκείνη τη σταθερή πεποίθηση, είναι θυμωμένος, δυσαρεστημένος, μη ικανοποιημένος· όταν εκφωνείται έπαινος για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα, είναι ικανοποιημένος, ενθουσιασμένος, χαρούμενος. Αυτό, μοναχοί, είναι το χαρακτηριστικό σημάδι ενός που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος στην επίτευξη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος επιτυγχάνει. Ένας που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος που έτσι επιτυγχάνει, μοναχοί, αν έρθει πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία.

«Αν, μοναχοί, κάποιος που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος έρχεται γυμνός, πρέπει να αναζητηθεί χιτώνας μέσω του μέντορα. Αν έρχεται με ακούρευτα μαλλιά, πρέπει να ζητηθεί άδεια από την Κοινότητα για το ξύρισμα. Εκείνοι, μοναχοί, οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά που λατρεύουν τη φωτιά, αυτοί αν έρθουν πρέπει να λάβουν πλήρη χειροτονία, δεν πρέπει να τους δοθεί περίοδος συμμόρφωσης. Για ποιο λόγο; Αυτοί, μοναχοί, πιστεύουν στην πράξη, πιστεύουν στη λειτουργία. Αν, μοναχοί, κάποιος που ήταν προηγουμένως αλλόδοξος έρχεται και είναι Σάκκα από τη γέννηση, αυτός αν έρθει πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία, δεν πρέπει να του δοθεί περίοδος συμμόρφωσης. Αυτό, μοναχοί, το ιδιαίτερο προνόμιο δίνω στους συγγενείς».

Τέλος της πραγματείας για τους πρώην αλλόδοξους.

Έβδομη ενότητα απαγγελίας.

26. Η υπόθεση των πέντε ασθενειών

88. Εκείνη όμως την περίοδο στους Μαγκάντα πέντε ασθένειες ήταν διαδεδομένες - λέπρα, απόστημα, έκζεμα, φυματίωση, επιληψία. Οι άνθρωποι, πληγέντες από τις πέντε ασθένειες, αφού πλησίασαν τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα, είπαν έτσι: «Καλώς, δάσκαλε, θεράπευσέ μας». «Εγώ, κύριοι, έχω πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα· πρέπει να συμπαραστέκομαι στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα και στον γυναικωνίτη και στην Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα· δεν μπορώ να θεραπεύσω». «Ας είναι δική σου, δάσκαλε, όλη η περιουσία μας· και εμείς ας είμαστε δούλοι σου· καλώς, δάσκαλε, θεράπευσέ μας». «Εγώ, κύριοι, έχω πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα· πρέπει να συμπαραστέκομαι στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα και στον γυναικωνίτη και στην Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα· δεν μπορώ να θεραπεύσω». Τότε σε εκείνους τους ανθρώπους ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκκα, έχουν ευχάριστη συμπεριφορά, ευχάριστη διαγωγή· αφού φάνε καλή τροφή, κοιμούνται σε κρεβάτια προστατευμένα από τον άνεμο. Γιατί να μην αναχωρήσουμε για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκκα; Εκεί και οι μοναχοί θα μας συμπαραστέκονται και ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα θα μας θεραπεύει». Τότε εκείνοι οι άνθρωποι, αφού πλησίασαν τους μοναχούς, ζήτησαν την αναχώρηση. Οι μοναχοί τους έδωσαν την αναχώρηση και την πλήρη

χειροτονία. Και οι μοναχοί τους συμπαραστάθηκαν και ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα τους θεράπευσε. Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί, συμπαραστεκόμενοι σε πολλούς άρρωστους μοναχούς, διέμεναν με πολλές ζητήσεις, με πολλές εκφράσεις επιθυμιών - «δώστε γεύμα για ασθενείς, δώστε γεύμα για τον παραστάτη ασθενούς, δώστε φάρμακο για ασθενείς». Και ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, θεραπεύοντας πολλούς άρρωστους μοναχούς, παραμέλησε κάποιο βασιλικό καθήκον.

89. Κάποιος άλλος άνθρωπος, πληγμένος από πέντε ασθένειες, αφού πλησίασε τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα, είπε αυτό: «Καλώς, δάσκαλε, θεράπευσέ με». «Εγώ, κύριε, έχω πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα· πρέπει να συμπαραστέκομαι στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα και στον γυναικωνίτη και στην Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα· δεν μπορώ να θεραπεύσω». «Ας είναι δική σου, δάσκαλε, όλη η περιουσία μου, και εγώ θα είμαι δούλος σου· καλώς, δάσκαλε, θεράπευσέ με». «Εγώ, κύριε, έχω πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα· πρέπει να συμπαραστέκομαι στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα και στον γυναικωνίτη και στην Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα· δεν μπορώ να θεραπεύσω». Τότε σε εκείνον τον άνθρωπο ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, έχουν ευχάριστη συμπεριφορά, ευχάριστη διαγωγή· αφού φάνε καλή τροφή, κοιμούνται σε κρεβάτια προστατευμένα από τον άνεμο. Γιατί να μην αναχωρήσω για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα; Εκεί και οι μοναχοί θα μου συμπαραστέκονται και ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα θα με θεραπεύει. Όταν γίνω υγιής, θα εγκαταλείψω τη μοναστική κοινότητα». Τότε εκείνος ο άνθρωπος, αφού πλησίασε τους μοναχούς, ζήτησε την αναχώρηση. Οι μοναχοί του έδωσαν την αναχώρηση και την πλήρη χειροτονία. Και οι μοναχοί του συμπαραστάθηκαν και ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα τον θεράπευσε. Αυτός, αφού έγινε υγιής, εγκατέλειψε τη μοναστική κοινότητα. Ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα είδε εκείνον τον άνθρωπο που είχε εγκαταλείψει τη μοναστική κοινότητα· αφού τον είδε, είπε σε εκείνον τον άνθρωπο: «Δεν είχες χειροτονηθεί μοναχός, κύριε;» «Ναι, δάσκαλε». «Γιατί όμως εσύ, κύριε, έκανες κάτι τέτοιο;» Τότε εκείνος ο άνθρωπος ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα. Ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα παραπονιόταν, επέκρινε, εξέφραζε δυσαρέσκεια: «Πώς λοιπόν οι σεβάσμιοι θα δώσουν την αναχώρηση σε κάποιον πληγμένο από πέντε ασθένειες;» Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα είπε στον Ευλογημένο: «Καλώς, σεβάσμιε κύριε, οι κύριοι να μη δίνουν την αναχώρηση σε κάποιον πληγμένο από πέντε ασθένειες». Τότε ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε κάποιον πληγμένο από πέντε ασθένειες. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης των πέντε ασθενειών.

27. Η υπόθεση του βασιλικού στρατιώτη

90. Εκείνη την περίοδο η παραμεθόρια περιοχή του βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα ήταν ταραγμένη. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα διέταξε τους στρατιωτικούς διοικητές υπουργούς: «Πηγαίνετε, αγαπητοί, αναπτύξτε την παραμεθόρια περιοχή». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησαν οι στρατιωτικοί διοικητές υπουργοί στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα. Τότε σε διάσημους πολεμιστές ήρθε αυτή η σκέψη: «Εμείς που χαιρόμαστε τον πόλεμο, πηγαίνοντας κάνουμε κακό και παράγουμε πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Με ποιο τρόπο άραγε εμείς θα απείχαμε από το κακό και θα κάναμε το καλό;» Τότε σε εκείνους τους πολεμιστές ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, είναι ακόλουθοι της Διδασκαλίας, ακόλουθοι της ισότητας, ασκούμενοι στην άγια ζωή, αληθινοί, ηθικοί, καλού χαρακτήρα. Αν εμείς αναχωρούσαμε για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα, έτσι εμείς θα απείχαμε από το κακό και θα κάναμε το καλό». Τότε εκείνοι οι πολεμιστές, αφού πλησίασαν τους μοναχούς, ζήτησαν την αναχώρηση. Οι μοναχοί τους έδωσαν την αναχώρηση και την πλήρη χειροτονία. Οι στρατιωτικοί διοικητές υπουργοί ρώτησαν τους βασιλικούς στρατιώτες: «Γιατί άραγε, αγαπητοί, ο τάδε και ο τάδε πολεμιστές δεν φαίνονται;» «Ο τάδε και ο τάδε, κύριε, πολεμιστές έχουν χειροτονηθεί μοναχοί». Οι στρατιωτικοί διοικητές υπουργοί παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα δώσουν την αναχώρηση σε βασιλικό στρατιώτη;» Οι στρατιωτικοί διοικητές υπουργοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα ρώτησε τους δικαστικούς υπουργούς: «Αυτός που δίνει την αναχώρηση σε βασιλικό στρατιώτη, αγαπητοί, τι παράγει;» «Του μέντορα, μεγαλειότατε, το κεφάλι πρέπει να κοπεί, του εκφωνητή διακήρυξης η γλώσσα πρέπει να αφαιρεθεί, της ομάδας τα μισά πλευρά πρέπει να σπάσουν». Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα είπε στον Ευλογημένο: «Υπάρχουν, σεβάσμιε κύριε, βασιλιάδες άπιστοι, χωρίς πεποίθηση. Αυτοί ακόμη και για ελάχιστο λόγο θα παρενοχλούσαν τους μοναχούς. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, οι κύριοι να μη δίνουν την αναχώρηση σε βασιλικό στρατιώτη». Τότε ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε βασιλικό στρατιώτη. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης του βασιλικού στρατιώτη.

28. Η υπόθεση του ληστή Ανγκουλιμάλα

91. Εκείνη την περίοδο ο ληστής Ανγκουλιμάλα είχε χειροτονηθεί μοναχός. Οι άνθρωποι, βλέποντάς τον, τρόμαζαν, φοβούνταν, έτρεχαν μακριά, πήγαιναν αλλού, γύριζαν το πρόσωπο αλλού, έκλειναν και την πόρτα. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των

Σάκυα, θα δώσουν την αναχώρηση σε ληστή που φέρει έμβλημα;» Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε ληστή που φέρει έμβλημα. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης του ληστή Ανγκουλιμάλα.

29. Υπόθεση του κλέφτη που δραπέτευσε από τη φυλακή

92. Εκείνη την περίοδο είχε επιτραπεί από τον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Όσοι αναχωρούν για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα, δεν μπορεί να τους γίνει τίποτε· η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ας ασκούν την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Εκείνη όμως την περίοδο κάποιος άνθρωπος, αφού διέπραξε κλοπή, ήταν φυλακισμένος στη φυλακή. Αυτός, αφού έσπασε τη φυλακή και δραπέτευσε, χειροτονήθηκε μοναχός. Οι άνθρωποι, βλέποντάς τον, είπαν έτσι: «Αυτός είναι ο κλέφτης που δραπέτευσε από τη φυλακή. Λοιπόν, ας τον οδηγήσουμε». Κάποιοι είπαν: «Μην μιλάτε έτσι, κύριοι. Έχει επιτραπεί από τον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Όσοι αναχωρούν για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα, δεν μπορεί να τους γίνει τίποτε· η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ας ασκούν την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Άφοβοι είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, δεν μπορεί να τους γίνει τίποτε. Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα δώσουν την αναχώρηση σε κλέφτη που δραπέτευσε από τη φυλακή;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε κλέφτη που δραπέτευσε από τη φυλακή. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης του κλέφτη που δραπέτευσε από τη φυλακή.

30. Υπόθεση του καταγεγραμμένου κλέφτη

93. Εκείνη όμως την περίοδο κάποιος άνθρωπος, αφού διέπραξε κλοπή και δραπέτευσε, χειροτονήθηκε μοναχός. Και αυτός ήταν καταγεγραμμένος στο εσωτερικό παλάτι του βασιλιά: «Όπου τον δει, εκεί να σκοτωθεί». Οι άνθρωποι, βλέποντάς τον, είπαν έτσι: «Αυτός είναι ο καταγεγραμμένος κλέφτης. Λοιπόν, ας τον σκοτώσουμε». Κάποιοι είπαν: «Μην μιλάτε έτσι, κύριοι. Έχει επιτραπεί από τον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: 'Όσοι αναχωρούν για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα, δεν μπορεί να τους γίνει τίποτε· η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ας ασκούν την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου'». Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Άφοβοι είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, δεν μπορεί να τους γίνει τίποτε. Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα δώσουν την αναχώρηση σε καταγεγραμμένο κλέφτη;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε καταγεγραμμένο κλέφτη. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης του καταγεγραμμένου κλέφτη.

31. Υπόθεση του μαστιγωμένου

94. Εκείνη όμως την περίοδο κάποιος άνθρωπος τιμωρημένος με μαστίγωση είχε χειροτονηθεί μοναχός. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα δώσουν την αναχώρηση σε τιμωρημένο με μαστίγωση;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε τιμωρημένο με μαστίγωση. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης του μαστιγωμένου.

32. Υπόθεση του στιγματισμένου

95. Εκείνη όμως την περίοδο κάποιος άνθρωπος σημαδεμένος ως τιμωρία είχε χειροτονηθεί μοναχός. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα δώσουν την αναχώρηση σε σημαδεμένο ως τιμωρία;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε σημαδεμένο ως τιμωρία. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης του στιγματισμένου.

33. Υπόθεση του οφειλέτη

96. Εκείνη όμως την περίοδο κάποιος άνθρωπος οφειλέτης, αφού δραπετεύσε, χειροτονήθηκε μοναχός. Οι δανειστές, βλέποντάς τον, είπαν έτσι: «Αυτός είναι ο οφειλέτης μας. Λοιπόν, ας τον οδηγήσουμε». Κάποιοι είπαν: «Μην μιλάτε έτσι, κύριοι. Έχει επιτραπεί από τον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Όσοι αναχωρούν για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα, δεν μπορεί να τους γίνει τίποτε· η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ας ασκούν την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Άφοβοι είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα. Δεν μπορεί να τους γίνει τίποτε. Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα δώσουν την αναχώρηση σε οφειλέτη;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε οφειλέτη. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης του οφειλέτη.

34. Υπόθεση του δούλου

97. Εκείνη την περίοδο κάποιος δούλος, αφού δραπετεύσε, είχε χειροτονηθεί μοναχός. Οι κύριοι, βλέποντάς τον, είπαν έτσι: «Αυτός είναι ο δούλος μας. Λοιπόν, ας τον οδηγήσουμε». Κάποιοι είπαν: «Μην μιλάτε έτσι, κύριοι· έχει επιτραπεί από τον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Όσοι αναχωρούν για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα, δεν μπορεί να τους γίνει τίποτε· η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, ας ασκούν την άγια ζωή ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου'». Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Άφοβοι είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, δεν μπορεί να τους γίνει τίποτε. Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα δώσουν την

αναχώρηση σε δούλο;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει να δίνεται η αναχώρηση σε δούλο, μοναχοί. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης του δούλου.

35. Υπόθεση του Καμμαραμπάντου

98. Εκείνη την περίοδο κάποιος ξυρισμένος γιος χρυσοχόου, αφού τσακώθηκε με τους γονείς του, πήγε στο μοναστήρι και χειροτονήθηκε μοναχός. Τότε οι γονείς εκείνου του ξυρισμένου γιου χρυσοχόου, αναζητώντας εκείνον τον ξυρισμένο γιο χρυσοχόου, αφού πήγαν στο μοναστήρι, ρώτησαν τους μοναχούς: «Μήπως, σεβάσμιε κύριε, είδατε τέτοιο παιδί;» Οι μοναχοί, ενώ γνώριζαν, είπαν: «Δεν γνωρίζουμε», ενώ έβλεπαν, είπαν: «Δεν βλέπουμε». Τότε οι γονείς εκείνου του ξυρισμένου γιου χρυσοχόου, αναζητώντας εκείνον τον ξυρισμένο γιο χρυσοχόου, βλέποντάς τον χειροτονημένο μοναχό, παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Αδιάντροποι είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, ανήθικοι, ψεύτες. Ενώ γνώριζαν, είπαν: 'Δεν γνωρίζουμε', ενώ έβλεπαν, είπαν: 'Δεν βλέπουμε'. Αυτό το παιδί έχει χειροτονηθεί μοναχός». Οι μοναχοί άκουσαν τους γονείς εκείνου του ξυρισμένου γιου χρυσοχόου που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να ζητάτε άδεια από την Κοινότητα για το ξύρισμα».

Τέλος της υπόθεσης του Καμμαραμπάντου.

36. Υπόθεση του παιδιού Ουπάλι

99. Εκείνη την περίοδο στο Ρατζάγκαχα δεκαεπτά αγόρια ήταν σύντροφοι. Το αγόρι Ουπάλι ήταν ο πρώτος μεταξύ τους. Τότε στους γονείς του Ουπάλι ήρθε αυτή η σκέψη: «Με ποιο άραγε μέσο ο Ουπάλι μετά τον θάνατό μας θα ζούσε ευτυχισμένος και δεν θα κουραζόταν;» Τότε στους γονείς του Ουπάλι ήρθε αυτή η σκέψη: «Αν ο Ουπάλι μάθαινε γραφή, έτσι ο Ουπάλι μετά τον θάνατό μας θα ζούσε ευτυχισμένος και δεν θα κουραζόταν». Τότε στους γονείς του Ουπάλι ήρθε αυτή η σκέψη: «Αν ο Ουπάλι μάθει γραφή, τα δάχτυλά του θα πονέσουν. Αν ο Ουπάλι μάθαινε αριθμητική, έτσι ο Ουπάλι μετά τον θάνατό μας θα ζούσε ευτυχισμένος και δεν θα κουραζόταν». Τότε στους γονείς του Ουπάλι ήρθε αυτή η σκέψη: «Αν ο Ουπάλι μάθει αριθμητική, το στήθος του θα πονέσει. Αν ο Ουπάλι μάθαινε ζωγραφική, έτσι ο Ουπάλι μετά τον θάνατό μας θα ζούσε ευτυχισμένος και δεν θα κουραζόταν». Τότε στους γονείς του Ουπάλι ήρθε αυτή η σκέψη: «Αν ο Ουπάλι μάθει ζωγραφική, τα μάτια του θα πονέσουν. Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, έχουν ευχάριστη συμπεριφορά, ευχάριστη διαγωγή· αφού φάνε καλή τροφή, κοιμούνται σε κρεβάτια προστατευμένα από τον άνεμο. Αν ο Ουπάλι αναχωρούσε για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα, έτσι ο Ουπάλι μετά τον θάνατό μας θα ζούσε ευτυχισμένος και δεν θα κουραζόταν».

Το αγόρι Ουπάλι άκουσε αυτή τη συνομιλία των γονέων του. Τότε το αγόρι Ουπάλι πήγε εκεί όπου ήταν εκείνα τα αγόρια· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνα τα αγόρια: «Ελάτε, κύριοι, ας αναχωρήσουμε για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα». «Αν εσύ, κύριε, αναχωρήσεις, έτσι κι εμείς θα αναχωρήσουμε». Τότε εκείνα τα αγόρια, αφού πλησίασαν τους γονείς του καθενός, είπαν: «Δώστε μου την άδεια για την αναχώρηση από την οικογενειακή ζωή στην

άστεγη ζωή». Τότε οι γονείς εκείνων των αγοριών - «Όλα αυτά τα αγόρια έχουν την ίδια επιθυμία και καλή πρόθεση» - έδωσαν την άδεια. Αυτοί, αφού πλησίασαν τους μοναχούς, ζήτησαν την αναχώρηση. Οι μοναχοί τους έδωσαν την αναχώρηση και την πλήρη χειροτονία. Αυτοί, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκώθηκαν, έκλαιγαν: «Δώστε μας χυλό ρυζιού, δώστε μας γεύμα, δώστε μας στερεά τροφή». Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Περιμένετε, φίλοι, μέχρι η νύχτα να γίνει φως. Αν υπάρχει χυλός ρυζιού, θα πιείτε· αν υπάρχει γεύμα, θα φάτε· αν υπάρχει στερεά τροφή, θα φάτε· αν δεν υπάρχει χυλός ρυζιού ή γεύμα ή στερεά τροφή, αφού περπατήσετε για προσφερόμενη τροφή, θα φάτε». Ακόμη κι έτσι εκείνοι οι μοναχοί, ενώ τους μιλούσαν οι μοναχοί, συνέχιζαν να κλαίνε: «Δώστε μας χυλό ρυζιού, δώστε μας γεύμα, δώστε μας στερεά τροφή»· ούρησαν και αφόδευσαν στο κατάλυμα.

Άκουσε ο Ευλογημένος, αφού σηκώθηκε κοντά στο χάραμα της αυγής, τον ήχο παιδιών. Αφού άκουσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Τι είναι αυτός ο ήχος παιδιών, Άναντα;» Τότε ο σεβάσμιος Άναντα ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι μοναχοί γνωρίζοντας δίνουν πλήρη χειροτονία σε άτομο λιγότερο από είκοσι ετών;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... «Πώς λοιπόν εκείνοι, μοναχοί, οι ανόητοι άνθρωποι γνωρίζοντας θα δώσουν πλήρη χειροτονία σε άτομο λιγότερο από είκοσι ετών. Ένα άτομο λιγότερο από είκοσι ετών, μοναχοί, είναι ανυπόμονο στο κρύο και τη ζέστη, στην πείνα και τη δίψα, στην επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, στους κακόβουλους και προσβλητικούς τρόπους ομιλίας· είναι από τη φύση του μη ανεκτικό στα εγερμένα σωματικά αισθήματα που είναι οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, αηδή και απειλητικά για τη ζωή. Ένα άτομο ακριβώς είκοσι ετών, μοναχοί, είναι υπομονετικό στο κρύο και τη ζέστη, στην πείνα και τη δίψα, στην επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, στους κακόβουλους και προσβλητικούς τρόπους ομιλίας· είναι από τη φύση του ανεκτικό στα εγερμένα σωματικά αισθήματα που είναι οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, αηδή και απειλητικά για τη ζωή. Αυτό, μοναχοί, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση, ούτε για την αύξηση αυτών που έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί, άτομο λιγότερο από είκοσι ετών δεν πρέπει να χειροτονηθεί πλήρως γνωρίζοντας. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τον κανόνα».

Τέλος της υπόθεσης του παιδιού Ουπάλι.

37. Υπόθεση της ασθένειας από φιδίσιο άνεμο

100. Εκείνη την περίοδο κάποια οικογένεια είχε πεθάνει από θανατηφόρα ασθένεια. Από αυτήν απέμειναν πατέρας και γιος. Αυτοί, αφού αναχώρησαν στους μοναχούς, περιφέρονταν μαζί για προσφερόμενη τροφή. Τότε εκείνο το παιδί, όταν δόθηκε προσφερόμενη τροφή στον πατέρα, έτρεξε κοντά του και είπε αυτό: «Δώσε και σε μένα, αγαπητέ· δώσε και σε μένα, αγαπητέ». Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Μη ασκούμενοι στην άγια ζωή είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα. Και αυτό το παιδί γεννήθηκε από μοναχή». Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και

διαμαρτύρονταν. Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε παιδί κάτω των δεκαπέντε ετών. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο η υποστηρικτική οικογένεια του σεβάσμιου Άναντα, πιστή και ευλαβής, είχε πεθάνει από θανατηφόρα ασθένεια, και δύο παιδιά απέμειναν. Αυτά, σύμφωνα με την παλαιά πρακτική του εθίμου, αφού είδαν τους μοναχούς, έτρεχαν κοντά τους. Οι μοναχοί τα απέρριπταν. Αυτά, απορριπτόμενα από τους μοναχούς, έκλαιγαν. Τότε στον σεβάσμιο Άναντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'δεν πρέπει να δίνεται η αναχώρηση σε παιδί κάτω των δεκαπέντε ετών'. Και αυτά τα παιδιά είναι κάτω των δεκαπέντε ετών. Με ποιο άραγε μέσο αυτά τα παιδιά δεν θα χαθούν;» Τότε ο σεβάσμιος Άναντα ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Μπορούν όμως αυτά τα παιδιά, Άναντα, να διώχνουν τα κοράκια;» «Μπορούν, Ευλογημένε». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε παιδί κάτω των δεκαπέντε ετών που μπορεί να διώχνει τα κοράκια».

Τέλος της υπόθεσης της ασθένειας από φιδίσιο άνεμο.

38. Υπόθεση του Κάντακα

101. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Ουπανάντα, γιος των Σάκυα, είχε δύο δόκιμους - τον Καντάκα και τον Μαχάκα. Αυτοί βίασαν ο ένας τον άλλον. Οι μοναχοί παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν δόκιμοι θα συμπεριφέρονται με τέτοια ανάρμοστη συμπεριφορά;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, ένας να έχει δύο δόκιμους. Όποιος έχει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης του Κάντακα.

39. Υπόθεση του Αχουνταρίκα

102. Εκείνη όμως την περίοδο ο Ευλογημένος έμεινε εκεί ακριβώς στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή, εκεί κατά τον χειμώνα, εκεί κατά το καλοκαίρι. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Οι κατευθύνσεις είναι στενές για τους ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, οι κατευθύνσεις είναι σκοτεινές, οι κατευθύνσεις δεν φαίνονται καθαρές σε αυτούς». Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πήγαινε, Άναντα, παίρνοντας το κλειδί, ανακοίνωσε στους μοναχούς από μοναστήρι σε μοναστήρι: 'Ο Ευλογημένος επιθυμεί, φίλοι, να αναχωρήσει για περιπλάνηση προς τα νότια βουνά. Όποιος σεβάσμιος έχει ανάγκη, ας έρθει'». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο, παίρνοντας το κλειδί, ανακοίνωσε στους μοναχούς από μοναστήρι σε μοναστήρι: «Ο Ευλογημένος επιθυμεί, φίλοι, να αναχωρήσει για περιπλάνηση προς τα νότια βουνά. Όποιος σεβάσμιος έχει ανάγκη, ας έρθει». Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο, φίλε Άναντα, να κατοικεί κανείς σε εξάρτηση για δέκα έτη, να δίνει καθοδήγηση αυτός με δέκα έτη. Εκεί θα πρέπει να πάμε, και θα πρέπει να λάβουμε καθοδήγηση, και η διαμονή θα είναι σύντομη, και θα πρέπει να επιστρέψουμε ξανά, και θα πρέπει να λάβουμε καθοδήγηση ξανά. Αν οι δάσκαλοι και

μέντορές μας πάνε, κι εμείς θα πάμε· αν οι δάσκαλοι και μέντορές μας δεν πάνε, κι εμείς δεν θα πάμε. Η ελαφρομυαλιά μας, φίλε Άναντα, θα γίνει εμφανής». Τότε ο Ευλογημένος αναχώρησε για περιπλάνηση προς τα νότια βουνά με μια μικρή Κοινότητα μοναχών.

Τέλος της υπόθεσης του Αχουνταρίκα.

40. Πραγματεία για την απαλλαγή από την καθοδήγηση

103. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Νότια Ορεινή Περιοχή όσο επιθυμούσε, επέστρεψε πάλι στη Ρατζάγκαχα. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Γιατί άραγε, Άναντα, ο Τατχάγκατα αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Νότια Ορεινή Περιοχή με μια μικρή Κοινότητα μοναχών;» Τότε ο σεβάσμιος Άναντα ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, να κατοικεί σε εξάρτηση για πέντε έτη ο έμπειρος και ικανός μοναχός, ο άπειρος για όλη τη ζωή.

«Ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Δεν είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης. Με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης... με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης... είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Επίσης με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι οκνηρός, είναι επιλήσμων - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Επίσης με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Είναι αποτυχημένος στην ηθική όσον αφορά την ανώτερη ηθική διαγωγή, είναι αποτυχημένος στην καλή συμπεριφορά όσον αφορά την

παράβαση, είναι αποτυχημένος στην ορθή άποψη όσον αφορά τις ακραίες απόψεις, είναι ολιγομαθής, στερείται σοφίας - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Δεν είναι αποτυχημένος στην ηθική όσον αφορά την ανώτερη ηθική διαγωγή, δεν είναι αποτυχημένος στην καλή συμπεριφορά όσον αφορά την παράβαση, δεν είναι αποτυχημένος στην άποψη όσον αφορά την υπερβολική άποψη, είναι πολυμαθής, είναι σοφός - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Επίσης με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Δεν γνωρίζει το παράπτωμα, δεν γνωρίζει το μη παράπτωμα, δεν γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, δεν γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα· και τα δύο Πάττιμοκχα του δεν είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, δεν είναι καλά διαιρεμένα, δεν είναι καλά εφαρμοσμένα, δεν είναι καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα· και τα δύο Πάττιμοκχα του είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, καλά διαιρεμένα, καλά εφαρμοσμένα, καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Επίσης με άλλες πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Δεν γνωρίζει το παράπτωμα, δεν γνωρίζει το μη παράπτωμα, δεν γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, δεν γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα, έχει λιγότερα από πέντε έτη - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα, είτε έχει πέντε έτη είτε περισσότερα από πέντε έτη - από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

Τέλος της πραγματείας για την απαλλαγή από την καθοδήγηση.

Τέλος της ενότητας των πεντάδων και δεκάδων.

104. «Ένας μοναχός προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Δεν είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, δεν είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, έχει λιγότερα από πέντε έτη - ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Ένας μοναχός προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είτε έχει πέντε έτη είτε περισσότερα από πέντε έτη - ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Επίσης με άλλες έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι οκνηρός, είναι επιλήσμων, έχει λιγότερα από πέντε έτη - ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Ένας μοναχός προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων, είτε έχει πέντε έτη είτε περισσότερα από πέντε έτη - ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Επίσης με άλλες έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Είναι αποτυχημένος στην ηθική όσον αφορά την ανώτερη ηθική διαγωγή, είναι αποτυχημένος στην καλή συμπεριφορά όσον αφορά την παράβαση, είναι αποτυχημένος στην ορθή άποψη όσον αφορά τις ακραίες απόψεις, είναι ολιγομαθής, στερείται σοφίας, έχει λιγότερα από πέντε έτη - ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Ένας μοναχός προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Δεν είναι αποτυχημένος στην ηθική όσον αφορά την ανώτερη ηθική διαγωγή, δεν είναι αποτυχημένος στην καλή συμπεριφορά όσον αφορά την παράβαση, δεν είναι αποτυχημένος στην ορθή άποψη όσον αφορά τις ακραίες απόψεις, είναι πολυμαθής, είναι σοφός, είτε έχει πέντε έτη είτε περισσότερα από πέντε έτη - ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Επίσης με άλλες έξι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Δεν γνωρίζει το παράπτωμα, δεν γνωρίζει το μη παράπτωμα, δεν γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, δεν γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα· και τα δύο Πάττιμοκχα του δεν είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, δεν είναι καλά διαιρεμένα, δεν είναι καλά εφαρμοσμένα, δεν είναι καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, έχει λιγότερα από πέντε έτη - ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, δεν πρέπει να μένει ανεξάρτητος.

«Ένας μοναχός προικισμένος με έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος. Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα· και τα δύο Πάττιμοκχα του είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, καλά διαιρεμένα, καλά εφαρμοσμένα, καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, είτε έχει πέντε έτη είτε περισσότερα από πέντε έτη - ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις έξι ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να μένει ανεξάρτητος».

41. Υπόθεση του Ράχουλα

105. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Ρατζάγκαχα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς την Καπιλαβάττχου. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στην Καπιλαβάττχου. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του Σουντόντανα του Σάκκα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε η Ραχουλαμάτα, η βασίλισσα, είπε στον νεαρό Ράχουλα: «Αυτός, Ράχουλα, είναι ο πατέρας σου. Πήγαινε, ζήτησε την κληρονομιά σου». Τότε ο νεαρός Ράχουλα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, στάθηκε μπροστά στον Ευλογημένο: «Ευχάριστη είναι η σκιά σου, ασκητή». Τότε ο Ευλογημένος σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο νεαρός Ράχουλα ακολούθησε τον Ευλογημένο από κοντά: «Δώσε μου την κληρονομιά μου, ασκητή· δώσε μου την κληρονομιά μου, ασκητή». Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Τότε λοιπόν εσύ, Σαριπούττα, δώσε την αναχώρηση στον νεαρό Ράχουλα». «Πώς, σεβάσμιε κύριε, να δώσω την αναχώρηση στον νεαρό Ράχουλα;» Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, με τους τρεις πηγαιμούς στο καταφύγιο τη χειροτονία δοκίμου. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να δίνεται η αναχώρηση -πρώτα, αφού του ξυρίσετε τα μαλλιά και τα γένια, αφού τον ντύσετε με ώχρινα ρούχα, αφού τακτοποιήσετε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού τον βάλετε να προσκυνήσει τα πόδια των μοναχών, αφού τον βάλετε να καθίσει οκλάζων, αφού τον βάλετε να σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να του πείτε «πες έτσι» - καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο, καταφεύγω στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, καταφεύγω στην Κοινότητα ως καταφύγιο· για δεύτερη φορά καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο, για δεύτερη φορά καταφεύγω στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, για δεύτερη φορά καταφεύγω στην Κοινότητα ως καταφύγιο· για τρίτη φορά καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο, για τρίτη φορά καταφεύγω στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, για τρίτη φορά καταφεύγω στην Κοινότητα ως καταφύγιο. Επιτρέπω, μοναχοί, με αυτούς τους τρεις πηγαιμούς στο καταφύγιο τη χειροτονία δοκίμου». Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα έδωσε την αναχώρηση στον νεαρό Ράχουλα.

Τότε ο Σουντόντανα ο Σάκκα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Σουντόντανα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Αιτούμαι, σεβάσμιε κύριε, μία χάρη από τον Ευλογημένο». «Οι Τατχάγκατα, Γκόταμα, έχουν υπερβεί τις χάρες». «Αυτό, σεβάσμιε κύριε, που είναι επιτρεπτό και αυτό που είναι άμεμπτο». «Μίλησε, Γκόταμα». «Όταν ο Ευλογημένος αναχώρησε, σεβάσμιε κύριε, υπέφερα όχι λίγο, το ίδιο με τον Νάντα, υπερβολικά με τον Ράχουλα. Η αγάπη για τον γιο, σεβάσμιε κύριε, κόβει την επιδερμίδα, αφού κόψει την επιδερμίδα κόβει τη σάρκα, αφού κόψει τη σάρκα κόβει το κρέας, αφού κόψει το κρέας κόβει τους τένοντες, αφού κόψει τους τένοντες κόβει τα οστά, αφού κόψει τα οστά παραμένει φτάνοντας στον μυελό των οστών. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, οι κύριοι να μη δίνουν την αναχώρηση σε γιο που δεν

έχει την άδεια από τη μητέρα και τον πατέρα του». Τότε ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον Σουντόντανα τον Σάκκα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε ο Σουντόντανα ο Σάκκα, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε γιο που δεν έχει την άδεια από τη μητέρα και τον πατέρα του. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Καπιλαβάττχου όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Σαβάτθι. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Σαβάτθι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο η υποστηρικτική οικογένεια του σεβάσμιου Σαριπούττα έστειλε ένα παιδί κοντά στον σεβάσμιο Σαριπούττα - «Ας δώσει ο πρεσβύτερος μοναχός την αναχώρηση σε αυτό το παιδί». Τότε στον σεβάσμιο Σαριπούττα ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'δεν πρέπει ένας να έχει δύο δόκιμους'. Και ο Ράχουλα είναι ο δόκιμός μου. Πώς άραγε πρέπει να προχωρήσω;» Ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σε έναν έμπειρο και ικανό μοναχό να έχει δύο δόκιμους, ή όσους μπορεί να προτρέπει και να καθοδηγεί, τόσους να έχει».

Τέλος της υπόθεσης του Ράχουλα.

42. Πραγματεία για τους κανόνες εξάσκησης

106. Τότε στους δόκιμους ήρθε αυτή η σκέψη: «Πόσοι άραγε είναι οι κανόνες εξάσκησης για εμάς, και πού πρέπει να εξασκηθούμε;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... Επιτρέπω, μοναχοί, δέκα κανόνες εξάσκησης για τους δόκιμους, και σε αυτούς να εξασκούνται οι δόκιμοι - αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, αποχή από τη μη-άγια ζωή, αποχή από την ψευδολογία, αποχή από τα οιοπονευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, αποχή από το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα, αποχή από το να παρακολουθούν χορό, τραγούδι, μουσική και θεάματα, αποχή από το να φορούν γιρλάντες, να χρησιμοποιούν αρώματα και καλλυντικά και να στολίζονται, αποχή από τη χρήση ψηλών και μεγάλων κρεβατιών, αποχή από το να δέχονται χρυσό και ασήμι. Επιτρέπω, μοναχοί, αυτούς τους δέκα κανόνες εξάσκησης για τους δόκιμους, και σε αυτούς να εξασκούνται οι δόκιμοι.

Τέλος της πραγματείας για τους κανόνες εξάσκησης.

43. Υπόθεση της επιβολής τιμωρίας

107. Εκείνη την περίοδο οι δόκιμοι διέμεναν ασεβείς, χωρίς σεβασμό και μη ευγενικοί προς τους μοναχούς. Οι μοναχοί παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι δόκιμοι θα διαμένουν ασεβείς, χωρίς σεβασμό και μη ευγενικοί προς τους μοναχούς;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Επιτρέπω, μοναχοί, να επιβάλλεται τιμωρία σε δόκιμο προικισμένο με πέντε ιδιότητες. Επιδιώκει υλική απώλεια για τους μοναχούς, επιδιώκει βλάβη για τους μοναχούς, επιδιώκει τη μη κατοικία για τους μοναχούς, υβρίζει και χλευάζει τους

μοναχούς, προκαλεί διχόνοια μεταξύ των μοναχών - επιτρέπω, μοναχοί, να επιβάλλεται τιμωρία σε δόκιμο προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες».

Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Τι άραγε πρέπει να γίνει ως επιβολή τιμωρίας;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να επιβάλλεται απαγόρευση».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί επέβαλλαν απαγόρευση στους δόκιμους για ολόκληρο το μοναστήρι της Κοινότητας. Οι δόκιμοι, μη μπορώντας να εισέλθουν στο μοναστήρι, και έφευγαν και εγκατέλειπαν τη μοναστική κοινότητα και μετέβαιναν στους αιρετικούς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να επιβάλλεται απαγόρευση για ολόκληρο το μοναστήρι της Κοινότητας. Όποιος επιβάλει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, να επιβάλλεται απαγόρευση εκεί όπου κατοικεί ή εκεί όπου επιστρέφει».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί επέβαλλαν απαγόρευση στους δόκιμους για την τροφή που μπαίνει στο στόμα. Οι άνθρωποι, ετοιμάζοντας χυλό ρυζιού και γεύμα για την Κοινότητα, έλεγαν στους δόκιμους έτσι: «Ελάτε, σεβάσμιοι κύριοι, πιείτε χυλό ρυζιού· ελάτε, σεβάσμιοι κύριοι, φάτε γεύμα». Οι δόκιμοι έλεγαν έτσι: «Όχι, φίλοι, δεν επιτρέπεται. Οι μοναχοί επέβαλλαν απαγόρευση». Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι σεβάσμιοι θα επιβάλλουν απαγόρευση στους δόκιμους για την τροφή που μπαίνει στο στόμα;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να επιβάλλεται απαγόρευση για την τροφή που μπαίνει στο στόμα. Όποιος επιβάλει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης της επιβολής τιμωρίας.

44. Υπόθεση της απαγόρευσης χωρίς άδεια

108. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι επέβαλλαν απαγόρευση στους δόκιμους χωρίς άδεια των μεντόρων. Οι μέντορες αναζητούσαν: «Πώς άραγε οι δόκιμοί μας δεν φαίνονται;» Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Οι μοναχοί της ομάδας των έξι, φίλε, επέβαλλαν απαγόρευση». Οι μέντορες παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι μοναχοί της ομάδας των έξι θα επιβάλλουν απαγόρευση στους δόκιμούς μας χωρίς να μας ζητήσουν άδεια;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να επιβάλλεται απαγόρευση χωρίς άδεια του μέντορα. Όποιος επιβάλει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης της απαγόρευσης χωρίς άδεια.

45. Υπόθεση της μη κολακείας

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι αποσπούσαν τους δόκιμους των πρεσβύτερων μοναχών. Οι πρεσβύτεροι μοναχοί εξαντλούνταν παίρνοντας οι ίδιοι ακόμη και την ξύλινη οδοντόβουρτσα και το νερό για πλύσιμο προσώπου. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να αποσπάται η ακολουθία άλλου. Όποιος αποσπάσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της υπόθεσης της μη κολακείας.

46. Υπόθεση του δόκιμου Κάντακα

Εκείνη την περίοδο ο δόκιμος του σεβάσμιου Ουπανάντα, γιου των Σάκνα, ονόματι Καντάκα, διέφθειρε μια μοναχή ονόματι Καντακίν. Οι μοναχοί παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν ένας δόκιμος θα συμπεριφερθεί με τέτοια ανάρμοστη συμπεριφορά;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να αποβάλλεται δόκιμος προικισμένος με δέκα ιδιότητες. Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, δεν ασκεί την άγια ζωή, λέει ψέματα, πίνει οινόπνευματώδη ποτά, επικρίνει τον Βούδα, επικρίνει τη Διδασκαλία, επικρίνει την Κοινότητα, έχει λανθασμένες απόψεις, είναι πλανευτής γυναικών μοναχών - επιτρέπω, μοναχοί, να αποβάλλεται δόκιμος προικισμένος με αυτές τις δέκα ιδιότητες».

47. Υπόθεση του ευνούχου

109. Εκείνη την περίοδο κάποιος ευνούχος είχε χειροτονηθεί μοναχός. Αυτός, αφού πλησίασε νέους νέους μοναχούς, είπε έτσι: «Ελάτε, σεβάσμιοι, βιάστε με». Οι μοναχοί τον απέρριψαν: «Χάσου, ευνούχε, εξαφανίσου, ευνούχε· τι χρήση έχουμε από σένα;» Αυτός, απορριφθείς από τους μοναχούς, αφού πλησίασε μεγάλους μεγάλους εύσωμους δόκιμους, είπε έτσι: «Ελάτε, φίλοι, βιάστε με». Οι δόκιμοι τον απέρριψαν: «Χάσου, ευνούχε, εξαφανίσου, ευνούχε· τι χρήση έχουμε από σένα;» Αυτός, απορριφθείς από τους δόκιμους, αφού πλησίασε ελεφαντοκόμους και ιπποκόμους, είπε έτσι: «Ελάτε, φίλοι, βιάστε με». Οι ελεφαντοκόμοι και οι ιπποκόμοι τον βίασαν. Αυτοί παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Ευνούχοι είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκνα. Ακόμη και αυτοί από αυτούς που δεν είναι ευνούχοι, βιάζουν αυτούς τους ευνούχους. Έτσι όλοι αυτοί είναι μη ασκούμενοι στην άγια ζωή». Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ελεφαντοκόμους και ιπποκόμους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Ένας ευνούχος, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένος δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένος πρέπει να αποβληθεί».

48. Υπόθεση αυτού που συγκατοικεί με κλοπή

110. Εκείνη την περίοδο κάποιος γιος παλαιάς οικογένειας με εξαλειμμένη καταγωγή ήταν λεπτοφυής. Τότε σε εκείνον τον γιο παλαιάς οικογένειας με εξαλειμμένη καταγωγή ήρθε αυτή η σκέψη: «Εγώ είμαι λεπτοφυής, δεν είμαι ικανός είτε να αποκτήσω πλούτο που δεν έχω αποκτήσει είτε να κάνω να ευημερήσει ο πλούτος που έχω αποκτήσει. Με ποιο τρόπο άραγε εγώ θα ζούσα ευτυχισμένος και δεν θα κουραζόμουν;» Τότε σε εκείνον τον γιο παλαιάς οικογένειας με εξαλειμμένη καταγωγή ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκνα, έχουν ευχάριστη συμπεριφορά, ευχάριστη διαγωγή· αφού φάνε καλή τροφή, κοιμούνται σε κρεβάτια προστατευμένα από τον άνεμο. Γιατί να μην ετοιμάσω ο ίδιος κύπελλο και χιτώνες, να ξυρίσω μαλλιά και γένια, να ντυθώ με ώχρινα ρούχα, να πάω στο μοναστήρι και να συγκατοικήσω με τους μοναχούς;» Τότε εκείνος ο γιος παλαιάς οικογένειας με εξαλειμμένη καταγωγή, αφού ετοίμασε ο ίδιος κύπελλο και χιτώνες, αφού ξύρισε μαλλιά και γένια, αφού ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αφού πήγε στο μοναστήρι, απέδωσε σεβασμό στους μοναχούς. Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Πόσων ετών απόσυρσης κατά την βροχερή εποχή είσαι εσύ, φίλε;» «Τι σημαίνει αυτό, φίλε, πόσων ετών απόσυρσης κατά την βροχερή εποχή;» «Ποιος όμως είναι ο μέντοράς σου, φίλε;» «Τι σημαίνει αυτό, φίλε, μέντορας;» Οι μοναχοί είπαν στον σεβάσμιο Ουπάλι: «Έλα, φίλε Ουπάλι, εξέτασε αυτόν τον αναχωρητή». Τότε εκείνος ο γιος

παλαιάς οικογένειας με εξαλειμμένη καταγωγή, ενώ εξεταζόταν από τον σεβάσμιο Ουπάλι, ανακοίνωσε αυτό το θέμα. Ο σεβάσμιος Ουπάλι ανακοίνωσε αυτό το θέμα στους μοναχούς. Οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Αυτός που συγκατοικεί με κλοπή, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένος δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένος πρέπει να αποβληθεί». «Αυτός που προσχώρησε σε άλλες σέκτες, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένος δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένος πρέπει να αποβληθεί».

49. Υπόθεση του ζώου

111. Εκείνη την περίοδο κάποιος δράκος στενοχωριόταν, ντρεπόταν και αηδίαζε με τη σφαίρα επαναγέννησης των δράκων. Τότε σε εκείνον τον δράκο ήρθε αυτή η σκέψη: «Με ποιο τρόπο άραγε εγώ θα απελευθερωνόμουν από τη σφαίρα επαναγέννησης των δράκων και γρήγορα θα αποκτούσα ανθρώπινη κατάσταση;» Τότε σε εκείνον τον δράκο ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκκα, είναι ακόλουθοι της Διδασκαλίας, ακόλουθοι της ισότητας, ασκούμενοι στην άγια ζωή, αληθινοί, ηθικοί, καλού χαρακτήρα. Αν εγώ αναχωρούσα για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκκα, έτσι εγώ θα απελευθερωνόμουν από τη σφαίρα επαναγέννησης των δράκων και γρήγορα θα αποκτούσα ανθρώπινη κατάσταση». Τότε εκείνος ο δράκος, με τη μορφή νεαρού άνδρα, αφού πλησίασε τους μοναχούς, ζήτησε την αναχώρηση. Οι μοναχοί του έδωσαν την αναχώρηση και την πλήρη χειροτονία. Εκείνη την περίοδο εκείνος ο δράκος διέμενε σε ένα μοναστήρι στα σύνορα μαζί με κάποιον μοναχό. Τότε εκείνος ο μοναχός, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκώθηκε, περπατούσε στο υπαίθρο. Τότε εκείνος ο δράκος, όταν εκείνος ο μοναχός είχε βγει, χαλαρωμένος έπεσε σε ύπνο. Ολόκληρο το μοναστήρι γέμισε με φίδι και οι σπείρες του έβγαιναν από τα παράθυρα. Τότε εκείνος ο μοναχός, σκεπτόμενος «θα μπω στο μοναστήρι», σπρώχνοντας το θυρόφυλλο, είδε ολόκληρο το μοναστήρι γεμάτο με φίδι και τις σπείρες να βγαίνουν από τα παράθυρα· αφού είδε, φοβισμένος έβγαλε μια δυνατή κραυγή. Οι μοναχοί, αφού έτρεξαν προς τα εκεί, είπαν σε εκείνον τον μοναχό: «Γιατί εσύ, φίλε, έβγαλες μια δυνατή κραυγή;» «Αυτό, φίλε, ολόκληρο το μοναστήρι είναι γεμάτο με φίδι και οι σπείρες βγαίνουν από τα παράθυρα». Τότε εκείνος ο δράκος, αφού ξύπνησε με εκείνον τον ήχο, κάθισε στο δικό του κάθισμα. Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Ποιος είσαι εσύ, φίλε;» «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι δράκος». «Γιατί όμως εσύ, φίλε, έκανες κάτι τέτοιο;» Τότε εκείνος ο δράκος ανακοίνωσε αυτό το θέμα στους μοναχούς. Οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού συγκέντρωσε την κοινότητα μοναχών, είπε σε εκείνον τον δράκο: «Εσείς βέβαια οι δράκοι είστε χωρίς δυνατότητα αύξησης σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Πήγαινε εσύ, δράκε, εκεί ακριβώς τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου τήρησε την ημέρα τήρησης των κανόνων· έτσι εσύ θα απελευθερωθείς από τη σφαίρα επαναγέννησης των δράκων και γρήγορα θα αποκτήσεις ανθρώπινη κατάσταση». Τότε εκείνος ο δράκος, σκεπτόμενος «λοιπόν εγώ είμαι χωρίς δυνατότητα αύξησης σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή», δυστυχισμένος και καταθλιμμένος, χύνοντας δάκρυα, αφού έβγαλε μια δυνατή κραυγή, έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι συνθήκες για την αποκάλυψη της πραγματικής φύσης ενός δράκου. Όταν επιδίδεται σε συνουσία με μια του ίδιου είδους και όταν χαλαρωμένος

πέφτει σε ύπνο - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο συνθήκες για την αποκάλυψη της πραγματικής φύσης ενός δράκου. Ένα ζώο, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένο δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένο πρέπει να αποβληθεί».

50. Υπόθεση του μητροκτόνου

112. Εκείνη την περίοδο κάποιος νεαρός μαθητευόμενος αφαίρεσε τη ζωή της μητέρας του. Αυτός στενοχωριόταν, ντρεπόταν και αηδίαζε με εκείνη την κακόβουλη πράξη. Τότε σε εκείνον τον νεαρό μαθητευόμενο ήρθε αυτή η σκέψη: «Με ποιο τρόπο άραγε εγώ θα μπορούσα να κάνω διαφυγή από αυτή την κακόβουλη πράξη;» Τότε σε εκείνον τον νεαρό μαθητευόμενο ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, είναι ακόλουθοι της Διδασκαλίας, ακόλουθοι της ισότητας, ασκούμενοι στην άγια ζωή, αληθινοί, ηθικοί, καλού χαρακτήρα. Αν εγώ αναχωρούσα για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα, έτσι εγώ θα έκανα διαφυγή από αυτή την κακόβουλη πράξη». Τότε εκείνος ο νεαρός μαθητευόμενος, αφού πλησίασε τους μοναχούς, ζήτησε την αναχώρηση. Οι μοναχοί είπαν στον σεβάσμιο Ουπάλι: «Και πριν, φίλε Ουπάλι, ένας δράκος με τη μορφή νεαρού άνδρα χειροτονήθηκε μεταξύ των μοναχών. Έλα, φίλε Ουπάλι, εξέτασε αυτόν τον νεαρό μαθητευόμενο». Τότε εκείνος ο νεαρός μαθητευόμενος, ενώ εξεταζόταν από τον σεβάσμιο Ουπάλι, ανακοίνωσε αυτό το θέμα. Ο σεβάσμιος Ουπάλι ανακοίνωσε αυτό το θέμα στους μοναχούς. Οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Ένας μητροκτόνος, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένος δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένος πρέπει να αποβληθεί».

51. Υπόθεση του πατροκτόνου

113. Εκείνη την περίοδο κάποιος νεαρός μαθητευόμενος αφαίρεσε τη ζωή του πατέρα του. Αυτός στενοχωριόταν, ντρεπόταν και αηδίαζε με εκείνη την κακόβουλη πράξη. Τότε σε εκείνον τον νεαρό μαθητευόμενο ήρθε αυτή η σκέψη: «Με ποιο τρόπο άραγε εγώ θα μπορούσα να κάνω διαφυγή από αυτή την κακόβουλη πράξη;» Τότε σε εκείνον τον νεαρό μαθητευόμενο ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, είναι ακόλουθοι της Διδασκαλίας, ακόλουθοι της ισότητας, ασκούμενοι στην άγια ζωή, αληθινοί, ηθικοί, καλού χαρακτήρα. Αν εγώ αναχωρούσα για τη μοναστική ζωή μεταξύ των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκυα, έτσι εγώ θα έκανα διαφυγή από αυτή την κακόβουλη πράξη». Τότε εκείνος ο νεαρός μαθητευόμενος, αφού πλησίασε τους μοναχούς, ζήτησε την αναχώρηση. Οι μοναχοί είπαν στον σεβάσμιο Ουπάλι: «Και πριν, φίλε Ουπάλι, ένας δράκος με τη μορφή νεαρού άνδρα χειροτονήθηκε μεταξύ των μοναχών. Έλα, φίλε Ουπάλι, εξέτασε αυτόν τον νεαρό μαθητευόμενο». Τότε εκείνος ο νεαρός μαθητευόμενος, ενώ εξεταζόταν από τον σεβάσμιο Ουπάλι, ανακοίνωσε αυτό το θέμα. Ο σεβάσμιος Ουπάλι ανακοίνωσε αυτό το θέμα στους μοναχούς. Οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Ένας πατροκτόνος, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένος δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένος πρέπει να αποβληθεί».

52. Υπόθεση του δολοφόνου ενός Άραχαντ

114. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο από τη Σακέτα στη Σαβάτθι. Στη μέση του δρόμου κλέφτες βγήκαν και κάποιους μοναχούς λήστεψαν, κάποιους μοναχούς σκότωσαν. Βασιλικοί στρατιώτες βγήκαν από τη Σαβάτθι και κάποιους κλέφτες συνέλαβαν, κάποιοι κλέφτες το έβαλαν στα πόδια. Εκείνοι που το έβαλαν στα πόδια χειροτονήθηκαν μοναχοί, εκείνοι που συνελήφθησαν οδηγούνται προς εκτέλεση. Εκείνοι που δραπετεύσαν και χειροτονήθηκαν είδαν εκείνους τους κλέφτες να οδηγούνται προς εκτέλεση, και αφού είδαν είπαν έτσι: «Καλώς πράγματι δραπετεύσαμε· αν είχαμε συλληφθεί, κι εμείς ακριβώς έτσι θα σκοτωνόμασταν». Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Τι όμως κάνατε εσείς, φίλοι;» Τότε εκείνοι οι αναχωρητές ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στους μοναχούς. Οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Αυτοί οι μοναχοί, μοναχοί, ήταν Άξιοι. Ένας δολοφόνος ενός Άξιου, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένος δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένος πρέπει να αποβληθεί».

53. Υπόθεση του πλανευτή γυναικών μοναχών

115. Εκείνη την περίοδο αρκετές μοναχές ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο από τη Σακέτα στη Σαβάτθι. Στη μέση του δρόμου κλέφτες βγήκαν και κάποιες μοναχές λήστεψαν, κάποιες μοναχές βίασαν. Βασιλικοί στρατιώτες βγήκαν από τη Σαβάτθι και κάποιους κλέφτες συνέλαβαν, κάποιοι κλέφτες το έβαλαν στα πόδια. Εκείνοι που το έβαλαν στα πόδια χειροτονήθηκαν μοναχοί. Εκείνοι που συνελήφθησαν οδηγούνται προς εκτέλεση. Εκείνοι που δραπετεύσαν και χειροτονήθηκαν είδαν εκείνους τους κλέφτες να οδηγούνται προς εκτέλεση, και αφού είδαν είπαν έτσι: «Καλώς πράγματι δραπετεύσαμε· αν είχαμε συλληφθεί, κι εμείς ακριβώς έτσι θα σκοτωνόμασταν». Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Τι όμως κάνατε εσείς, φίλοι;» Τότε εκείνοι οι αναχωρητές ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στους μοναχούς. Οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Ένας πλανευτής γυναικών μοναχών, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένος δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένος πρέπει να αποβληθεί». «Ένας σχισματικός, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένος δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένος πρέπει να αποβληθεί». «Αυτός που τραυματίζει, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένος δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένος πρέπει να αποβληθεί».

54. Υπόθεση του ερμαφρόδιτου

116. Εκείνη την περίοδο κάποιος ερμαφρόδιτος είχε χειροτονηθεί μοναχός. Αυτός και έκανε και προκαλούσε να γίνει. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Ένας ερμαφρόδιτος, μοναχοί, αν δεν είναι πλήρως χειροτονημένος δεν πρέπει να λάβει πλήρη χειροτονία· αν είναι πλήρως χειροτονημένος πρέπει να αποβληθεί».

55. Υποθέσεις αυτού χωρίς μέντορα και τα λοιπά

117. Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία σε κάποιον χωρίς μέντορα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία σε κάποιον χωρίς μέντορα. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία με την Κοινότητα ως μέντορα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με την Κοινότητα ως μέντορα. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία,

παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία με ομάδα ως μέντορα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με ομάδα ως μέντορα. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία με ευνούχο ως μέντορα... κ.λπ... έδιναν πλήρη χειροτονία με αυτόν που συγκατοικεί με κλοπή ως μέντορα... κ.λπ... έδιναν πλήρη χειροτονία με αυτόν που προσχώρησε σε άλλες σέκτες ως μέντορα... κ.λπ... έδιναν πλήρη χειροτονία με ζώο ως μέντορα... κ.λπ... έδιναν πλήρη χειροτονία με μητροκτόνο ως μέντορα... κ.λπ... έδιναν πλήρη χειροτονία με πατροκτόνο ως μέντορα... κ.λπ... έδιναν πλήρη χειροτονία με δολοφόνο ενός Άραχαντ ως μέντορα... κ.λπ... έδιναν πλήρη χειροτονία με πλανευτή γυναικών μοναχών ως μέντορα... κ.λπ... έδιναν πλήρη χειροτονία με σχισματικό ως μέντορα... κ.λπ... έδιναν πλήρη χειροτονία με αυτόν που τραυματίζει ως μέντορα... κ.λπ... έδιναν πλήρη χειροτονία με ερμαφρόδιτο ως μέντορα· ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με ευνούχο ως μέντορα... κ.λπ... μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με αυτόν που συγκατοικεί με κλοπή ως μέντορα... κ.λπ... μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με αυτόν που προσχώρησε σε άλλες σέκτες ως μέντορα... κ.λπ... μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με ζώο ως μέντορα... κ.λπ... μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με μητροκτόνο ως μέντορα... κ.λπ... μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με πατροκτόνο ως μέντορα... κ.λπ... μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με δολοφόνο ενός Άραχαντ ως μέντορα... κ.λπ... μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με πλανευτή γυναικών μοναχών ως μέντορα... κ.λπ... μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με σχισματικό ως μέντορα... κ.λπ... μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με αυτόν που τραυματίζει ως μέντορα... κ.λπ... μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με ερμαφρόδιτο ως μέντορα. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

56. Υπόθεση αυτού χωρίς κύπελλο και τα λοιπά

118. Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία σε κάποιον χωρίς κύπελλο. Περιφέρονταν για προσφερόμενη τροφή με τα χέρια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Σαν τους αλλόδοξους». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία σε κάποιον χωρίς κύπελλο. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία σε κάποιον χωρίς χιτώνα. Περιφέρονταν γυμνοί για προσφερόμενη τροφή. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Σαν τους αλλόδοξους». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία σε κάποιον χωρίς χιτώνα. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία σε κάποιον χωρίς κύπελλο και χιτώνες. Περιφέρονταν γυμνοί για προσφερόμενη τροφή με τα χέρια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Σαν τους αλλόδοξους». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται

πλήρης χειροτονία σε κάποιον χωρίς κύπελλο και χιτώνες. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία με δανεικό κύπελλο. Μετά την πλήρη χειροτονία έπαιρναν πίσω το κύπελλο. Περιφέρονταν για προσφερόμενη τροφή με τα χέρια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Σαν τους αλλόδοξους». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με δανεικό κύπελλο. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία με δανεικό χιτώνα. Μετά την πλήρη χειροτονία έπαιρναν πίσω τον χιτώνα. Περιφέρονταν γυμνοί για προσφερόμενη τροφή. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Σαν τους αλλόδοξους». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με δανεικό χιτώνα. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο μοναχοί έδιναν πλήρη χειροτονία με δανεικό κύπελλο και χιτώνες. Μετά την πλήρη χειροτονία έπαιρναν πίσω το κύπελλο και τους χιτώνες. Περιφέρονταν γυμνοί για προσφερόμενη τροφή με τα χέρια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Σαν τους αλλόδοξους». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Μοναχοί, δεν πρέπει να δίνεται πλήρης χειροτονία με δανεικό κύπελλο και χιτώνες. Όποιος δώσει πλήρη χειροτονία, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Τέλος της ενότητας των είκοσι ένα που δεν πρέπει να λάβουν πλήρη χειροτονία.

57. Ενότητα των τριάντα δύο που δεν πρέπει να λάβουν αναχώρηση

119. Εκείνη όμως την περίοδο μοναχοί δίνουν την αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στο χέρι... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στο πόδι... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στα χέρια και τα πόδια... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στο αυτί... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στη μύτη... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στα αυτιά και τη μύτη... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στα δάχτυλα... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στους αντίχειρες... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στους τένοντες... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε αυτόν με χέρια σαν φτερούγια νυχτερίδας... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε καμπούρη... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε νάνο... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε αυτόν με βρογχοκήλη... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε σημαδεμένο... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε μαστιγωμένο... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε καταγεγραμμένο... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε αυτόν με ελεφαντίαση... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε αυτόν με κακή ασθένεια... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε αυτόν που ντροπιάζει τη συνέλευση... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε τυφλό... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε κουλό... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε χωλό... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε παράλυτο... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε αυτόν με κομμένη κίνηση... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε εξασθενημένο από τα γηρατειά... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε τυφλό... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε βουβό... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε κουφό... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε τυφλό και βουβό... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε τυφλό και κουφό... κ.λπ... δίνουν την

αναχώρηση σε βουβό και κουφό... κ.λπ... δίνουν την αναχώρηση σε τυφλό, βουβό και κουφό. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στο χέρι... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στο πόδι... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στα χέρια και τα πόδια... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στο αυτί... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στη μύτη... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στα αυτιά και τη μύτη... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στα δάχτυλα... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στους αντίχειρες... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε ακρωτηριασμένο στους τένοντες... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε αυτόν με χέρια σαν φτερούγια νυχτερίδας... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε καμπούρη... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε νάνο... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε αυτόν με βρογχικήλη... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε σημαδεμένο... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε μαστιγωμένο... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε καταγεγραμμένο... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε αυτόν με ελεφαντίαση... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε αυτόν με κακή ασθένεια... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε αυτόν που ντροπιάζει τη συνέλευση... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε τυφλό... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε κουλό... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε χωλό... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε παράλυτο... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε αυτόν με κομμένη κίνηση... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε εξασθενημένο από τα γηρατειά... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε τυφλό... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε βουβό... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε κουφό... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε τυφλό και βουβό... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε τυφλό και κουφό... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε βουβό και κουφό... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται η αναχώρηση σε τυφλό, βουβό και κουφό. Όποιος δώσει την αναχώρηση, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της ενότητας των τριάντα δύο που δεν πρέπει να λάβουν αναχώρηση.

Τέλος της απαγγελίας περί κληρονομιάς, ένατη.

58. Υποθέσεις καθοδήγησης του αδιάντροπου

120. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι έδιναν καθοδήγηση σε αδιάντροπους. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να δίνεται καθοδήγηση σε αδιάντροπους. Όποιος δώσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο μοναχοί ζούσαν σε εξάρτηση από αδιάντροπους. Και αυτοί σε σύντομο χρονικό διάστημα γίνονταν αδιάντροποι, κακοί μοναχοί. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να μένει κανείς σε εξάρτηση από αδιάντροπους. Όποιος μένει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'δεν πρέπει να δίνεται καθοδήγηση σε αδιάντροπους, δεν πρέπει να μένει κανείς σε εξάρτηση από αδιάντροπους'. Πώς άραγε θα γνωρίζαμε εμείς αν κάποιος έχει ντροπή ή είναι αδιάντροπος;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να περιμένετε τέσσερις-πέντε μέρες μέχρι να γνωρίσω την ομοιότητα του μοναχού».

59. Υποθέσεις εξάρτησης από ταξιδιώτες και τα λοιπά

121. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός ταξίδευε στον κεντρικό δρόμο στην επαρχία των Κοσάλα. Τότε σε εκείνον τον μοναχό ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'δεν πρέπει να μένει κανείς ανεξάρτητος'. Και εγώ χρειάζομαι καθοδήγηση και ταξιδεύω στον κεντρικό δρόμο· πώς άραγε πρέπει να προχωρήσω;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σε μοναχό που ταξιδεύει στον κεντρικό δρόμο, αν δεν βρίσκει καθοδήγηση, να μένει ανεξάρτητος».

Εκείνη την περίοδο δύο μοναχοί ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο στην επαρχία των Κοσάλα. Αυτοί έφτασαν σε κάποια κατοικία. Εκεί ένας μοναχός ήταν άρρωστος. Τότε σε εκείνον τον άρρωστο μοναχό ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'δεν πρέπει να μένει κανείς ανεξάρτητος'. Και εγώ χρειάζομαι καθοδήγηση και είμαι άρρωστος· πώς άραγε πρέπει να προχωρήσω;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σε άρρωστο μοναχό, αν δεν βρίσκει καθοδήγηση, να μένει ανεξάρτητος».

Τότε σε εκείνον τον μοναχό παραστάτη του ασθενούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'δεν πρέπει να μένει κανείς ανεξάρτητος'. Και εγώ χρειάζομαι καθοδήγηση, και αυτός ο μοναχός είναι άρρωστος· πώς άραγε πρέπει να προχωρήσω;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σε μοναχό παραστάτη ασθενούς, αν δεν βρίσκει καθοδήγηση και του ζητείται να μείνει, να μένει ανεξάρτητος».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός διέμενε στο δάσος. Και σε εκείνο το κατάλυμα ήταν άνετα. Τότε σε εκείνον τον μοναχό ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'δεν πρέπει να μένει κανείς ανεξάρτητος'. Και εγώ χρειάζομαι καθοδήγηση και διαμένω στο δάσος, και σε αυτό το κατάλυμα είμαι άνετα· πώς άραγε πρέπει να προχωρήσω;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σε δασόβιο μοναχό που εκτιμά την άνετη διαμονή, αν δεν βρίσκει καθοδήγηση, να μένει ανεξάρτητος - με τη σκέψη: 'Όταν έρθει κατάλληλος δωρητής καθοδήγησης, τότε θα κατοικήσω σε εξάρτηση από αυτόν'».

60. Έγκριση διακήρυξης με το σόι

122. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα είχε έναν υποψήφιο για πλήρη χειροτονία. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα έστειλε έναν αγγελιαφόρο κοντά στον σεβάσμιο Άναντα - «Ας έρθει ο Άναντα να διακηρύξει αυτόν». Ο σεβάσμιος Άναντα είπε έτσι - «Δεν τολμώ να πάρω το όνομα του πρεσβύτερου μοναχού, ο πρεσβύτερος μοναχός μου είναι σεβαστός». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να διακηρύσσετε και με το σόι».

61. Υπόθεση δύο υποψηφίων για πλήρη χειροτονία και τα λοιπά

123. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα είχε δύο υποψήφιους για πλήρη χειροτονία. Αυτοί αντιδικούσαν - εγώ θα λάβω πλήρη χειροτονία πρώτος, εγώ θα λάβω πλήρη χειροτονία πρώτος. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, να γίνονται δύο σε μία διακήρυξη.

Εκείνη την περίοδο πολλοί πρεσβύτεροι μοναχοί είχαν υποψήφιους για πλήρη χειροτονία. Αυτοί αντιδικούσαν - εγώ θα λάβω πλήρη χειροτονία πρώτος, εγώ θα λάβω πλήρη χειροτονία πρώτος. Οι πρεσβύτεροι είπαν έτσι: «Λοιπόν, φίλοι, ας κάνουμε όλους σε μία διακήρυξη». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, να γίνονται δύο ή τρεις σε μία διακήρυξη, και αυτό με έναν μέντορα, αλλά όχι με διαφορετικούς μέντορες.

62. Έγκριση πλήρους χειροτονίας στα είκοσι από τη σύλληψη

124. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Κουμαρακασσάπα είχε λάβει πλήρη χειροτονία σε ηλικία είκοσι ετών από τη σύλληψη. Τότε στον σεβάσμιο Κουμαρακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'άτομο λιγότερο από είκοσι ετών δεν πρέπει να χειροτονηθεί πλήρως'. Και εγώ έλαβα πλήρη χειροτονία σε ηλικία είκοσι ετών από τη σύλληψη. Έχω άραγε λάβει πλήρη χειροτονία ή μήπως δεν έχω λάβει πλήρη χειροτονία;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Ό,τι, μοναχοί, είναι η πρώτη συνείδηση που εγέρθηκε στη μήτρα της μητέρας, η πρώτη συνείδηση που εμφανίστηκε, βάσει αυτού υπολογίζεται η γέννησή του. Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται πλήρη χειροτονία σε αυτόν που είναι είκοσι ετών από τη σύλληψη.

63. Διαδικασία πλήρους χειροτονίας

125. Εκείνη την περίοδο φαίνονταν πλήρως χειροτονημένοι που ήταν λεπροί, πληγιασμένοι, εκζεματικοί, φυματικοί και επιληπτικοί. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, αυτός που δίνει πλήρη χειροτονία να ρωτά τα δεκατρία πράγματα που είναι παρεμποδίσεις. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να ρωτηθεί: «Έχεις τέτοιες ασθένειες - λέπρα, απόστημα, έκζεμα, φυματίωση, επιληψία; Είσαι άνθρωπος; Είσαι άνδρας; Είσαι ελεύθερος; Είσαι χωρίς χρέη; Δεν είσαι βασιλικός στρατιώτης; Έχεις την άδεια από τη μητέρα και τον πατέρα σου; Έχεις συμπληρώσει είκοσι χρόνια; Έχεις πλήρες το κύπελλο και τους χιτώνες σου; Ποιο είναι το όνομά σου; Ποιο είναι το όνομα του μέντορά σου;»

Εκείνη την περίοδο μοναχοί ρωτούσαν τα πράγματα που είναι παρεμποδίσεις σε υποψήφιους για πλήρη χειροτονία που δεν είχαν καθοδηγηθεί. Οι υποψήφιοι για πλήρη χειροτονία αμηχανούσαν, ντρέπονταν, δεν μπορούσαν να απαντήσουν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, πρώτα να καθοδηγήσετε και μετά να ρωτήσετε τα πράγματα που είναι παρεμποδίσεις».

Καθοδηγούσαν εκεί ακριβώς εν μέσω της Κοινότητας. Οι υποψήφιοι για πλήρη χειροτονία έτσι ακριβώς αμηχανούσαν, ντρέπονταν, δεν μπορούσαν να απαντήσουν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, αφού καθοδηγήσετε στο πλάι, να ρωτήσετε τα πράγματα που είναι παρεμποδίσεις εν μέσω της Κοινότητας. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να καθοδηγηθεί -

126. Πρώτα πρέπει να του δοθεί μέντορας. Αφού του δοθεί μέντορας, πρέπει να του υποδειχθούν το κύπελλο και οι χιτώνες - αυτό είναι το κύπελλό σου, αυτός είναι ο διπλός χιτώνας σου, αυτός είναι ο άνω χιτώνας σου, αυτός είναι ο εσωτερικός χιτώνας σου. Πήγαινε, στάσου σε εκείνο το μέρος.

Αδαείς και άπειροι καθοδηγούσαν. Οι υποψήφιοι για πλήρη χειροτονία που είχαν καθοδηγηθεί κακώς αμνηχανούσαν, ντρέπονταν, δεν μπορούσαν να απαντήσουν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να καθοδηγείται από αδαή και άπειρο. Όποιος καθοδηγήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, να καθοδηγεί έμπειρος και ικανός μοναχός.

Μη εγκεκριμένοι καθοδηγούσαν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να καθοδηγείται από μη εγκεκριμένο. Όποιος καθοδηγήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, να καθοδηγεί εγκεκριμένος. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί - είτε ο ίδιος να εγκρίνει τον εαυτό του, είτε άλλος να εγκρίνει άλλον.

Και πώς ο ίδιος εγκρίνει τον εαυτό του; Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα: «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, εγώ ας καθοδηγήσω τον τάδε». Έτσι ο ίδιος εγκρίνει τον εαυτό του.

Και πώς λοιπόν άλλος εγκρίνει άλλον; Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα: «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, ο τάδε ας καθοδηγήσει τον τάδε». Έτσι άλλος εγκρίνει άλλον.

Από εκείνον τον εγκεκριμένο μοναχό, αφού πλησιάσει τον υποψήφιο για πλήρη χειροτονία, πρέπει να του πει έτσι: «Άκουσε, τάδε, αυτή είναι η ώρα της αλήθειας, η ώρα της πραγματικότητας. Ό,τι έχει συμβεί, όταν ρωτούν εν μέσω της Κοινότητας, αν υπάρχει πρέπει να πεις 'υπάρχει', αν δεν υπάρχει πρέπει να πεις 'δεν υπάρχει'. Μην αμνηχανήσεις, μην ντραπείς. Έτσι θα σε ρωτήσουν: «Έχεις τέτοιες ασθένειες - λέπρα, απόστημα, έκζεμα, φυματίωση, επιληψία; Είσαι άνθρωπος; Είσαι άνδρας; Είσαι ελεύθερος; Είσαι χωρίς χρέη; Δεν είσαι βασιλικός στρατιώτης; Έχεις την άδεια από τη μητέρα και τον πατέρα σου; Έχεις συμπληρώσει είκοσι χρόνια; Έχεις πλήρες το κύπελλο και τους χιτώνες σου; Ποιο είναι το όνομά σου; Ποιο είναι το όνομα του μέντορά σου;»

Έρχονται μαζί. Δεν πρέπει, μοναχοί, να έρχονται μαζί. Ο καθοδηγητής, αφού έρθει πρώτος, πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα: «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε. Αυτός καθοδηγήθηκε από εμένα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, ας έρθει ο τάδε». Πρέπει να του πει «έλα».

Αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού τον βάλει να προσκυνήσει τα πόδια των μοναχών, αφού τον βάλει να καθίσει οκλάζων, αφού τον βάλει να σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να τον βάλει να ζητήσει την πλήρη χειροτονία: «Ζητάω, σεβάσμιε κύριε, πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα. Ας με σώσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα από συμπόνια. Για δεύτερη φορά, σεβάσμιε κύριε,

ζητάω πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα. Ας με σώσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα από συμπόνια. Για τρίτη φορά, σεβάσμιε κύριε, ζητάω πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα. Ας με σώσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα από συμπόνια». Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, εγώ ας ρωτήσω τον τάδε τα πράγματα που είναι παρεμποδίσεις». Άκουσε, τάδε, αυτή είναι η ώρα της αλήθειας για σένα, η ώρα της πραγματικότητας. Ότι έχει συμβεί, αυτό ρωτώ. Αυτό που υπάρχει πρέπει να πεις «υπάρχει», αυτό που δεν υπάρχει πρέπει να πεις «δεν υπάρχει». Έχεις τέτοιες ασθένειες - λέπρα, απόστημα, έκζεμα, φυματίωση, επιληψία; Είσαι άνθρωπος; Είσαι άνδρας; Είσαι ελεύθερος; Είσαι χωρίς χρέη; Δεν είσαι βασιλικός στρατιώτης; Έχεις την άδεια από τη μητέρα και τον πατέρα σου; Έχεις συμπληρώσει είκοσι χρόνια; Έχεις πλήρες το κύπελλο και τους χιτώνες σου; Ποιο είναι το όνομά σου; Ποιο είναι το όνομα του μέντορά σου;» Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

127. «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε, αγνός από πράγματα που είναι παρεμποδίσεις, έχει πλήρες κύπελλο και χιτώνες. Ο τάδε ζητάει πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα με τον τάδε ως μέντορα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας δώσει πλήρη χειροτονία στον τάδε με τον τάδε ως μέντορα. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε, αγνός από πράγματα που είναι παρεμποδίσεις, έχει πλήρες κύπελλο και χιτώνες. Ο τάδε ζητάει πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα με τον τάδε ως μέντορα. Η Κοινότητα δίνει πλήρη χειροτονία στον τάδε με τον τάδε ως μέντορα. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την πλήρη χειροτονία του τάδε με τον τάδε ως μέντορα, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για δεύτερη φορά λέω αυτό το θέμα - ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε, αγνός από πράγματα που είναι παρεμποδίσεις, έχει πλήρες κύπελλο και χιτώνες. Ο τάδε ζητάει πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα με τον τάδε ως μέντορα. Η Κοινότητα δίνει πλήρη χειροτονία στον τάδε με τον τάδε ως μέντορα. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την πλήρη χειροτονία του τάδε με τον τάδε ως μέντορα, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για τρίτη φορά λέω αυτό το θέμα - ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε είναι υποψήφιος για πλήρη χειροτονία του σεβάσμιου τάδε, αγνός από πράγματα που είναι παρεμποδίσεις, έχει πλήρες κύπελλο και χιτώνες. Ο τάδε ζητάει πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα με τον τάδε ως μέντορα. Η Κοινότητα δίνει πλήρη χειροτονία στον τάδε με τον τάδε ως μέντορα. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την πλήρη χειροτονία του τάδε με τον τάδε ως μέντορα, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Ο τάδε έλαβε πλήρη χειροτονία από την Κοινότητα με τον τάδε ως μέντορα. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

64. Οι τέσσερις πόροι

128. Αμέσως τότε πρέπει να μετρηθεί η σκιά, πρέπει να εξηγηθεί το μέτρο της εποχής, πρέπει να εξηγηθεί το μέρος της ημέρας, πρέπει να εξηγηθεί η απαγγελία, πρέπει να εξηγηθούν οι τέσσερις πόροι -

«Η αναχώρηση βασίζεται στο φαγητό από μπουκιές προσφερόμενης τροφής. Σε αυτό πρέπει να καταβάλλεις ζήλο για όλη τη ζωή. Επιπλέον κέρδος είναι: γεύμα για την Κοινότητα, γεύμα με αφιέρωση, πρόσκληση, γεύμα με κλήρωση, δεκαπενθήμερο, της ημέρας Ουποσάθα, της πρώτης ημέρας της σεληνιακής περιόδου.

«Η αναχώρηση βασίζεται στον χιτώνα από κουρέλια. Σε αυτό πρέπει να καταβάλλεις ζήλο για όλη τη ζωή. Επιπλέον κέρδος είναι: λινό, βαμβάκι, μετάξι, μάλλινη κουβέρτα, κανναβένιο, κάνναβη.

«Η αναχώρηση βασίζεται στο κατάλυμα στη βάση ενός δένδρου. Σε αυτό πρέπει να καταβάλλεις ζήλο για όλη τη ζωή. Επιπλέον κέρδος είναι: μοναστήρι, μισοσκεπασμένη κατοικία, παλάτι, ανώγι, σπηλιά.

«Η αναχώρηση βασίζεται στο φάρμακο από ούρα. Σε αυτό πρέπει να καταβάλλεις ζήλο για όλη τη ζωή. Επιπλέον κέρδος είναι: βουτυρέλαιο, βούτυρο, λάδι, μέλι, μελάσα».

Τέλος των τεσσάρων πόρων.

65. Τα τέσσερα που δεν πρέπει να γίνονται

129. Εκείνη την περίοδο μοναχοί, αφού έδωσαν πλήρη χειροτονία σε κάποιον μοναχό, τον εγκατέλειψαν μόνο και έφυγαν. Αυτός αργότερα, ερχόμενος μόνος του, συνάντησε στη μέση του δρόμου την πρώην σύζυγό του. Αυτή είπε έτσι: «Τώρα λοιπόν είσαι αναχωρητής;» «Ναι, είμαι αναχωρητής». «Η συνουσία είναι δυσεύρετη για τους αναχωρητές· έλα, κάνε συνουσία». Αυτός, αφού επιδόθηκε σε συνουσία με αυτήν, ήρθε με καθυστέρηση. Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Γιατί εσύ, φίλε, καθυστέρησες τόσο πολύ;» Τότε εκείνος ο μοναχός ανακοίνωσε αυτό το θέμα στους μοναχούς. Οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, αφού δώσετε πλήρη χειροτονία, να δίνετε συνοδό και να εξηγείτε τα τέσσερα που δεν πρέπει να γίνονται:

«Από πλήρως χειροτονημένο μοναχό δεν πρέπει να επιδίδεται στη συνουσία, ακόμη και με ζώο. Όποιος μοναχός επιδίδεται στη συνουσία, γίνεται μη ασκητής, μη μαθητής του υιού των Σάκua. Όπως ακριβώς ένας άνθρωπος με κομμένο κεφάλι είναι ανίκανος να ζήσει με εκείνο το σωματικό δέσιμο, ακριβώς έτσι ένας μοναχός αφού επιδοθεί στη συνουσία γίνεται μη ασκητής, μη μαθητής του υιού των Σάκua. Αυτό για σένα δεν πρέπει να γίνει για όλη τη ζωή.

«Από πλήρως χειροτονημένο μοναχό δεν πρέπει να παίρνεται το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, ακόμη και ένα στέλεχος χόρτου συμπεριλαμβανομένου. Όποιος μοναχός παίρνει ένα πάντα ή την αξία ενός πάντα ή περισσότερο από ένα πάντα μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, γίνεται μη ασκητής, μη μαθητής του υιού των Σάκua. Όπως ακριβώς ένα κίτρινο φύλλο που έχει αποσπαστεί από τον μίσχο είναι ανίκανο να γίνει πράσινο, ακριβώς έτσι ένας μοναχός αφού πάρει ένα πάντα ή την αξία ενός

πάντα ή περισσότερο από ένα πάντα μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, γίνεται μη ασκητής, μη μαθητής του υιού των Σάκυα. Αυτό για σένα δεν πρέπει να γίνει για όλη τη ζωή.

«Από πλήρως χειροτονημένο μοναχό δεν πρέπει να αφαιρείται σκόπιμα η ζωή ενός έμβιου όντος, ακόμη και ένα ψείρα-μυρμήγκι συμπεριλαμβανομένου. Όποιος μοναχός σκόπιμα αφαιρεί τη ζωή ανθρώπινου όντος, ακόμη και έκτρωση συμπεριλαμβανομένης, γίνεται μη ασκητής, μη μαθητής του υιού των Σάκυα. Όπως ακριβώς ένας μεγάλος βράχος σπασμένος στα δύο είναι αδύνατον να ενωθεί ξανά, ακριβώς έτσι ένας μοναχός αφού σκόπιμα αφαιρέσει τη ζωή ανθρώπινου όντος γίνεται μη ασκητής, μη μαθητής του υιού των Σάκυα. Αυτό για σένα δεν πρέπει να γίνει για όλη τη ζωή.

«Από πλήρως χειροτονημένο μοναχό δεν πρέπει να διακηρύσσεται υπερανθρώπινο επίτευγμα, ακόμη και 'χαίρομαι στην άδεια οικία'. Όποιος μοναχός έχοντας κακόβουλες επιθυμίες, κυριευμένος από επιθυμία, διακηρύσσει ανύπαρκτο, μη-γενόμενο υπερανθρώπινο επίτευγμα, είτε διαλογιστική έκσταση είτε απολύτρωση είτε αυτοσυγκέντρωση είτε διαλογιστική επίτευξη είτε οδό είτε καρπό, γίνεται μη ασκητής, μη μαθητής του υιού των Σάκυα. Όπως ακριβώς ένας φοίνικας κομμένος στην κορυφή είναι ανίκανος να ξαναμεγαλώσει, ακριβώς έτσι ένας μοναχός έχοντας κακόβουλες επιθυμίες, κυριευμένος από επιθυμία, αφού διακηρύξει ανύπαρκτο, μη-γενόμενο υπερανθρώπινο επίτευγμα, γίνεται μη ασκητής, μη μαθητής του υιού των Σάκυα. Αυτό για σένα δεν πρέπει να γίνει για όλη τη ζωή».

Τέλος των τεσσάρων που δεν πρέπει να γίνονται.

66. Υποθέσεις ανεσταλμένων για μη αναγνώριση παραπτώματος

130. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός που είχε ανασταλεί για μη αναγνώριση παραπτώματος εγκατέλειψε τη μοναστική κοινότητα. Αυτός, αφού επέστρεψε ξανά, ζήτησε πλήρη χειροτονία από τους μοναχούς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που έχει ανασταλεί για μη αναγνώριση παραπτώματος εγκαταλείπει τη μοναστική κοινότητα. Αυτός, αφού επέστρεψε ξανά, ζητάει πλήρη χειροτονία από τους μοναχούς. Αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: «Θα αναγνωρίσεις εκείνο το παράπτωμα;» Αν πει «θα το αναγνωρίσω», πρέπει να του δοθεί η αναχώρηση. Αν πει «δεν θα το αναγνωρίσω», δεν πρέπει να του δοθεί η αναχώρηση. Αφού του δοθεί η αναχώρηση, πρέπει να ερωτηθεί: «Θα αναγνωρίσεις εκείνο το παράπτωμα;» Αν πει «θα το αναγνωρίσω», πρέπει να του δοθεί πλήρης χειροτονία. Αν πει «δεν θα το αναγνωρίσω», δεν πρέπει να του δοθεί πλήρης χειροτονία. Αφού του δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να ερωτηθεί: «Θα αναγνωρίσεις εκείνο το παράπτωμα;» Αν πει «θα το αναγνωρίσω», πρέπει να επανενταχθεί. Αν πει «δεν θα το αναγνωρίσω», δεν πρέπει να επανενταχθεί. Αφού επανενταχθεί, πρέπει να ερωτηθεί: «Αναγνωρίζεις εκείνο το παράπτωμα;» Αν το αναγνωρίζει, αυτό είναι καλό. Αν δεν το αναγνωρίζει, αν επιτευχθεί ομόνοια, πρέπει να ανασταλεί ξανά. Αν δεν επιτευχθεί ομόνοια, δεν υπάρχει παράπτωμα στη συναναστροφή και την κοινοβιακή ζωή.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που έχει ανασταλεί για μη επανόρθωση παραπτώματος εγκαταλείπει τη μοναστική κοινότητα. Αυτός, αφού επέστρεψε ξανά, ζητάει πλήρη χειροτονία από τους μοναχούς. Αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: «Θα επανορθώσεις εκείνο το παράπτωμα;» Αν πει «θα το επανορθώσω», πρέπει να του δοθεί η αναχώρηση. Αν πει «δεν θα το επανορθώσω», δεν πρέπει να του δοθεί η αναχώρηση. Αφού του δοθεί η αναχώρηση, πρέπει να ερωτηθεί: «Θα επανορθώσεις εκείνο το παράπτωμα;» Αν πει «θα το επανορθώσω», πρέπει να του δοθεί πλήρης χειροτονία. Αν πει «δεν θα το επανορθώσω», δεν πρέπει να του δοθεί πλήρης χειροτονία. Αφού του δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να ερωτηθεί: «Θα επανορθώσεις εκείνο το παράπτωμα;» Αν πει «θα το επανορθώσω», πρέπει να επανενταχθεί. Αν πει «δεν θα το επανορθώσω», δεν πρέπει να επανενταχθεί. Αφού επανενταχθεί, πρέπει να ερωτηθεί: «Επανόρθωσε εκείνο το παράπτωμα». Αν το επανορθώσει, αυτό είναι καλό. Αν δεν το επανορθώσει, αν επιτευχθεί ομόνοια, πρέπει να ανασταλεί ξανά. Αν δεν επιτευχθεί ομόνοια, δεν υπάρχει παράπτωμα στη συναναστροφή και την κοινοβιακή ζωή.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που ανεστάλη για μη παραίτηση από κακόβουλη άποψη εγκαταλείπει τη μοναστική κοινότητα. Αυτός, αφού επέστρεψε ξανά, ζητάει πλήρη χειροτονία από τους μοναχούς. Αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: «Θα παραιτηθείς από εκείνη την κακόβουλη άποψη;» Αν πει «εγώ θα παραιτηθώ», πρέπει να του δοθεί η αναχώρηση. Αν πει «εγώ δεν θα παραιτηθώ», δεν πρέπει να του δοθεί η αναχώρηση. Αφού του δοθεί η αναχώρηση, πρέπει να ερωτηθεί: «Θα παραιτηθείς από εκείνη την κακόβουλη άποψη;» Αν πει «εγώ θα παραιτηθώ», πρέπει να του δοθεί πλήρης χειροτονία. Αν πει «εγώ δεν θα παραιτηθώ», δεν πρέπει να του δοθεί πλήρης χειροτονία. Αφού του δοθεί πλήρης χειροτονία, πρέπει να ερωτηθεί: «Θα παραιτηθείς από εκείνη την κακόβουλη άποψη;» Αν πει «εγώ θα παραιτηθώ», πρέπει να επανενταχθεί. Αν πει «εγώ δεν θα παραιτηθώ», δεν πρέπει να επανενταχθεί. Αφού επανενταχθεί, πρέπει να ερωτηθεί: «Παραιτήσου από εκείνη την κακόβουλη άποψη». Αν παραιτηθεί, αυτό είναι καλό. Αν δεν παραιτηθεί, αν επιτευχθεί ομόνοια, πρέπει να ανασταλεί ξανά. Αν δεν επιτευχθεί ομόνοια, δεν υπάρχει παράπτωμα στη συναναστροφή και τη συμβίωση.

Το μεγάλο κεφάλαιο, πρώτο.

67. Η σύνοψή του

131. Στη μοναστική διαγωγή με μεγάλα οφέλη, που φέρνει ευτυχία στους ευπρεπείς· και στην αναίρεση αυτών με κακόβουλες επιθυμίες, και στην ενθάρρυνση αυτών που έχουν ντροπή.

Και στη διατήρηση της Διδαχής, στο πεδίο του παντογνώστη νικητή· σε μη άλλο πεδίο, ασφαλές, καλά θεσπισμένο, χωρίς αμφιβολία.

Στα κεφάλαια και στη μοναστική διαγωγή, και στο Παράρτημα και στους πίνακες περιεχομένων· αυτός που ενεργεί σύμφωνα με το νόημα, επιδέξιος, προχωρεί συνετά.

Αυτός που δεν γνωρίζει τις αγελάδες, αυτός δεν προστατεύει το κοπάδι των αγελάδων·

έτσι μη γνωρίζοντας την ηθική, πώς αυτός θα προστάτευε την αυτοσυγκράτηση;

Όταν οι ομιλίες έχουν ξεχαστεί, και η ανώτερη διδασκαλία επίσης αμέσως· όταν η μοναστική διαγωγή δεν έχει καταστραφεί, η Διδαχή στέκεται ξανά.

Γι' αυτό για χάρη της επιτομής, την περίληψη σταδιακά· θα διδάξω σύμφωνα με τη μέθοδο, ακούστε με καθώς μιλάω.

Θέμα, πηγή, παράπτωμα, μέθοδοι και συντομογραφία επίσης· δύσκολο είναι αυτό να εξαντληθεί, από τη μέθοδο αυτό να κατανοήσετε.

Μπόντι και το βασιλικό δέντρο, ο αιγοβοσκός, ο Σαχάμπατι· ο Βράχμα, ο Αλάρα, ο Ουντάκα, και ο μοναχός Ουπάκα ο σοφός.

Ο Κοντάνια, ο Βάππα, ο Μπαντίγια, και ο Μαχανάμα και ο Ασσατζί· ο Γιάσα, τέσσερις, πενήντα, όλους τους έστειλε αυτός στις κατευθύνσεις.

Θέμα, με τους Μάρα τριάντα και, στην Ουρουβέλα τρεις πλεξουδωτοί· το δωμάτιο για φωτιά, οι μεγάλοι βασιλιάδες, ο Σάκκα και ο Βράχμα ολόκληροι.

Ο χιτώνας από κουρέλια, η λιμνούλα, η πέτρα και το δέντρο κακούντα, η πέτρα· το ροδόμηλο, η μάνγκο και η αμάλα, και τα ώριμα άνθη έφερε.

Ας σχιστούν, ας φλεχθούν, ας σβήσουν, Κασσάπα· βυθίζονται, το στόμιο, το σύννεφο, η Γκαγιά, το ραβδί και ο Μαγκάντα.

Ο Ουπατίσσα και ο Κολίτα, και οι διάσημοι αναχώρησαν· ακατάλληλα ντυμένοι, αποβολή, αδύνατος και τραχύς και ο βραχμάνος.

Ανάρμοστη συμπεριφορά συμπεριφέρεται, κοιλιά, νεαρός βραχμάνος, ομάδα· βροχερή εποχή, με τους αδαείς έφυγε, δέκα έτη καθοδήγηση.

Δεν συμπεριφέρονται, να αποβληθεί, αδαείς, γαλήνη, πέντε, έξι· Αυτός που ήταν αλλόδοξος και γυμνός, ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά που δεν κόπηκαν και ο Σάκυα.

Στους Μαγκάντα οι πέντε ασθένειες, ο ένας βασιλιάς και ο Ανγκουλιμάλα· και ο Μαγκάντα επέτρεψε, ο φυλακισμένος, ο στιγματισμένος, ο μαστιγωμένος.

Τα χαρακτηριστικά, ο χρεώστης και ο δούλος, ο Μπαντούκα, ο Ουπάλι, το φίδι· η πιστή οικογένεια και το αγκάθι, και επίσης η έκτακτη ανάγκη.

Στο θέμα το παιδί και η εξάσκηση, και γιατί άραγε διαμένουν· όλα στο πρόσωπο για τους μέντορες, η μη περιποίηση και το αγκάθι.

Ο ευνούχος, αυτός που έφυγε κλέβοντας, το φίδι και η μητέρα και ο πατέρας·

ο Άξιος, η μοναχή, οι σχισματικοί, και με αίμα το χαρακτηριστικό.

Χωρίς μέντορα, με την Κοινότητα, η ομάδα, ο ευνούχος, αυτός με κύπελλο·
χωρίς χιτώνα, και τα δύο αυτά, και με αίτηση αυτοί οι τρεις.

Τα χέρια, τα πόδια, τα χέρια και τα πόδια, τα αυτιά, η μύτη, και τα δύο αυτά·
τα δάχτυλα, η μπούκλα, ο τένοντας, η κουκούλα και ο καμπούρης και ο νάνος.

Αυτός με βρογχοκήλη και τα χαρακτηριστικά, ο μαστιγωμένος, ο
στιγματισμένος, αυτός με ελεφαντίαση·
και αυτός που διέφθειρε κακή συνέλευση, ο τυφλός και ο κουλός έτσι
ακριβώς.

Ο χωλός και ο παράλυτος, και αυτός με κομμένες στάσεις·
ο τυφλός από γηρατειά, ο βουβός, ο κουφός, και ο τυφλός-βουβός που εκεί.

Ο τυφλός-κουφός που ειπώθηκε, και ο βουβός-κουφός επίσης·
και ο τυφλός-βουβός-κουφός, και η καθοδήγηση των αδιάντροπων.

Και η διαμονή και έτσι η πορεία, με τα χαρακτηριστικά αυτού που ζητά·
ας έρθει, αντιδικούν, με έναν μέντορα ο Κασσάπα.

Φαίνονται πλήρως χειροτονημένοι, και πληγέντες από ασθένειες·
οι μη καθοδηγημένοι αμνηχανούν, εκεί ακριβώς η καθοδήγηση.

Και στην Κοινότητα και επίσης οι αδαείς, και οι μη εγκεκριμένοι μαζί·
η πλήρης χειροτονία με ανύψωση, η καθοδήγηση, ο μόνος, οι τρεις.

Σε αυτό το κεφάλαιο οι υποθέσεις εκατόν εβδομήντα δύο.

Τέλος του μεγάλου κεφαλαίου.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 2. Ο Κανόνας της διαγωγής. 3. Το μεγάλο κεφάλαιο. 1. Η μεγάλη ενότητα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org